

કવિ પ્રેમાનંદ કૃત.

ઓખા હરણ. મહોતું.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

બુકસેલર--સાકરલાલ બુલાખીદાસ.

૬. રીચીરાલ--અમદાવાદ.

અમદાવાદ.

ધીરમશાના રોજ પાસે શ્રી સત્યસાગર પ્રીન્ટીંગ

પ્રેસમાં પટેલ પોચાભાઈ ચકુભાઈએ છાપી.

આવૃત્તિ ૩ છ

પ્રત ૨૦૦૦

સને ૧૯૧૬.

કીમત ૦-૮-૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાખિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૬૭૪૧ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ મોડું રાખાપણ

વિષય ૬ : ૧૪

કવિ પ્રેમાનંદ કૃત.

ઓખા હરણ.

મહોતું

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

બુકસેલર--સાકરલાલ બુલાખીદાસ.

ઠે. રીચીરાડ—અમદાવાદ.

અમદાવાદ.

પીરમશાના રોજ પાતે શ્રી સત્યસાગર પ્રીન્ટીંગ

પ્રેસમાં પોલ પોચાભાઈ ચકુભાઈએ છાપી.

આવૃત્તિ ૩ જી

પ્રત ૨૦૦૦

સને ૧૯૧૬.

કીમત ૦-૮-૦

સકલ શાસ્ત્ર નિરૂપણ.

—૩૩૩૬૬૬—

આ પુસ્તકની અંદર નીચે લખેલા ધર્મ શાસ્ત્રોનો સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે.

ગૃહ્ય ધર્મ, જુદી જુદી જાતના શીવલીંગ પુજાથી જુદી જુદી જાતનું ફળ, માટીના એકથી અધીક અગીયાર ચીન્તામણી પુજવાથી ન્યારું ફળ, વૈદક શાસ્ત્ર, આયુર્વેદશાસ્ત્ર, શાલીહોત્રશાસ્ત્ર, કાવ્યશાસ્ત્ર, સ્વરોદયશાસ્ત્ર, સંગીત શાસ્ત્ર, જ્યોતીશશાસ્ત્ર, શાલપશાસ્ત્ર, વગેરે ઘણા ત્રિપગો આપવામાં આવેલા હોવાને કારણે કાગળમાં જાણેલું છે તથા ૪૫૦ પાના આઠ પેજ રોચક કદ છે. કી. ૫) હાલમાં ફક્ત રૂ. ૨૫

નાભા સ્વામી કૃત ભક્ત માળ.

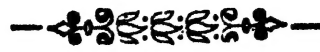
—૩૩૩૬૬૬—

આ સંસારની માયામાં જેઓ ફક્ત મમ હે છે તેઓએ આ પુસ્તક ખાસ કરી ને વાંચવું જોઈએ. દશ્વર ભક્તિ એજ પરમ સુખનું પગથીયું છે. દશ્વર ભક્તિને લીધે મન નીર્મળ થાય છે અને આ જગતની ખોટી મયામાંથી મુક્ત થઈને ખરા સુખના ધામ લણી જાય છે આ પુસ્તકની અંદર એકગો શીતોત્તર શ્રેષ્ઠ ભક્તોની અનન્ય ભક્તિ છતીહાસીક દૃષ્ટાંત દ્વારા પ્રતીપાદન કરેલી છે. આ પુસ્તક વાંચનાર દરેક માણસ પરણેલાં પરમ સુખ પામે છે. પાના ૨૮૮ પાકું પુસ્તક છતાં. કી. રૂ. ૧) પોસ્ટેજ ૧ આના.

સાકરલાલ બુલાખીદાસ બુક્સેલર

ડે. રીચીરોડ-અમદાવાદ.

અનુક્રમણિકા.

કડવામાં આવેલી ટૂંક ખીના.

કડવું	પાનું.
૧. અંબાજીની પ્રાર્થના.	૫
૨ આણાસુર તપ કરવાને જાય છે	૬
૩ આણાસુરને મહાદેવે શાશ્વિતપુરનું રાજ્ય આપ્યું	૭
૪ આણાસુર આણમતી રાણીને પરણ્યો	૮
૫ આણાસુર કૈલાસમાં મહાદેવ પાસે ગયો	૯
૬ ઉમીયાજી એક પુત્રી અને એક પુત્ર ઉપજાવે છે	૧૦
૭ મહાદેવ કૈલાસમાં જન્મે ગણપતિનું મુસ્તક છેદા કરે છે	૧૧
૮ ગણપતિને મારી નાખ્યા બદલ ઉમીયાજીનો વિશ્રાપ	૧૩
૯ ગણપતિ પહેલાં પુજાય એ વરદાન	૧૪
૧૦ શુભ કામમાં પહેલું ગણપતિનું સ્મરણ.	૧૪
૧૧ ઓખાનું અંગ લુણમાં મળ્યા બદલ ઉમીયાજીનો શ્રાપ	૧૪
૧૨ આણાસુરને દેખી ચંગાળણીએ સાવરણી આડી ધરી તે	૧૫
૧૩ ચંગાળ કાને કહેવો તે કથા	૧૬
૧૪ આણાસુર પુત્ર માગવા માહાદેવ પાસે ગયો	૧૬
૧૫ આણાસુરને ત્યાં વરદાનથી પુત્રી પેદા થઇ	૧૭
૧૬ ઓખાને ચિત્રલેખા કવી રીતે નામ ધારણ કર્યાં	૧૮
૧૭ ઓખાખાઇને માળીયામાં જુદી રાખવા બાબત	૧૯
૧૮ ઓખામાળીયામાં જોખનવંતી થઇ છે.	
૧૯ ઓખા ચિત્રલેખાને જોખન વિશે કહી કત કહે છે	૨૦

કડવું	પાનું.
૨૦ અગીયાર વરસની ઉમરે પુત્રીને પરણાવવા બાબત	૨૦
૨૧ ઓખા મહાદેવને પુજવા જાય છે	૨૧
૨૨ ચિત્રલેખા ઓખાના જોખનનો ઉપાય બતાવે છે	૨૧
૨૩ ઓખાને ચિત્રલેખા કહે છે કે પુરુષ વગર શણગાર કામનો નથી	૨૨
૨૪ માળીયામાં જન્મારો શી રીતે જાય તે બાબત	૨૨
૨૫ ઓખાએ ચૈતર માસનું વ્રત આદર્યું	૨૩
૨૬ ઓખા ગોરમાની પુજા કરે છે	૨૪
૨૭ ઓખા ગોરમા પાસે વરદાન માગે છે	૨૫
૨૮ ગોરમાને વાશી પુષ્પ ચઢાવ્યા તે	૨૫
૨૯ ઓખા ઉમીયાજીને પગે લાગી	૨૬
૩૦ ઓખા વચનથી ભરથાર માગે છે	૨૬
૩૧ ઓખાએ સ્વપ્નામાં ભરથાર દીઠે તે	૨૭
૩૨ ઓખાને ભરથારનો અજ પો	૨૯
૩૩ ચિત્રલેખાએ ઓખાને સ્વપ્નામાંથી જગાડી તે બાબત	૩૦
૩૪ ઓખા સુરજ દેવતાને શ્રાપ દે છે	૩૦
૩૫ ઓખાએ છે ને ચિત્રલેખા વિનવે છે	૩૨
૩૬ સ્વપ્નું જુકું છે તેની ધારણા ઓખાને આપે છે	૩૨
૩૭ ઓખાને પરણાવવા કંઠેત્રી લખી તે	૩૨
૩૮ ઓખાને સ્વપ્નામાં બદ્ધવરાય પરણવા આવ્યા તે	૩૪
૩૯ ઓખા કૃષ્ણતણાકુમારને સ્વપ્નામાં પરણી તે	૩૫
૪૦ ચિત્રલેખા હાથમાં ચિત્રનું પુતળું બતાવે તે	૩૬
૪૧ ભરથાનું વચન પાળવા બાબત	૩૭

કડવું	પાનું
૪૨ ચિત્રલેખા દારામતીએ ઓખાનો ભરથાર લેવા જાય છે	૩૭
૪૩ ઓખા અનિરૂદ્ધને દારકામાંથી લાવી	૩૭
૪૪ ઓખા અનિરૂદ્ધને નીંદ્રામાંથી જમાડેછે	૪૦
૪૫ ઓખા અનિરૂદ્ધ નીંદ્રામાં છે તેથી પગ ચાંપે છે.	૪૦
૪૬ અનિરૂદ્ધ જાગી હડયો તે બાબત	૪૧
૪૭ અનિરૂદ્ધને ખંતે પરણ્યા કાકાવાકા કરે છે	૪૧
૪૮ બાણાસુરની નગરીમાં નિશાન ગડ- ગડીયાં તે	૪૧
૪૯ અનિરૂદ્ધ ગદા સંભાળે છે	૪૩
૫૦ ઓખામાળીયામાં પરણવાની તૈયારી કરે છે	૪૩
૫૧ માળીયામાં અનિરૂદ્ધ પરણ્યા તે	૪૪
૫૨ ઓખા સાથે પ્રેમનો સંજ્ઞ	૪૫
૫૩ બાણાસુર ઓખાને પરણાવવા બો- લાવે છે તે	૪૭
૫૪ બાણાસુર સાથે અનિરૂદ્ધનો જીવનો વિચાર	૪૯
૫૫ અનિરૂદ્ધ માળીયામાં આવ્યા તે અનિરૂદ્ધને ઓખાના કાલાવાકા	૫૦
૫૭ અનિરૂદ્ધને નારદ આશીર્વાદ	૫૨
૫૮ અનિરૂદ્ધે બાણાસુરની સૈન્યા મારીતે	૫૫
૫૯ અનિરૂદ્ધે જીવે દસરાખમાં તે	૫૫
૬૦ બાણાસુર ને અનિરૂદ્ધની બડાઇની બાબત	૫૮
૬૧ સદર	૬૦
૬૨ સદર	૬૧
૬૩ સદર	૬૨
૬૪ સદર	૬૫
૬૫ અનિરૂદ્ધને બંધન કર્યો	૬૬
૬૬ ઓખાને બંધન કરે	૬૭

કડવું	પાનું
૬૭ બાણમતી પુત્રિ જમાઇની છાતી સંભાળ લે છે	૬૮
૬૮ અનિરૂદ્ધનું યુદ્ધ નારદજી જીવે છે તે	૭૦
૬૯ દારકાની કથા	૭૩
૭૦ અનિરૂદ્ધને કારાગ્રહમાં પુર્યો	૭૫
૭૧ ભગવાને ગડગ મોકલ્યો	૭૬
૭૨ ઓદ્યવ અનિરૂદ્ધને શીખામણ દે છે	૭૭
૭૩ બાણાસુરે કન્યા પરણાવે	૭૭
૭૪ કૃષ્ણ જાદવ સૈન્યા લઇ આવ્યા તે બાબત	૭૯
૭૫ બાણાસુર કૃષ્ણને અપમાનના શબ્દ કહે છે તે	
૭૬ બાણાસુરના હાથ છેઘા તે બાબત	૮૧
૭૭ બાણાસુર મહાદેવ પાસે આવ્યો	૮૧
૭૮ મહાદેવ બાણાસુરની મદદે આવ્યા તે	૮૨
૭૯ મહાદેવને કૃષ્ણ ભેટ્યા	૮૬
૮૦ કૃષ્ણે હાથ ફેરવે બાણાસુરની પીડા મટાડી તે બાબત	૮૬
૮૧ પાર્વતિનાં પીયરિયાં તેડાવ્યાં તે	૮૭
૮૨ અનિરૂદ્ધને તેજ સીયારાનું ગીત	૮૭
૮૩ અનિરૂદ્ધ સંજ્ઞા ગીત	૮૮
૮૪ અનિરૂદ્ધની બોડડી	૮૮
૮૫ બાણાસુર પગ પખાળે તે બાબત	૯૦
૮૬ બાણાસુર જોડવ નોતરે તે બાબત	૯૦
૮૭ કન્યાને વળાવવા બાબત	૯૨
૮૮ ઓખાને શૈયરો વળાવવા આતી તે	૯૨
૮૯ ઓખાગાઇ સાસરેજય છે તે બાબત	૯૩
૯૦ ઓખાગાઇને સાસરે જતાં શિખમણુદે	
૯૧ અનિરૂદ્ધ કન્યા લઇ જાય છે તે બાબત ગીત	૯૪
૯૨ બનેતા હાથના મીઠાણ છોડવાનું ગીત	૯૪
૯૩ રિતભાત પુણ્ય કરી તેનું ગીત	૯૫

શ્રી ગણેશાય નમઃ

ઓખા હરણ

શ્રી ગણપતિની પ્રાર્થના.

॥ રાગ આશાવરી-એક નામ મુજને સાંભર્યું, શ્રી ગૌરીપુ
ત્ર ગણેશ; પાર્વતીના અંગથી ઉપન્યો, તાતતણો ઉપદેશ. ૧ મા
તા જેની પાર્વતીને, પીતાશંકરદેવ, નવખંડમાં જેની સ્થાપના,
કરે જુગ ભુતળ સેવ. ૨ સીંદુરે શાણુગાર સજ્યાને કંઠે પુષ્પના
હાર; આયુષ્કરની કરધરીને, હણ્યા અસુરઅપાર. ૩ પેહિલા
કરમાં જળકમંડળ, ખીજે મોઢીક અહાર; ત્રીજા કરમાં ફરશી
સોહીએ, ચોથેરે જપમાળ. ૪ ચાલોસઈયરો દેવજઈને પુજ્યે
ગણપતીરાય; મોટા લીજે મોઢીક લાડુ, લાગીયે શંભુ સુતને
પાય. ૫ એવા દેવ સાચા મુનીવાચા, પુરે મનની આશ; ખેડે
કરજોડી કહે જન વૈશ્નવ, દાસતણો જે દાસ. ૬

શ્રી અંબાજીની પ્રાર્થના.

કડવું ૧ છું.

આઘ શક્તિ મા અંબા પ્રગટયાં, જ્યાં પવન નહીં પાણી; સુ
રીનર મુનીવર સરવે કળાણી, તું કોણે ન કળાણી. ૧ તારૂં વ
રજીન કેઈ પેરે કરીએ, જો મુખ રસના એક; સહસ્ત્ર ફેણા શેષ-
નાગને. મા તોયે ન પામ્યો શેખ. ૨ જુજવાં રૂપધરે જુગદંબા
રહિ નવ ખંડે વાપી; મહા મોટાજડ મુઠહતામા, તે મનીદુર-
મત કાપી. ૩ ભક્તિ ભાવ કઢી ચરણે લાગું, મા આઘ શક્તિ

જાણી; તે મને સહાય કરવાંતું સમરથ નગર કાંટની રાણી. ૪
 તું તારા ત્રિપુરાને તોતળા, નમલકેશ રંગ રાતે; બીજી શોભા
 શી મુખે કહીયે, રચના બની બહુ ભાતે; પહંસવતી ને બ-
 ગલા મૂખી, વહાણુવટીતું માય; બીડ પડે તમને સંભારું કરજો
 અમારી સહાય. ૬ મા શેવકજન તારી વિનતી કરે, ઉગારજો
 અંખે માય; બ્રહ્મા આવી પાઠ કરે, વિશણુ વાંસળી વગાડે. ૭
 શીવજી આવી ઠાક વગાડે, નારદજી ગુણુ ગાય; અબીલ ગુ-
 લાલ તાણુ હોય ઓચ્છવ; મૃદંગના ઝણુકાર. ૮ સિંહાસન
 ખેઠાં જુગદંબા, અમ્રત દ્રશ્ટે જોતી; સોળે સાણુગાર તેં સજ્યા
 મા, નાકે નીરમળ મોતી. ૯ ખીર ખાંડ ઘન મદ શર્કરા આ-
 રોગો જુગ માંય; અગર કપુરે તારી કંઈ આરતી, સેવકજન
 શીર નમાય. ૧૦ બ્રહ્માતણી તું રૂદ્રાણી, તુ દેવાધી દેવસકલ
 વિશ્વમાંતું છે નાતા, કરૂંતમારી સેવ ૧૧ માનાશરણુથયા પ્રતિ
 પાલન, પહોચી મનની આશ; કુશળક્ષે મ રાખજો અંબા મા
 સરવને, એમ કહે ત્રીપુરાદાસરે. ૧૨

કડવું ૨ જી.

રાગ કેદારો-હું તો શ્રી પુરૂષોત્તમ શીર નામું, હું તો સકળ પ-
 દારથ પામું, વામું વામું રે, દુઃખ સકળ કૃગી વરનાણું રે. (રાગ
 ઢાળ) દુઃખ સકળ વામું કૃગી વરનાં સુણુતાં પ્રાર્થાશ્રિત જાય;
 ઓખાહરણુ જે સાંભળે, મહા રોગથકી મુકાય. ૧ તાવતરીયો
 એકાંતરીઓ, ન ચઢે તેની કાય; ભુતનોભણુકારોતેને; ન આવે
 દુવખના માંય. ૨ પરીક્ષત પુછે કહોને શુકજી ઓખાનો મંહી

માય; કોણુ રીતે થયો ઓખા, અનિરૂદ્ધનો વિવાહ. ૩ પ્રથમ,
હુના દાનવસુતાને, કહાવતા જેદસસ્કંધ; હવેદશમનીકહું ક-
થા, જેમ ઉપેજે આનંદ. ૪ હરીએ વૃંદરાવનમાંલીલા કીધી,
વાયો મધુરો વંસ; પ્રથમમારી પુતનાને, પછી પછાડયો કંસ.
૫ પછી પધાર્યા દ્વારીકામાં, પરણ્યા છે બહું રાણી, સોળસ-
હસ્ત્ર શત આગળી, તેમાં અષ્ટ કરીપટરાણી. ૬ તેમાં વફાં જે
રૂક્ષમણી, પ્રદ્યુમનતેનાતન; પ્રદ્યુમનના અનિરૂદ્ધકહિયે, કમ-
કથા પાવન. ૭ આઘ બ્રહ્મા શ્રષ્ટી કરતા, મારીચી જેનાતન;
મરીચીનાસુત કસ્યપ કહીએ, હીરકશ્વપરાજન. ૮ વિષ્ણુ
ભક્ત પ્રહ્લાદજી, તેને બહાલા શ્રીભગવંત; પ્રહ્લાદનોસુતવિ-
રોચન, બળીરાય તેનો તન. ૯ બળીતણો સુતબાણુસુરાજેનું
મહારૂદ્રરચરણેમન; એક સમે ગુરુ શુક આબ્યા, ત્યારે બોલ્યો
વચન. ૧૦ અહો ગુરુજી અહોગુરુજી, કહોનેતપમહિમાહ, શુક
વાણી બોલિયા, તું સાંભળને જગરાય. ૧૧ ત્રણુલોકમાભોજા
શંભુ આપશે વરદાન; મધુવનમાં જઈ તપકરો, આરાધોશીવ
ભગવાનરે. ૧૨

કડવું ૩ જી.

રાગ મારૂ—રાય તપ કરવાને જાયરે, એતો આબ્યો મધુવન-
માંયરે ઠીધું કીધું નીમજનસ્નાનરે, ધરીયુશીવજી કેરું ધ્યા-
નરે. ૧ રાય બેઠોછેઆસનવાળીરે, કર જમણામાં જપમાળા
આલીરે; માળાઘાલ્યા સુગ્રીએ કાનરે. તોએ આરાધે શીવ ભ-
ગવાનરે; ૨ રૂધીર માંસસુકાઈ નેગયુંરે, શરીરસુકાકાષ્ટતથ-

શુરિ; મહા તપીઓ કેમ નવ બોલેરે, એના તપથી ત્રીભુવન
 ડાલેરે. ૩ વળતી બોલીયા શંકરરાયરે, તમે સાંભળો ઉમી-
 યાયરે; એક અસુર મહાતપ સાધેરે, માફ ધ્યાન ધરીને
 આરાધેરે. ૪ કેણુ કહીયે જેનોખાપરે, તેતોમાંડીબેઠા મહાજા-
 પરે; તમે કહોતો એને વરદાન આપુરે. કહોતો પુ કરીને થા-
 પુરે ૫ વળતાં બોલ્યાં રૂઢરાંણુરે. મારી વાતસુણો સુલપાણુરે;
 દુધ પાઈને ઉંછેરીયે સાપરે, આગળ ઉપજાવે સંતાપરે. ૬ ભેદ
 ભસ્માંદગદનોવહોરે, વરદાન પામીને પુંઠળ થયોરે; વરદાનરા-
 વણુને તમે આપ્યાંરે, તેણુ જનકીનાથ સંતાપ્યારે. ૭ માટે શી
 શીખામણુ દીજીએરે, ભોળા રૂડું ગમે તે કીજેરે; વળતીબોલ્યા
 શીવરાયરે; તમે સાંભળો ઉમીયાયરે, ૮ સેવા કરી ચઢાવે જ-
 ણરે, તેની કાયા કરૂનિરમળરે સેવા કરી ચઢાવે સુગંધરે, તેની
 શુદ્ધિ કરૂ ધનધનરે. ૯ જે કોઈ ચઢાવે બીલીપત્રરે, તેને ધરાવું
 સોનાનું છત્રરે; સેવા કરી વગાડે ગાલરે, તેને કરી નાંખુન્યાલરે
 ૧૦ નારી પાનિયેશુદ્ધિતમારોરે, આપતાં નવરાખીયે વારીરે;
 હું તો ભોળોનાથ કહેવાઉંરે, હવેકપટી નાથ કેમ થાઉંરે. ૧૧
 એવું કહીને ચાલ્યાભોળોનાથરે, મુક્યોબાણુસુરશીરહાથરે;
 તું તો જામ્ય બાણુસુરરાયરે, તનેવરદાન આપેશીવરાયરે. ૧૨
 હું તો જાગુંછું મહારાજરે, આપો શોણીતપુરનું રાજરે; શીવ
 માગુંછું વારંવારરે, મુનેઆપો કરહજારરે. ૧૩ કરએકે કોએવો
 કીજેરે, દશ સંહસ હસ્તીતાણું બળ દીજેરે; અસ્તુકહીને શીવ
 વર આપ્યોરે, બાણુસુરને પુત્ર કરીને સ્થાપ્યોરે. ૧૪

કડકડ ૪ મું.

રાંગ આશાવરી--વરદાન પામી વળીયો બાણાસુર, શોણી તપુરમાં જાય; વનનાં વાસી પશુરેપંખી, તે લાગ્યા બહીવાય. ૧ કાંઈ નવ દીકું સાંભળ્યું, જેમ વૃક્ષ ચાલ્યું જાય; આવીને જોવા લાગ્યા સર્વે, દીઠો બાણાસુરરાય. ૨ નગર સમીપે ચાલી આવ્યો, બાણાસુર બળવાન, કૌભાંડ નામેરાય તેણે ઘેર પ્રગટ થયો પ્રધાન. ૩ કોઈક દેશની કન્યા લાવી, પરણાવ્યો રાજન દેશ જીતવા સંચર્યા, રાય બાણાસુર બળવંત. ૪ પાતાળે ના ગલોક જીતી, ચાલ્યો તેણીવાર; દેશ દેશના મહીપતી જીત્યો, કેહોતાં ના આવેપાર. ૫ સ્વર્ગ જઈને દેવ જીત્યા, દેવ નાઠા જાય, સરજે વળતી સાંગ આપી, બાણુ તણા કરમાય. ૬ જીતીસુર-ને પાછોવળીયો, મળીયા નારદમુન, પ્રણામ કરીને પાયેલાગ્યો તેણે સમે રાજન, ૭ ઐ નારદ જી ઐ નારદ જી, ના થયું મારું

કડકડ ૫ મું.

કામ; એક જોધ્યો ન મળ્યો સામી, પોહોંચે મનની હામ. ૮ નારદ વાણી બોલીયા તું સુણુ બાણાસુર રાય; જેણે તુજને હાથ આપ્યા, તે શીવ શું કર સંત્રામ. ૯

રાગ ઢાળ-કૈલાશ પર્વત જઈ રાજાએ ભલી ભીડાવા બાથ; જળમાંથી જેમનાવ ડોલે, એમ ડોલે ગીરીનાથ, ૧ ટોપકવચને ગદા ફરશી, કડકડાટ બહુથાય, તેણે સમેઉમીયા જીમનમાં, લાગ્યાંરે બહીવાય. ૨ જઈને શંકરને ચરણ નમીયાં, અહો અહો શીવરાય; શાને કાંજે બીહો પાર્વતી, અવ્યો બાણાસુર રાય. ૩

સોણીતપુરનું રાજ્ય આપ્યું, ઉપર કર હજાર; વળી માગવા શું
આવ્યો છે, અંધ તણો કુમાર. ૪ સહસ્ત્ર હાથ તો મુજને આ-
પ્યા, તે તો સ્વામી સત્ય; એક યોધ્યો મુજને આપો, યુદ્ધ કર-
વા સમર્થ. ૬૮ ભુંડાતું એ શું બોલ્યો; બોલી હઠ આ તજરે. ૬
કડવું ૬ હું.

રાગ ઢાળ-તે તો તારે વણુ કહે મેં, ઊપજાવ્યો છે એક; જે
કરછેદન કરી તારાને, કરશે કકડા અનેક. ૧ તે તો સ્વામી કેમ
હું બાણું ચિંતા મુજને થાય; લે બાણાસુર લેજ તુને આપુએક
ધ્વજાય. ૨ જ્યારે ધ્વજ આ ભાગી પડશે, ત્યારે કરતારાછેદા
શે; રૂધીર તણો વરસાદ વરસશે, તારા નગરને વિષે. ૩ ત્યારે તું
એમ બાણુજે, રીપુ ઉત્પન થયો સાર; વરદાન પામી વળીયો
બાણાસુર, સોણીતપુરમાં જાય. ૪ એકસમે મહાદેવ કહે, મારે
તપ કરવાનું મન; તેણે સમે ઉમીયાએ માંડ્યું, અતીઘણું રૂદન
પ અહોશીવજી, અહોશીવજી જનમારો કેમ જાય; મારે નથી
એક બાળક તે, કહો વલે સી થાય. ૬ મહારૂદ્ર વાણી બોલીયા
લે આ મારૂ વરદાન; એક પુત્રને એકજ પુત્રી, ઉપજાવજે સંતા-
ન. ૭ વરદાન આપી મહાદેવજી, વન તપ કરવાને જાય; ઉંમી
યાજી નહાવાને બેઠાં, વિચાર્યું મનમાંય. ૮ શિવનાં ઘર મોટાં
બાણીને, રખે આવતું ક્રોધ; બે બાળક મેહેલું બારણે તે, બેઠાં
બેઠાં જોય. ૯ દક્ષિણ અંગથી મેલ લઈને, અઘડ ઘડિયું રૂપ;
હાથ ચરણને ઘુંટણ પાની, ટુંકુ અંગ સ્વરૂપ. ૧૦ ચતુર્ભુજને
ફાંદ મોટી, દીસે કર્મ વિશાળ; સોભા તેની શા કહું, ક ઠેઘ

રમાળ. ૧૧ પેહેલાં કરમાં જળ કમંડળ, ખીજે મોદીક અહાર
ત્રીજા કરમાં ફરસી સોઈયે, ચોથેરે જપમાળ. ૧૨ ગણેશને ઉ
પજવીને, બોલ્યાં પાર્વતી માત એની પાસે જોડ હોયનો. કરે
તે બેઠાં વાત. ૧૩ વામ અંગથી મેત્ર લઈને, ઘડીયું કન્યારૂપ;
શોભા તેની શી કહું, શુકદેવ કહે સુણુ ભુપ. ૧૪ સંથોટીત્રડી
રાખી અંખોંડા વાંકી મોડ; કંઠ કપોળને કામની, તેડે મોડા
મોડ. ૧૫ કોથળી કુલડી વેણણુ ડાબલી, રમત નાની ભાત; કં
કુપડો નાડાછડી તે આપ્યો લઈને હાથ. ૧૬

વણણુ-પરીક્ષતને શુકદેવ કહે કુંવરી કન્યા જે હરે; ઘર સા-
ચવવાને બાળકો, બે પ્રકટાવ્યાં તે હરે.

કડવું ૭ મું.

રાગ ઢાળ-દેવી નહાવણુ કરવા બેઠાં, નારદ આવ્યા ન્યાંય;
બાળક બે જોઈને નાઠા, ગયા શીવ છે જ્યાંય. ૧ નારદ ચાલી
આવીયા, મધુવન તતખેવ; ઓરેશીવજી ઓરેશીવજી, નફ-
ટ ભુંડી ટેવ. ૨ વન વગડામાં ભમતા હીંડો, માથે ઘાલો ધુળ;
આક ધંતુરો વીજીયા ચાવો; કરમાં લ્યો ત્રીશુળ; ઉતમેરે વન
માં તપ કરોને, ઘેર ચાલ્યુ ઘરસુત્ર; તમે વીના તો હિમીયાજી
એ, ઉપજાવ્યાછે પુત્ર. ૪ મહાદેવ ત્યાંથી પરવર્યા, કૈલાશ જો
વા જાય; ગણુપતી વાણી બોલીયા, આડી ધરી જેબટીકાય. ૫
અલ્યા જટિલ જોગી ભસ્મ અંગે, દીસંતો અદ્ભુત; આ-
જ્ઞા વીના અધીકાર નહીં, હોય પૃથ્વીનો જો ભુપ, ૬ વચન એ
જું સાંભળીને કેાપીયા શિવરાય; લાતો ગડદાપાટુ મુકી, આવ્યા

ઘરની માંય. ૭ ગણુપતીનો ગડદો પડે, બ્રહ્માંડભાગી જાય; ત્રિ
 દોક તો ખળભળવા લાગ્યું, આ તે શું કહેવાય. ૮ ત્યારે શિવ
 જી કોપીયાને, ચડી મનમાં રીશ; કોપ કરિને ત્રિશુળ મેલ્યું,
 છેલ્યું ગણુપતીનું શિશ. ૯ માગશર વહી ચોથ્યને દહાડે, પુત્ર
 માર્યો તર્ત, તે દહાડેથી ચાલ્યું આવ્યું, ગણુશ ચોથનું વત, ૧૦
 તે મસ્તકતો જઈને પડિયું ચંદ્રના રથમાય; તેથી ચતુર્થીને
 દીવસે, ચંદ્ર પુજન થાય. ૧૧ એવે શિવજી ઘરમાં આવ્યા,
 જ્યાં ઉમીયાજી નહાય, ઓખા બેઠિતી બારણે તે, નાશી ગઈ
 ઘરમાંય. ૧૨ લવણુ કોટડિમાં જઈને પેડી, મનમાં વાત વિચા
 રી; ભાઈના કટકા કીધા માટે, મુજને નાખશે મારિ. ૧૩ મ-
 હાદેવજી ઘરમાં ગયાને, ઝખક્યાં ઉંમીયા મન; નેત્ર ઉંઘાડિની
 રખીયા ત્યારે દીઠા પંચવદન. ૧૪ વસ્ત્રપહેરિ ઉમિયા કહેછે,
 કેમ આવ્યા મહાદેવ, આક ભાંગ ધંતુરો ચાવો, નફટ ભુંડિ
 ટેવ. ૧૫ નાહાતા ઉપરસું દોડયા આવો, સમજો નહીં મન
 માંહે; બે બાળક મેલ્યાં બારણે કેમ આવ્યા મંદીર માંહે. ૧૬
 છાની રહે તું પાપણી, મેં જોયું પારખું બધું; આટલા દહાડા
 સતી જાણુતો, પણ સર્વ ભુંટી ખાધું. ૧૭ પણ મુજ વિના તે
 પ્રજા કીધી, એવું તારકામ; પાર્વતીજી તમેરાખ્યુહિમાચળનું
 નામ. ૧૮ વચન એવું સાભગીને, ઉમીયાને ઉઠી જવાળ; કાલે
 તમે કહી ગયા હતા, જે પ્રગટ કરજો બાળ. ૧૯ ત્યારે શંકરે
 નીચું જોયું, મનમાં વાત વિચારી; તારી; પુત્રિ તો નાશી ગઈ,
 તારા પુત્રને આપ્યો મારી. ૨૦

કડવું ૮ મું.

સાખી-વારી વિના ઝુરે વેલડી, વાછરૂ વિના ઝુરેગાય; ખાં
ધવ વિના ઝુરે બેનડિ, પુત્ર વિના ઝુરે માય. ૧ પુત્રધાન્યને પુ
ત્ર ધન, પુત્રજ આગે રાન; જે ઘેર પુત્ર ન નિપજ્યો તેના સુનાં
બળે મશાણુ. ૨ પુત્ર વિના શિવ મારે પાંજરૂ, વન ઉભે અગ્નિ
બળિશ, શિવ સાથી માર્યો ગણુપતિ મહારો પુત્રક્યાંથી મળી
શ. ૩ રાગ વિદ્યાપનો વદનજુ-બોલો હો બાગારે હો ગણુપત,
બોલો હો બાળા. ટેક, ઉમીયાજી કરે છેરૂદન, હો ગણુપત; શિ
વ શાને માર્યો મારો તન, હો ગણુપત. ૧ શિવ પુત્ર વિના જેવી
માય; હો ગણુપત; તેની સંપતિ પરઘેર જાય, હો ગણુપત. ૨
શિવ પુત્ર વિનાની માય, હો ગણુપત; તે તરણુથી હજીવી થા
ય. હો ગણુપત. ૩ ત્યારે શિવને આવ્યું છે જ્ઞાન, હો ગણુપત;
મેં તો આવ્યું હતું વરદાન; હો ગણુપત. ૪ પેલા નારદીયાનું
કામ, હો ગણુપત; જુઠા બોલો છે એનું નામ, હો ગણુપત. ૫
એણે વાત કરી સર્વ જુઠી, હો ગણુપત, હુ તો તપથી આવ્યો
ઊઠી, હો ગણુપત. ૬ મેં તો માર્યો તમારો તન; હો ગણુપત;
આજ ઉગ્યો શો ભુંડો દંન, હો ગણુપત. ૭

રાગ આશાવરી—નંદી ભૂંગી મોકલ્યાતે પેહેલી પોળે, જાય
હસ્તીએક મળ્યો માર્ગ માં, તે શિરકીધો ઘાય. ૧ તે ગજનુ મુસ્તક
લાવીને, ધડઉપર મેલ્યુ નેટ; ગડગડીને હેઠ બેઠુ; આગળની કબજુ
પેટ. ૨ કાળા એના કુમસ્થળ; વરવા એના દાંત; આગ એને
મુંઠ મોટી લાંબા પહોળા કાન. ૩ દેવમાં જશેશું પોશાસે, અ

પારમુજનેદુખ, દેવતાસર્વે મેણું દેશે; ધનપાર્વતીનીકુખ. ૪

કડવું ૯ મું.

સાખી-રૂપગુણને વાદ પડ્યા, ચાલ્યા રાજદ્વારગુણને આપ્યા ખેસણાં, રૂપને ક્યો જીહાર. ૧ રૂપ તો આખ્યાં શીવેનાગરાં, કોઈ જોગી અખધુત; ચતુરાઈ દીધી જે ચારણાં, વળીકોઈ કોઈ રજપુત. ૨ પુન્ય વિનાધન કયાકામકો, કયા કામકો ઉદક વિણકુખ; એ દો વસ્તુ કછુ ન કામકી, જેમ ગુણ વિના રૂપ. ૩ સ્વરૂપદીયો શીવ ચાતુરી, નિકર રૂપ તારૂપાછુલે; રૂપગુણ ચતુરાઈ નહી; એતો દુખ માંદે. ૪ માયાદીની તે શોભકુ મુરખ ઘર દીની નાર; લોચન દીયે કુકડકુજાય ખેસે ઉડી આડ. ૫

કડવું ૧૦ મું.

રાગ મારૂ-પંથી જ્યારે ચાલે ગામ, પેહલુ લે ગણપતિનું નામ; કયા ગ્રંથ આરંભે જેહ, પ્રથમ ગણપતી સમરે તેહ. ૧ શોભાગ્યવંતી શણુગાર ધરે, ગણપતી કેરૂં સ્મરણ કરે; સોની સમરે ઘટતાંઘાટ, પંથીસમરેજતાંવાટ. ૨ પંચવદનનાદેહરા માંચ, પહેલી પુજા ગણપતિની થાયએવિના મુજનેપુજેતો, સર્વમીથ્યાથાય. ૩ ઊથલો-શાનેકાજેરૂપેપાર્વતી, શાનેલોચન ચોળેજેને ઘેર વિવાહ વાજન હસે, ત્યાંખેસશે ઘીને ગોળેરે. ૪

કડવું ૧૧ મું.

રાગ ઢાળ-ઓખા ઓખા કહીઊમીયાએ, સાદક્યાંખેચાર ત્યારે ઓખા આવી ઉભી; નીસરીને ચોરડી ખહાર. ૧ ભાઈ મરાવી ભામની તુંતો નાસી ગઈ; મહાદેવે ગણપતીને માર્યાં તે સુદ્ધ મને નવ કહી, ૨ તે માટે તારૂં અંગ ગળજેલુજેખેજે

કાય; જાવના કુળમાં અવતરજે, ઓણીપેરેખોદ્યાં માય. ૩
 ઓખાબાઈ તોથરથરધરજ્યાં, એતોવાતએટંટઅપરાધપાખે
 માતા મારી આવડો શો દંડ ૪ ઉમીયા કહે મેં શ્રાપ દીધો તે
 કેમ મીથ્યા થાય; દૈત્ય કુળમાં અવતરજે, દેવવરી કોઈ જાય.
 ૫ ચૈત્રના મેનારકમાં, બાઈતાહારારે મહીમાય; ઓખાહરણ
 જે સાંભળે, મહા રોગથકી મુંઝાય. ૬ ચૈત્રમાસનાત્રિસદહાડા
 અન્ન અલુણ ખાય; ત્રીસ નહિ તો વળી પાંચ દહાડા, પા-
 છલા કહેવાય. ૭ પાંચ દીવસ જો નવ પળે તો, ત્રણ દીવસ
 વીશેક; ત્રણ દીવસ નહી થાય તો; કરવો દીવસ એક. ૮ એ
 પ્રકારે વ્રત કરવું. સમગ્રસ્રીજન; અલુણ ખાએને અવનીસુવે
 વળી એક ઊજવળ અન્ન. ૯ દેહ તાણુ દાન કરવું લવાણુ કેર
 જેહ; પાર્વતી કહે પુત્રીને, સૌભાગ્ય ભોગવેતેહ. ૧૦ વશાખ
 સુદી તૃતીયાને દીન, તું આવજે મુજ પાસ; ગોચી કરીને પુત્રી
 તાહરી, પુરીશ મનની આશ. ૧૧ સુકહેવ કહે રાજ સુણો,
 અહી થયો એહ પ્રકાર; હવે બાણાસુરનીશીગત થઈ; તેનો ક-
 હું વિસ્તાર. ૧૨ વલણુ—કહુ સકલ વિસ્તાર એનો સુણોરાજ
 નીરધારરે; હવે બાણાસુર ત્યાં રાજ કરતો શ્રોણીતપુરમોઝારરે
 કડવું ૧૨ મું.

રાગસામગ્રીનીચાલરાયબાણાસુરનેબારણે, માગવા આવીરે
 ચંડાળણી; નીત્યપ્રત્યેરજવાળતી, કર્યું આકઝ માંળબાણાસુરને
 બારણે. ૧ રાય મેહેડિયેથી હેઠાઉતર્યો, થયો પ્રાતઃકાળ મુખ
 આગળઆડીધરી; સાવરણીતેસાર. બાણાસુર ૦ ૨ રાયેબાણા-

સુરવળતીવદે, મનમાં પામીદુઃખ મુજનેદે ખીકે મફરવું; અ-
લીનારે મુખ. બાણાસુર ૦ ત્યારે ચંડાળણી વળતીવદે સાંભ-
ળીયે રાય; તમેા ઉંચ અમેા નીચછુ, મુખ કેમ દેખાડાય.
૪ ત્યારે બાણાસુર વળતોવદે, સાંભળરે રંડાય; સાચુરે બોલને
કામની, કરૂંબે કકડાય. બાણાસુર. ૫ ત્યારે ચંડાળણી વળતી
વદે, સાંભળોને રાજન; સાચુ બોલુ જેવોઘટે, તેવો દેજોઈંડ.
બાણાસુર, ૬ માતઃકાળે જોઈંએ નહિં, વાંઝિયાનું વદન; ત-
મારે કાંઈછોરૂ નથિ, સાંભળો રાજન. બાણાસુરને ૭

કડવું ૧૩ મું.

રાગઆશાવરી-ચંડાળતો કાંઈએકનથી, રાયદશવિધનાકહે
વાય; પેલોચંડાળજેનેકહીયે, નદીઉતરીન રનાહાય. ૧ બીજે
ચંડાળ જેનેકહીયે, પુત્રીનુંધનખાય; ત્રીજેચંડાળ જેનેકહીયે,
દુભેમાતપિતાય. ૨ ચોથોચંડાળજેનેકહીએ, હરે પારકીનાર;
પાંચમેાચંડાળજેનેકહીયે, પરદારાશુંખાય ઉછઠોચંડાળકોને
કહીયે, હરે પારકુંધન, સાતમેાચંડાળકોનેકહીયે. જેનુંમેલુંમન
૪આઠમેાચંડાળકોને કહીએ, કરમાયુવરન, નવમેા ચંડાળ
કોને કહીએ, નહીં તનયાકે તન

કડવું ૧૪ મું.

રાગ આશાવરી-ખળિયોરે બાણાસુરરાય, પુત્ર માગવાને
જાય, મહાદેવજીની પાસે આવી, બેડાતપ કરવાય, ૧ હજારહા
થેનાળીપાડીતવરીખયાં શ્રીમહાદેવ; આપો આપો શિવજી
પુત્રએકતત્ખેવ. ૨ ચિત્રકોપ લહિયાતેડાવ્યાકર્મતાણુજોનાર
પુર્વેરાજ તુંતો કહાવે વૈશ્ય તણો અવતાર. ૩ તારે પેટે એકજ

હતો, લાડકવાયોબાળ; ભોજન કરાવતું બેઠોતે, સાંભળનેભુ-
પાળ. ૪ તુજમાંતે જમવાને આવ્યો, વેગે તારો બાળ; માટી
વાળા હાથ ખરડેલા બાળકના હતા તે વાર. ૫ ત્યારે તુજને
સંખ્યા આવી; હાંકી કાઢ્યો બાળ; બાળક ત્યારેથરથરધરૂજ્યો
સાંભળને ભુપાળ. ૬ બાળકને તો રીસ ચઢીને, નવગણ્યો કાંઈ
તાત; તુજને પુત્ર બહાલો નથી, તું વાઝીયો જન્મ સાતરે. ૭

કડવું ૧૫ મું.

રાગ ઢાળ—ઉમયા વાણી બોલીયાં, તું સુણ બાણાસુરરાય
તારા મનમાં જોગમે, તને આપુંએક કન્યાય. ૧ ત્યારેબાણાસુર
કહે પુત્રી મારે, કેટીક પુત્રસમાન; મુજને ટાળેવાંઝીયો, આપો
એ વરદાન. ૨ કેઈક દેશનો રાજા જોઈશ, રાખશે મારું નામ;
પોષ માસથી પુરણ માસે, પુરણ થશે મન કામ. ૩ વર પામી
વળીયોબાણાસુર, શ્રાણીતપુરમાંજાય; બાણમતીનેગર્ભરહ્યો
છે, તેનો કહુ મહીમાય. ૪ પોષ માસથી પુરણ માસે, પ્રગટ
થઈ કન્યાય; વધામણીઆ પરચરયા તે, રાજસભામાં જાય, ૫
શાણાજોશી તેડીઆ, તેની જન્મ પત્રિકા થાય; વિદ્યાબળ કરી
ગુરૂજી બોલ્યા, પોતે તેણીવાર. ૬ પેહેલી ઉમયાજીના અંગથી
પ્રગટી છે કન્યાય; તેને નામે રાશી જોઈને, નામ ધરો ઓખાય.
૭ ગ્રહ વેળા શુભ લગ્નમાં, સંતાન પ્રગટી સાર; એથી તારા
હાથનો, વેગે ઉતરસે ભાર, ૮ ત્યારે આકાશ વાણી એવી થઈ,
તું સાંભળ નૃપ નીરધાર; એ પુત્રીઈચ્છા વરને વરશે, કેા કારણ
રૂપકુ માર. ૯ જ્યારે પુત્રી પરણશે, વરતશે હાહાકાર; ભાર ઉ-

તીરશે તુજ હાથનો, તુજ જમાત્ર તેણીવાર. ૧૦ તે માટે તેડી
પરંધાન, ઓણીપેરે પુછેછે રાજન; દેવ વચન મીથ્યા નવ થાય,
તે માટે કરવો ઉપાય. ૧૧ રચો માળીયાં સુંદરસાર, તે માટે કરે
ઉપાય; ઓખા અને ચિત્રલેહાને, મેલો મંદીર માળિયાં માંયરે.

કડવું ૧૬ મું.

રાગ ધનાશ્રી--પરીક્ષતે પ્રશ્ન કર્યું વિચારીજી. કહો કેમ પ્ર
ગટ થઈ બેઠું નારીજી; ઓખાને ચીત્રલેહા કેમ ધરયાં નામજી
કેઈ વિધીએ આવ્યાં અસુરને ધામજી. ૧ (ઢાળ.) ધામ આ-
વ્યાં અસુરને, તેણે કામ સૌ દેવનાં કર્યા; મુને વિસ્તારીને વર-
ણવો, કેવી રીતીએ અવતર્યા. ૨ શુકદેવ કહે સુણ પરિક્ષત,
અભીમન્યુ કુમાર; પ્રશ્ન તેં પુછ્યું મને, તેનો સંદેહ બોલુની
રધાર. ૪ એકવાર દેવ પાતાળના ઢા, બાણાસુરના તાપથી; ત્યારે
વરૂણ કેરા જગનર્મા, કન્યા પ્રગટી આપથી. ૩ કન્યા કહે કેમ
પ્રગટ કીધી કહો અમ સંરખું કામ; ત્યારે દેવ કહે દૈત્ય દુઃખ
દેછે, બાણાસુર જેનું નામ. ૪ કન્યા કહે દુઃખ કાં ધરો બાણા-
સુર આવશે પાતાળ; એના પિતાના ચરણ પુજવા, નીત્ય જાય
છે પાતાળ પ ત્યારે મને પુત્રી કરિને સોંપજો, હું જઈશ એને
ઘેર; સાંકડી સગાઈએ સુતા થઈને કરાવું ભુજનિ પેર. ૬ તેણે
સમે પાતાળ આવ્યો; બાણાસુર રાજન, તેને દેવે દીકરિ આ-
પિ પ્રસન થઈને મન. ૭ પ્રધાન કહે સ્વામી સાંભળિયે, આ-
પો મુજને બાળ, કન્યાદાન કુંવરિને દઉતો, ઉતરે શિરનિ ગાં
ળ. ૮ ત્યારે રાજા કહે પ્રધાનને, આ પુત્રિ મુકુવન, કાલેતેડીને

તુંતો આવજે, જાણે નહીં કેા જન. ૯ પ્રભાતે તે પ્રધાન આવ્યો; પુત્રી ખેઠી જ્યાંય; પુત્રી તો સમાધી લઈ, હરી ધ્યાન ધરેછે ત્યાંય, ૧૦ વાયુ દ્વાર જેણે રૂંધીયાં ને રૂંધ્યા જ્વાસોજ્વાસ, જમણા પગના અંગુઠાપર, રહી છે ખટ માસ. ૧૧ તે જોઈને પાછો વળ્યો, પછી પુરભણી પ્રધાન; ખટ માસ પુરણુતપ થયું ચારે પધારયા ભગવાન. ૧૨ માગ્ય કહેતાં કન્યા કહે, મુને કરો આજ્ઞા પ્રકાશ; ભુત ભવિષ્ય વર્તમાન જાણુને, ઊડીચહડું આકાશ. ૧૩ એટલે પ્રભુએ તેને પાંખ આપી, વરઆપીને વળીયા હરી; પ્રધાન આવ્યો પુર વિષે, તે કૌભાંડ પુત્રી કરિ. ૧૪ વવણુ—કુંવરી થઈ પ્રધાનની, તેનું પ્રાક્રમ કેા પ્રિછે નહીં શુકદેવ કહે રાય સાંભળી, એ ચીત્રલેહાની ઉત્પત્તિ કહી ૧૫.

કડવું ૧૭ મું

સાખી-ભાદરવે જે કરે હજોતરાં શત્રુ પાસે માગે શીખ. જે ઘેર પુત્રી લડકવાઈ, તેનાં મા બાપ માગે ભીખ. ૧ બાળો અગ્નિ બધુવન દહે; છળવડે પર્વત કેારાય; અબળા રૂઠી જે કરે, માણાધર નવ કળાય. ૨ એટલાં અંત ન લીજીએ, જો ઈછીએ કુશળ. રાગ ઢાળ-નગરથકી એક જોજન, રાયે મેહેલ રચાવ્યો સાર; ગોખ બારીને અટારી તેને કહેતાં ન આવે પાર. ૧ મરકટ મણિ મોતીએ જડયાં, માંહે પીરોજના પાટ; હયશાળા ગજશાળા છે, હીંચવા હીંડાળા ખાટ, ૨ દીવસ માસ ને વરસ જ્યાં, કન્યા મોટીથાય, ચિત્રલેહાને સંગેરમતાં, ઉલટઅંગન લાય. ૩ સવાલાખ જોઈ રખવાળે, મેહેલ્યાછેરાજનએ મકર

તાંઓખાબાઈને,આબ્યુંછેજોખન૪તમેરાત્રેજગોદીવશેજગો
નવમીચો દોચન;ઓખા કેરા માળીયામારખેસંચરે પવનરે.

કડવું ૧૮ મું.

રાગ ઢાળ-શોણીતપુરપાટણુ ભલું, રાય બાણાસુરનું ગામ
ઓખા તેની પુત્રીકહીએ કરતી ઉત્તમ કામ. ૧ ઘડી એકમાં
લાવે શોગટાં, ઘડિ એકમાં પાટ; નાના વિધની રમતરમે ઘડી
એકે હીંડોળા ખાટ. ૨ ઘડી એકમાં ઢીગલા પોતીયાં રમતી
હોડા હોડ;હીંડોળે હિંચવાને કાજે,રેશમ કેરી દોરી.૩ઘમઘમ
ઘમઘમ ઘુઘરા ગાજે,ઘુઘરડિનો ગોર;નાનાવિધનું ગાણુંગાતાં
મધુરો નિકળે શોર. ૪ રમે જેમ આનંદ કરે પહેલાં મંગળ
ગાય;જોખનવંતિ થઈ છે ઓખા, મંદીર માળીયા માંચરે. ૫

કડવું ૧૯ મું.

રાગસામેરી-જોખનિયું વાપ્યું રેઓખા નાનડિરેલોલ, મારે
જોખનીયાની જય ખેની મારે ઘડી ઘડીરે લોલ; તું તો સાંભળ
શૈયર ખેનડીરે લોલ,મારો મુરખ પીતાકાંઈજોતો નથીરે લોલ,
૧ખોલી ઓખા વળતી વાણુ સાંભળ ખેનડીરેલોલ;મારોજય
કન્યા કાળ વર જોતો નથીરે લોલ; મારા જોખનીયાના દીવશ
દહાડા ચારજો, નાણુરે મળશે પણુ ટાણુ નહી મળેરે લોલ. ૨

કડવું ૨૦ મું.

રાગ આશાવરી-પાંચ વર્ષની પુત્રીતેતો; ગૌરીરે કહેવાય;
તેને કન્યાદાન દેતો, કોટી યજ્ઞફળ થાય. ૧ પણુ પુત્રી કેરા પિ
તાને કોઈ, સમજાવી કહો વાત; દેવ વીવાહનું ફળ જેને વરસ
થાય જો સાત. ૨ પુત્રિ કેરા પિતાને, કોઈ કહેવારે ધબધબ;ગાં-

ધર્વવિવાહનું ફળજેને, વર્ષ થાય જો નવ. ઉએમ કરતાં વળી
વચમાં, આવી પડે કાંઈ વાંક. મનુષ્ય વિવાહનું ફળજેને, અ-
ગીયારે આડો આંક. ૪એમ કરતાં વરસ જાયને, બાર પુરાં થા-
ય; પુત્રીનું મુખ જુવે, બેસે બ્રહ્મહત્યાયરે. ૫

કડ઼ુ ૨૧ મું.

રાગ આશાવરી-ચિત્રલેહા ઓણીપેરે બોલી સાંભળ સૈયર
વાત, તારે કાજે નહિં પરણાવે, બાણુ તારોતાત. ૧ તારે કાજે
જો પરણાવે, છેદાય રાયના હાથ; તારે કાજે નહીં પરણાવે, મ-
ધાન મારો તાત. ૨ તાત કેરી આજ્ઞા લેઈ આવો ઓખાય; વ-
ચન સાંભળી ઓખાવળતી, ત્યાંથી ચાલી જાય. ૩ તાત આપો
આજ્ઞાતો, શંભુપુજવા જાઉં; બાણુ સુણુ મત્યે પુત્રીયે, વચન પ્રકા-
શી કહું. ૪ ઘેલી પુત્રીએ મન કહીયે, બેસી રહો મંદીરમાંય, ઘે-
ર આવે મહાદેવજી પુજીને લાગીએ પાય. ૫ વચન સાંભળી ઓખા
ચાલ્યાં, પોતે તેણી વાર; ચિત્રલેહા સૈયર મારી, ઉંપાય કરવો સાર.

કડ઼ુ ૨૨ મું.

રાગ સામેરી—ઓખા તારે શ્રવણે મળુ કે આલરે, ઓખા તારા કુ-
મકુમરા તાગાલરે; ઓખા તું તો ચાલે હંસની ચાલરે, ચોળીને
રંગરે ઓખા તારી ચુંદડીરે. ૧ ઓખા તારે બાંહે બાજુ બંધરે
ઓખા તારું મુખડું પુનમ ચંદરે, ઓખા તારે મન ઉપજ્યો આ-
નંદરે; કસબીને કોરરે ઓખા તારા સાણુડેરે. ૨ ઓખા તારા શો-
ભીતા શણુગારરે, ઓખા તારા તેજ તણુ નહિં પારરે; ઓખા
તને વર્ષ થયાં દશ બારરે, પાવલે ને પુરરે ઓખા તારે વાજ તારે.

કડવું ૨૩ મું.

સાખી-નેહરે બેની તારે વિછવા, કર કંકણ મુદ્રિકા ને હાર
એ પુરૂષ વિના પેહરે પ્રેમદા, તેનો ધીક પડયો અવતાર. ૧ સેં-
થો ટીલડી રાખડી, નૈણે કાજળ કુમ કુમ આડ; પુરૂષ વિના પે
હરે જે પ્રેમદા, તેનો ધીક પડયો અવતાર. ૨ (ચોપાઈ ચાલકેર)
બઈયે તોડી નાંખ્યા હારરે, આ તું દે તારો શણુગારરે; હું તો
નહિં પામું ભરથારરે, નહીં ઓઢું ઘાટડીરે. ૧ બાણુસુર મારો
બાપરે, મારાં કોણુ જનમનાં પાપરે; મુને નહિં પરાણુવે બા-
પરે, જોડિં વાટડીરે. ૨

કડવું ૨૪ મું.

રાગ ગોડી-વર વરવાને યોગ્ય થઈને, પ્રગટયાં સ્ત્રીનાંચેનજી
ઓખા કહે છે ચીતલેહાને, વાત સાંભળ મારી બહેનડી. સૈયર
શું કીજે, અનીહાંરે દોહલા કેમ લીજે; મારી બેનીરે દોષ કર્મને
દીજે, અનીહાંરે કે વિષ ઘોળી ઘોળી પીજે. ટેક. આજ મારે
ભુડું જોખનીયું, મદ પુરણુ મારી કાયજી; પિતાતો પ્રીછે નહીં,
મારો કુંવારો ભવ કેમ જાયરે સૈયર૦ ૧ સાસરે નિત્ય જાય ને
આવે, સૈયર મુજ સમાણીજી; હું અપરાધણુ હરખે પીડાણી,
આંખે ભરું નિત્ય પાણીરે. સૈયર૦ ૨ એરે દુઃખેહું દુખળી, મને
અન્ન ઉદક નવ ભાવેજી; આ અવાસ રૂપી શુળીયે સુતાં તો,
નદ્રા કેઈપેર આવેરે. સૈયર૦ ૩ જળ વિનાની વેણડીને, લુણ
વિના જેવું અન્નજી; ભરથાર વિના ભામનીએતો, દોહલા કાઢે
દનરે. સૈયર૦ ૪ ધન્ય હશે કામનીને, જેણે કંઠે કંથ થઈ રા-

ખ્યોજી; હું અભાગ્યગીયેપરણ્યા પીયુનો અધર સુધારસનવ,
 ચાખ્યેરે શૈયર૦ ૫ મરજદા માટે માણસ કરે, આંખનો અ-
 નુસારોજી; તે સુખતો મેં સ્વપ્ને ન દીકું; વ્યર્થ ગયો જન-
 મારેરે શૈયર૦ ૬ સ્વામી કેરો સંગ નહી સ્યામાને, એથી
 બીજું શું નરતુંજી; હવે નવ રહી આશા પરણ્યા કેરી, મુજ
 જોખન જાયે ઝરતુંરે. શયર૦ ૭ બીજી વાત રૂચે નહીં મુજને
 ભરથાર ભોગમાં મનજી; આંહિ પુરૂષ આવે તો પરણુ, નવ
 પુછું જોશીને લગ્નરે શૈયર૦ ૮ વચન રસિક કહેતાં કરણા ભારે
 આવે લટકતી ચાલેજી; પ્રેમ કટાક્ષ પિયુને જોલાવે તે રૂઢીયા
 ભીતર સાલેરે. શૈયર૦ ૯ મુખ દુખ કર્મે કર્યું છે, હું લેવાઈ
 મારે પાપેજી; બંધોગીરી મારા કર્મે કરી, શુભીયે ચઢાવી મારા
 બાપેરે શૈયર૦ ૧૦ મરકલડે મુખ મધુરે વચને, મરજદા નવ
 આણીજી; શાકપાક પીયુને નવ પિરસ્યાં આઘો પાલવતાણીરે
 શયર૦ અકગગતીછે ગોવિંદજીની, શું નીપજશે બેનીજી; ગો
 પાળજીનું ગમતુ થાશે, મનડું મારું રહે નહીરે. શૈયર૦ ૧૨
 કડવું ૨૫ મું.

રાગ મેવાડની ઢેશી-ઓખાને કહે ચીતલેખા જો.તું તો સાં-
 લળ બાળસ્નેહી જો; આપણા મોટેર માખાપનાં છોડ જો, કેમ
 કહિયે કાળું કે ગોડ જો. ૧ બેની લાંછન લાગે કુળમાં જો, પ્ર-
 તીષ્ટા જાય એક પળમાં જો; અમે તો તમ પાસે ન રહિયે જો,
 જઈ બાણાસુરને કહીયે જો. ૨ વાત બાણાસુર રાય જાણે જો-
 આપણા બેનો અંતજ આણે જો; મને મેલી ગયો તારી પાસે

જો, તારો ખાપ રહ્યો વિસ્વાસે જો. ૩ મેં તો નથાય તારૂં રક્ષણ
જો, તુજમાં દીશે છે અપલક્ષણજો; બેનીછોકરવાદનકીજે જો,
તારા ખાપ થકી તો બહીજે જો. ૪ તને દેખુછું મદમાતી જો,
નથી પેટ ભરી અંનખાતી જો; તારું વચન મુને નથી ગમતું
જો, જોબનીયું હશેસઉનેદમતું જો. પકામ વ્યાપે સર્વ અંગે
જો, બેની રહીયે પોતાના ઢંગે જો, તું તો બેઠી નિહાળે પંથ
જો, કાળગ્રહમાં ક્યાંથી હશે કંથજો. ૬ તેં તો મુને આંખમાં
ઘાલી જો, માથે છાંણાથાપીનેચાલી જો; હું પ્રીછી કામનુંકારણ
જો બેની રાખજો હૈયામાં ધારણજો. ૭ તું તો જુવે દમમાં એકઠાં
જો, વમાણું ક્યાંથી પામશે કોઠાં જો, બેનીડગલાં નભરાયેલાંબાં
જો, ઊતાવળે ન પાકે આંખા જો. ૮ મારી ઓખાબાઈ સલુણાં
જો, આવ્યો ચતર માસ એમ કરતાં જો; પછી ઓખાજી વૃત
આચરતાં જો અલુણું અન્ન જમી દીન ખુવેજો ૯ દીપક બાળે
ને અવનીયે સુવે જો, માત ઉમીયાને આરાધે જો; થયું પુરણ
વ્રત એક માસે જો, કોણ જાણે એકાંતે જો. ૧૦

અવાસ એક સ્થંભ વિષે, વ્રત કીધું ઓખાયરે;

સ્વપ્નામાં સાંજોગ સ્વામીનો, ભટ પ્રેમાનંદ ગાયરે.

કડવું ૨૬ મું.

રાગ દાળ-બાઈ તું એ કુંવારી હુંએ કુંવારી સાંભળશૈયર
વાત; ગોર્ય માનીપુજ કરીયે; જો પામીશું નાથ. ૧ કોણ મસવાડે
કોણ મસવાડે કોણ દાહાડે, ગોર્યની પુજ થાય; એમ કરોને આપો
પુતળાં હું પુજુ મારી માય. ૨ ફાગણ વદબીજના દહાડે કરવું

રે સ્થાપન, ચૈતર સુદી ૩ ના દહાડે, કરવુ ઉત્થાપન. ૩ સદ્દન
સદ્દા પાથરી, સંદેસરાનાં પુલ; પુજી અરચી ઓખા માગે,
જે જે વસ્તુ અમુલ્ય. ૪

કડવું ૨૭ મું.

રાગ ઘોળ—ગોરચમા માગુરે ગોર્યમા માગું માગું માહારા
બાપનાં રાજ; માતા સદાયે સોહાગણી. ૧ ગોરમાય માગુરે
મહારા ભાઈનાં રાજ; ભાભી તે હાલ હુલાવતી. ૨ ગોરચમાં
માગુરે મારા સસરાનાં રાજ; સાસુને પ્રજા ઘણી. ૩ ગોરચમા
માગુરે દિયર જેઠનાં રાજ; દેરાણી જેઠાણુનાં જોડલાં. ૪ ગો
રચમાં માગુરે તમારી પાસ; અખંડ હેવાતનઘાટડી. ૫ ગોરચમાં
માગુરે હું તો વારંવાર; ચાંદલો ચુડા ને રાખડી. ૬ ગોરચમાં
માગુરે સરખા સરખી જોડ; માથે મન ગમતો ધણી. ૭

કડવું ૨૮ હું.

રાગ ઢાળ—એક દહાડો ચિત્રલેહાને, ઉંઘ આવી સાર; વાસી
પુષ્પે કરતી પુજા ઓખા તે નિરધાર. ૧ એટલે ચિત્રલેહા જા-
ગી, જીવે તો વાત વિમિત; વાસી પુષ્પ ચઢાવ્યાં દીઠાં, થઈ ર-
હી ભયભીત. ૨ વાસી પુષ્પે પુજા કીધી, નહી પામે ભરથાર;
ભરથાર જો હું નહીં પામું, તું સાંભળ મારી માય. ૩ આલે તા
રાં પુતળાં, મારી પુજે છે બલાય; ઉપર પાણી રેડીયે તો, આ-
પુલાં ધોવાય. ૪ ઉચેથી પછાડીયે તો, ભાગી ભુકો થાય; તું આ
લે તારાં પુતળાં, મારી પુજે છે બલાય. ૫ પંદર દહાડા પુજા
કીધી, બોલાવ્યાં નહીં બોલ; તું તો બેની કહેતી હતી જે નહીં
ગોરચમાને તોલે. ૬ પકવાન પેંડો મેલીયે તો, કડકોકોર ન ખા

ય; તું આલે તારાં પુતળાં; મારી પુજે છે બલાચરે.

કડવું ૨૯ મું.

સાખી-શીવનાં લીજે વારણાં, જોજોનેત્રે બાહ્યોરે કામ; ત્રિ-
પુરા દૈત્યને વિડારીયો, હું તો કેમ મેલું નામ. ૧ શીવ અખં-
ડાનંદ જોજો; ગંગા ધરી શીષ; ભાગીરથી તપથી ઉઠાડીયા, હું
કેમ મેલુ તે ઈશ. ૨ શીવ ભોળો સુવે સમશાનમાં, ચોળે ત્યા-
રે રાખ; માગે ત્યારે ભિક્ષાવૃત, આપે તેને લાખ. ૩

કડવું ૩૦ મું.

દાળ-હિમાચળની ભાણેજી બાઈ, ગણપતી મારો વીર; મ
હાદેવજીની પુજા કરિયે, મન રાખીને ધીર. ૧ ખચેરી ગતમાં
ઓખા ચાલ્યાં તેનો કહું વિસ્તાર; સ્નાન કરીને કામનીયે તો,
સજ્યાસોળશણુગારે. ૨ નેપુર વાજે વિંછવા ગાજે, ઝાઝરનો
ઝમકાર; નાગદમણીઝુમણુનેવળી, ઉપરએકાવળહાર. ૩ જડાવ
ચુડલો ઝુલતીદામણી, દામનીયે ચક્રીયોચાર; પગે પાવલાંને
નેપુર વાજે, ઘુઘરીનો ઘમકાર. ૪ વાળે વાળ મોતી પરોવ્યાં,
મોતીની શેરો સોળ; દરપણુ લીધુ હાથમાં ને, મુખે ભરીયાં તં
બોળ. ૫ કનક થાળ મોતીયે ભરીયો, માંહે શ્રીફળ ફેફળપા-
ન; આક ધંતુરો અગથીયો, શંખાવળી નિવારણુ ૬ આકાશ
માર્ગે પક્ષણી તે, વેગે ચાલી જાય; ઇંદ્રકેરું વિમાન ચાલે, એ-
વી છે શોભાય ૭ મહાદેવને પાર્વતી બેઠાં, પાસા રમતાં સાર;
મહાદેવ કહે છે પાર્વતીને, ઓ આવી કોઈ નાર. ૮ સ્વામી
કાંઈ ઘેલા થયા, અ બાણુ તણી કુવરી; હવે તું એમ જાણુ છે

જે, કરશે અંગીકાર. ૯ પાર્વતીએ મન વિચાર્યું, હવે તે વંઢી
વાત; મહાદેવજીને કામી જાણી, દોચને દીધા હાથ. ૧૧ ત્રીજી
દોચન ઉઘાડ્યું, શંકરને લલાટ; પાસે આવી ઓખા દીઠી,
લજ્યા પામ્યા તાત. ૧૨ તેણે સમે ઓખા આવી ઉમીયાને
લાગી પાય. આવડી ઉતાવળી થઈ આવી, નહીં પામે ભરથારે
કડવું ૩૧ મું.

સાખી--ઓખા કહે છે અમે પેઠા પાણીમાં; તરવા તું બા
અહ્યાં; હું આવી સમુદ્ર વચમાં, તું બા પુટી ગયાં. ૧ ઓખા
કહે છે તરસ લાગી મારા તનમાં, સરોવર તિરે હું ગઈ, પીવા
ઝખોળી પાય, મારાં ભર્યાં સરોવર ગયાં સુકાઈ. ૨ આણી
તિરેથી અમે અળગાં થયાં, પેલી તિરે નવ ગયાં; કરમ તણે
સંભોગે, અમે મધ્ય જઈ વચે રહ્યાં. ૩ હું તો આવી ઈશ્વર
પુજવા, સામે દીધો શ્રાપ; પરણ્યા પહેલું રંડાપણ થયું, મારાં
કીયા જનમનાં પાપ. ૪ ઉમીયા તું તો મોરી માવડી, છોડ ના
દીજે છેહ; માવી તમો કેમ છુટો હું તો પુત્રી તમારી તેહ.
(હાળ.) પ્રેમે પ્રદક્ષિણા કરીને, કરજોડી ઉભી બાળ; પારવતી
કહે માગ્ય વર, હું આપું તે તતકાળ. ૧ ઓખા વળતું વચન
બોલી, હરખશું તેણી વાર, માતા મુજને આપીએ, મારા મન
ગમતો ભરથાર. ૨ ત્રણ વાર માગ્યું ફરી ફરીને, મુને વર આ-
પો આદીશ; લાજ મુકીને ઓખા બોલી, તવ ચઢી પર્વતિને
રીશ, ૩ નિર્લજ થઈ તે કામજ કીધું, માટે દેઉ છું તુજને
શ્રાપ; જા પરણજે ત્રણ વાર તું, એમ બોલ્યાં પારવતિ આપ. ૪

વળી ત્રીજે કહ્યું ને તે તેરસેઆવી, તારે ત્રણહજોભરથાર; શ્રાપ
 એવો સાંભળીને, કંપી રાજકુંમાર. ૫ પુરૂષને નારી ઘણેરી, તું
 સાંભળ મોરી માય; નારીને તો પુરૂષ બીજો, શ્રવણે સુણ્યો
 નવ જાય. ૬ સુંદર માધવ માસ આવશે, દ્વાદશીનોદન, ત્યારે
 સ્વપનામાં આવી પરણશે, પ્રાતતણો જીવન. ૭ તું જગ્યાકેડે
 ઓળખજે, તને કહું છું સત્યવિવેક; ત્રણવારતો પરણશે, પણ
 વરતો એકનો એક. ૮ વર પામી ઓખાખાઈ ચાલ્યાં, મંદીર
 માળીયે સાર; અરે ખાઈ હું પરણી આવી, સુંદર વર ભરથાર,
 ૯ એમ કરતાં ઓખાખાઈના, દીન ઉપર જાય દિન; સુંદર
 માધવ માસ આવ્યો, દ્વાદશીનો દન. ૧૦ સુંદર સજ્યા પા-
 થરીને, સાણુગારયું ભોવન; આજસ્વપનંતરમાં આવશે, મુજ
 પ્રાણુતણો જીવન. ૧૧ સંધ્યા થઈ રવિ આથમ્યોઆથમિયો
 કુખ્યપ તન; હજુએ ન આવ્યો હજુએ ન આવ્યો, પ્રાણુ તણો
 જીવન. ૧૨ પહોર રાત તો વહી ગઈને, હજુ ન આવ્યો કોય,
 ઉમીયાજીએ વચન કહ્યું તે, રખે મીથ્યા હોય. ૧૩ વા વાયને
 ખારી હાલે, ખડખડાટ બહુ થાય; ઓ આવ્યો ઓ આવ્યો
 કહીને, તુરત ખેઠી થાય. ૧૪ તમે આવ્યા તે હું જાણું છું,
 મારિ સગિ નાણુંદના વીર; ખોલ્યા વિના નહાં ઉઘાડું, હઈડે
 છે મુને ધીર. ૧૫ વેણા લીધી હાથમાં ને ગીત મધુરાં ગાય;
 એન કાંઈ પડે નહીં, ને ભણુકારા બહુ થાય. ૧૬ તેવામાં એક
 ખારણું, ખડખડવા લાગ્યું જ્યારે; ઓખાખાઈએ તો દોટ
 કરી, દ્વાર ઊઘાડ્યું ત્યારે. ૧૭ ખાણાસુરે મેહલ રચ્યો છે; તેનો

સ્થંભજ એક; તેતણે પડછાયો તે, ઓખા નજરે દેખે. ૧૮
ઓપેલા આવ્યાછો, તમ ઉપર જાઉ વારી; ખોલ્યા વિના તે
નહીં ખોલાવું, છું ગુણવંતી નારી. ૧૯ બાણાસુરજો જાણશે તો
લેશે ખેડેના પ્રાણ, શાને કાજે આંહી ઉંભાછો, સાસુના સંતા
ન. ૨૦ ઓખાખાઈતો માળીઆમાં, પાડે છે બકેર; ઈશ્વરને
પાર્વતીએ; ગગને સાંભળ્યો છે શોર. ૨૧ ઈશ્વર કહે છે ઉમી-
યાજીને, કોણુ રૂવે જેનાર; ઉમીયા કહે છે માહદેવજી, ઓખા
રૂવે નીરધાર. ૨૨ વચન આપણું મીથ્યા કરવા, ખેડી બાણકુ-
માર; તામશી વિદ્યા મોકલી છે નિંદ્રાનો ભંડાર. ૨૩ મધ્યરાત
તો વહી ગઈને, મીચાણું લોચન, સ્વપ્નાંતરમાં આવી પર-
ણ્યો પ્રદ્યુમનનો તન. ૨૪

કડવું ૩૨ મું.

રાગ ઘોળ—સ્વપ્નાતરમાં દીઠીસોરઠીયાની જાનરે; સ્વપ્નાં-
તરમાં વડસસરો ભગવાનરે, ૧ સ્વપ્નાંતરમાં ખગકે મીંઢળ
ચુડીરે; સ્વપ્નાતરમાં ઓખા દીસે છે અતી રૂડીરે. ૨ સ્વપ્નાં-
તરમાં વરત્યા મંગળ ચારરે; સ્વપ્નાંતરમાં આરોગ્યા કંસા-
રરે. ૩ સ્વપ્નાંતરમાં કરે છે પીયુજીથુ વાતરે; સ્વપ્નાંતરમાં
હશી હશી તાળી લે છે હાથરે. ૪ ચીત્રલેહા ભરી નિંદ્રામાંથી
જાગીરે; ઓખાખાઈને કોણુ કરમ ગતી લાગીરે. ૫ ઓખાખા-
ઈને નાટક ચેટક લાગ્યુંરે; તેતો કેમ કરીને થાશે અળગુંરે. ૬
જાગ્યરે જાગ્યરે ઓખા જાગ્યરે; તહારેજે જોઈએ તે માગ્યરે. ૭
રાગ માઝ—ઓખા ભરીરે નિંદ્રામાંથી જાગી, અંગો અંગ

અંગુઠી લાગી, ફટ પાપણી સીદને જગાડી, મને ભર્યા અ-
મ્રતમાંથી કહાડી, ૧ ફટ પાપણી એ શું કીધું, અમ્રત લઈને
વીખજ દીધું; બીડી પાનની અડધી કરડી, ખાધીમનવિના-
મુખ મરંડી. ૨ જીવો મારા કરમની કરણી; વરશે મેલી ગયા
મુને પરણી; મારા પીઉંને મતી જે આવી. મહારા નાથ
ગયારે રીસાવી. ૩ મહારા હૈઈયા કેરો હાર; આણીરે આપો
આણીવાર. ૪

કડવું ૩૩ મું.

રાગ સોરઠ—સૈયર શતરૂશે થઈને લાગી. મને સ્વપનામાંથી
જગાડીરે હો, ઊમીયાનો વર આજ સફળ થયોને જપતાં છે
દહાડી દાહાડીરે હો, ૧ અધવચ કુવામા મુજને ઊતારીરે, વ-
ચેથી વરત મેલ્યું વાઢીરે હો, બાગ બગીચામાં પુલ પુલ્યાંછેરે
હો પુલી મહારી તનડાની વાડીરે હો ૨ પ્રેમાનંદ પ્રભુ જોતા
ન ઓળખો હો, ખેતરી જાયછે દહાડી દહાડીરે હો સૈયરરે
ભુંડીસૈયરશતરૂશે થઈને લાગી, મુને સ્વપનામાથિ જગાડીરે હો,

કડવું ૩૪ મું.

સાખી—ચંદા તુંતો જીવો કરોડ વરસ, સ્વપનેથયોસંજો
ગ, શ્રાપ દેઉછું સુરજ દેવતા, મુજ જાગે પડિયો વિજોગ. ૧
સ્વપનામાં મહારા પિઊજીસું, અમે કરતાંલીલાલહેર; અમૃ-
તરસ હું પિતિ હતિ, તેમાં તે મેલ્યું ઝર. ૨ કંથ વિજોગે એ
કામનિ. ગઈ પંડિતની પાસ; ભુલ જે પુછું પંડિતો, એક દી
ન કેહેતિ માસ. ૩ ફરિ ફરિ પંડિત એ કહે, સાંભળ ઓખા

કરજોડી, શોધી લહો એ પિઝિંજી; એક વરસે કરોડ ૪ ઓખા
 પુછે ઓ પક્ષીડો, તારી બે પાંખો માગીશ; હું મહારાસજ્જ-
 નને મળી; તારી પાંખો પાછી દર્શ. ૫ પાંખ પ્યારી પંથ તો
 વેગળો, તારો પિયુજ કોણુજ દેશ; માગીતાગી પાંખડીયે, તારા
 સજ્જનને ક્યાંથી મળેશ; ૬ ચાચકઢાવું બપઘ્યાતાહરી ઉપર
 રાડુંવુંણુ; ભીને રંગે પિઝિ માહરો, તને પિઝિં મળશે કુણુ, ૭
 પિઝિ વિન્નેગ પીલી ભઈ, માડું તનમન સુકાઈજાય; ગવરીતું
 વાહન ચઢીતો, સહી સફરનાજાય. દોખ લખ્યા છઠી તણા,
 તે મટી કયમ જાય; કર્મેલખ્યું તે ભોગવે, તેની પક્ષ કરેજદુરા
 રાગ ધરાડી-મધ્યની શાસમેરે; માળીયામાંરોતીરેરાજકુમાર,
 ક્યાં ગયો ક્યાં ગયોરે, મહારો સ્વપનાનો ભરથાર. મીં-
 ઢળ માડું ક્યાં ગયુંરે. બાઈ મારો ચુરલો હતોજેહાથ; દાતામાં
 ઢળી ગયુંરે. બાઈ મારે અમૃત આળ્યું જે હાથ; ૨ પિયુ પરદે-
 શિયારે, ભુંડા મને લિધેશે નવ સાથ; આજ વેરણુ થઈરે,
 બાઈ મહારા સ્વપના કેરી રાત. ૩ લાવ સખી વિખ પીઝિંરે,
 બાઈ મહારા કાઢું પાપી પ્રાણુ; હવે હું કેમ કરુંરે; બાઈમને
 વાગ્યાં વીરહનાં બાણુ. ૪ પાપી મારો જીવડોરે, ઓખાબાઈયે
 પડતું મેલ્યુંધરણુ; રોતારોતાજ્યાંગયારે ઓખાબાઈયેરો પીયું
 વાડીવન. ૫ જઈને પુછુ દુમનેરે, ક્યાંઈમાહારો દીઠા પ્રાણુજી
 વન; તું ગુણુ બેલડીરે, બાઈ જોને કરમ વિચાર. ૬ નાથ મેલી
 ગયાંરે, બાઈ મહારાં કોણુ જનમનાં પાપ; આજ વેરણુ થઈરે,
 બાઈ મહારા સ્વપના કેરી રાત. ૭ જોબન મેં તો જાળવ્યુંરે;

જાણ્યું મારા પ્રભુને ભેટ કરીશ, જો પ્રભુ નહિં મળેરે તો હું
માહારા પ્રાણ તજીશ. ૮

કડવું ૩૫ મું.

સાખી-ઓખા રૂવે ચિત્રલેહા વીનવે, ઘેલી સૈયર નવરો-
ય; સ્વપ્ને દીકું જો નીપજે, તો દુઃખ ન પામે કોય; ૧ જળ
વલોવે માંખણ નીપજે, લુખુ કોઈ નવ ખાય, મુને વહાલી
હતિ; અતિ સખિ તું તો ચિત્રલેહાય. ૨ વેરણ થઈ વિધાત્રિ,
એણે આડા લખિયા આંક; એકવાર આવે મારા હાથમાં, તો
ઘસીને વાદુ નાક. ૩ કરમ લખાવેવાલખે, ભરીને મેલ્યો આંક
કરણી પ્રાપ્તી ભોગવો; તેમાં વિધાત્રાનો શો વાંક. ૪ વાધાત્રી
આપે તેને લક્ષ દીયો, ન આપે તેને છેક; એકવાર પોકારે ખા-
રણે, તેને પુત્રી જન એક. ૫ લાંચ લેઈ લખતી હતી, તો આપત
સહુથી પેહેલું; મારા પિઉ વિજોગણ ન જાણતી મારૂ મરણ
લખાવતી વેહેલુંરે. ૫

કડવું ૩૬ મું.

રાગ આશાવરી-સ્વપનું સાચું ન હોય, સૈયરમારી સ્વપનું
સાચુ ન હોય. ટેક. એક રંક હતો તે રાજ્ય પામ્યો, સ્વપનાંત-
રમાં સાર, હસ્તી જીલે તેને ખારણે રથ ઘેડા પરમ વિશાળ
જાગીને જોવા જાય ત્યારે, ગાધર્વ ન મળે એક સ્વપનું ૧ એક
નીરધનીયો તે ધન પામ્યો, સ્વપનાંતરમાં શાર, જાગીને જોવા
વહાણ ચાલે, વાણોતર છે શાર; જાગીને જોવા લાગ્યો ત્યાં
કોને લાવે પાશ સ્વપનું, ૨ એક મુરખ હતો તે સ્વપનાતરમાં
ભણીયો વેદ પુરાણ; જાગીને ભણવા જાય ત્યારે, મુંખે ન આ

વડે પાશાણુ, સ્વપ્નુ. ૩ એક વાંઝીયો તે સ્વપનાંતરમાં, વગે
પામ્યો બાળ; તેનું ઘોડીયું ઘોઝરે બાંધ્યું, પારણુ પરશાળ;
બગીને જોવા બય ત્યારે, કેાનું લાવે બાળ; સ્વપ્નું સાચું ન
હોય, સૈયર મારી સ્વપ્નનું સાચું ન હોય. ૪

કડવું ૩૭ મું.

રાગ કલ્યાણુ-ચિત્ર ચાળીને વાનોવાળીને; રંગ ભેળીને પટ
મેલીને, લેખણુ લાવીને કરમાં સાહીને, રંગ ભરતીરે ચીત્ર
કરતીરે. ૧ હવે સ્વર્ગના લોક લખાયરે; લખ્યા સ્વર્ગલોકના
રાયરે; ઉપરલોક લખ્યું ને ભુરલોક લખ્યું, જમલોકને તપલોક
લખ્યા. ૨ સત્યલોક લખ્યાને વૈકુંઠલખીયું; ગુણુલોક લખીયો
ને ગાંધર્વ દેશ લખીયો; હવે ઓખાબાઈ તમે ઓરાં આવોને,
આમાં હોય તેને આવીને બોલાવોરે. ૩ ઓખા આવીને
કાગળમાં જોયરે, એતો રાતે રાતે લોચને રોયરે, બાહ્ય બાહ્ય
આતો નથી ગમતુરે, એને રણુવગડામાં મેલો જઈને રમતુરે;
૪ ચિત્ર ચાળીને વાનો વાળીને, લેખણુ લાવીને કરમાં સાહીને
રંગભેળીને પટ મેલીને; હવે પાતાળ લોક લખાયરે. ૫ અતળ
લખીયું ને વિતળ લખીયું, શેતુતળ લખીયું ને પાતાળ લખીયું
તળાતળ લખીયું રસાતળ લખીયું, મહાતળ લખીયું તેનીવાર
રેલખિયા પાતાળલોકના રાયરે, નાગલોક લખિયા તેણીવારરે;
વાસુકીનાગ લખિયાને ત્રિશ્રકનાગ લખિયા પુંડરીકનાગ લખિયા
ને મણ્ડીધરનાગ લખિયા; શેષનાગ લખિયા તેણીવારરે. ૭ મારી
ઓખાબાઈ સહુણી ઓરાં આવોને; આમાં હોય તેને હથીને

મોલાવોને, બાળ્યબાળ્યએનાદર્પરે, હું શું સ્વપ્નાંતરમા પરણી
આવાં સપરે. ૮ આતો કાળા લીલા પીળા સાપરે, લખનારી
ચિત્રલેહા તારા બાપરે; ૯ ચિત્રચાળીને વાનો વાળીને, દીવો
બાળીને કાજળ પાડીને, હવે મૃત્યુલોકલખાયરે, લખિયામૃત્યુ
લોકનારાયરે. ૧૦ અજમેરલખિયું ખોરાસનલખિયું મુલતાન
લખિયું ને મારવાલ લખિયું ખોરાસન લખિયો ને બંગાળ લખિયો
ને, એક મુખાને અષ્ટ મુખા લખિયા, ૧૧ સ્વાન મુખા લખિયાને
મંજુર મુખા લખીયા, હસ્તિ મુખા લખ્યા ને ગાધર્વ મુખા લખી
યા એક ટંગા લખીયાને અસ્ત્રિવાળા લખીયા, લખી વનસ્પતી
ભાર અઢારરે. ૧૨ ઓખા આવી જીવો ભરથારરે, બાઈ કાગળ
લખીયો તે તારો પાડરે; હું શું સ્વપ્નાંતરમાં પરણી આવા
ખાડરે ૧૩ બાઈ લખતાં તે લેખણુ તુટીરે, ખડીઆમાંથી રૂશ-
નાઈ ખુટીરે થયા કાગળના અંબાર રેતને સ્વપ્ન નથી લાઘ્યું સારરે

કડવું ૩૮ મું.

સા ખી-સોરઠ દેશ સોહામણો મુજને જોયાના કોડ; શ્રિરત્ના
ગરને ગોમતી, ત્યાંતો રાજ રણુછોડ. ૧ સોરઠ દેશ સોહા
મણો. ન ચડયો ગઢ ગીરનાર; ન નહાયો ગંગા ગોમતી, તેનો
એળો ગયો અવતાર. ૨ સોરઠ દેશ સોહામણો વેલ વેલ ફેલ
કરંતં; ગંગોદક ભરી કંચુકી; રાય હરી ચરણે ધરંત. ૩ સોરઠ
સુઘડ માનવી; રાજ નિત નિત કરે કહેવાર; એક નગર નહીં
માનવી, તેને ઉભા ઉભા જીહાર. ૪ રાગ હુલારી—આજરે
સ્વપ્નામાં દીઠી સોરઠીયાની જનરે, જાણુયુરે જાદવરાય આ-

બ્યા પરાણુવા જો; આજરે સ્વપનામાં દીઠી ગોમતીની તીરે,
આજ સ્વપનામાં દીઠા હળધરજીનાં વીરે; આજરે સ્વપનામાં
દીઠા સુંદર વર ભરથારે; તેમાં અડધાં ઉઘ્યાંને અડધાં જગતાંરે
કડકું ૩૬ મું.

રાગ કલ્યાણ-ચીત્રચાલીને વાનો વાળીને, રંગ લેળીને પટ
મેલીને; રંગ ભરતીરે ચીત્ર કરતાંરે, લેખણુ લાવીને કરમાં
સાહી. ૧ હવે સોરઠ દેશ લખાયરે, ત્યાં નગર લખીયું દ્વારકા
યરે; લખી જદવનિતિ રાજધાનીરે, તેની સોભાતો સુરજ સમા
ણીરે. ૨ લખીયો જદવનો પરિવારે. ઊગ્રસેન લખીયા તેણી
વારે; કૃતવરમા લખયા સાત્વીક લખીયા, ઓધવ લખીયાને
અકૃત લખીયા ૩ વાસુદેવ લખીયા તેણીવારે; ઓખા આવી
જીવોને ભરથારે; બાઈ તે તો એધાણુ મળીયાંરે, આ ઘરડાને
માંથે પળીયાંરે. ૪ તેને માથે મુગટ કુંડળ કાનરે એવા જોલ
ખીયા ભગવાનરે; ઓખા આવી જીવોને ભરથારે, બાઈ તેના
સરખું રૂપ તેના ચાળારે. ૫ મારા નાથજી ગોરાને આતે કા-
ળારે, તેને વડસસરો વડસસરો શહુ કેહેતારે; હું પરાણી ત્યારે
ચોરી સાહીને રહેતારે; ૬ લખીયા કૃષ્ણ તણા કુમારે, એક
લાખ કરતા હજારે; એંશી કાગળ લખીયા તેણીવારે, ઓ
ખા આવી જીવેને ભરથારે. ૭ એતો રીંછડાના બાળરે. એને
માથે મોટા વાળ; એના કુળમાં મારો કંથ, એને ધાવણાના છે
દંત ૮ એતો રૂપાળોને ઉંચોરે. એને મોઢે નથી મુછો; ત્યારે
લખીયા પ્રદ્યુમ્નરે, ઓખાનું કંઈક માન્યું મનરે. ૯ જાણુ

હોય કે નહોય મુજને પરણ્યો તેનું મોહોય, એને સગો સસરો
સૌ કહેતારે, હું પરણી ત્યારે મારી પાસે રહેતારે. ૧૦

વલણુ—એમ કહીને અનીરૂઢ લખીયા; ક્ષણું ન લાગી વારરે;
કરી પુખ મરડી ઉભી રહી, બાઈ એ મારો ભરથારરે, ૧૧

કડવું ૪૦ મું.

રાગ ઢાળ--ચિત્રલેહાના હાથમાંથી ઘેલું લખીયું પુતળું
જેહ; પ્રેમ આણી ઓખાબાઈએ, ઝુટી લીધું તેહ. ૧ કરમાંલે
ઈને કામની, કાંઈ દેછે આલોંગન માળીયામાં મેલી ચાલ્યા,
પ્રાણુતાણુજીવન, ૨ આણીવારહું નહી જવા દેઉ, મેંઆલ્યો
છે છેડો; મારા પીઉજી પરવરો તો મુજને સાથે તેડો. ૩ ચિત્ર
લેહા એણીપેરે બોલી, સજોડે છે જોડ; તે તો પોહોડ્યો છેદ તા,
રકામાં, આતો ચીત્રમણુના ઘોડારે. ૪

કડવું ૪૧ મું.

રાગ પરજ—આપો આણી, એ વરમુને આપો હો આણી
નીકર કાઢુ મારો પ્રાણુ, એવર મુને આપો હો આણી, ટેક,
મેંતો સ્વપને દીઠો જે છોગાળોરે, તેની પાપણુનો છે ચાળોરે;
મારું મનડું હરયું લટકાળે; તે વર મુને આપો હો આણી, ૧
જેના દીર્ઘઆહુ અજાણુરે. મકરાકૃત કુંડળ કાનરે, અંગેશોભે
એ ભીનેવાન, તે વરમુ ૦ ૨ જેના ક્ષણુ વીસને બારરે, મુને
પરણી ગયોં છે કાલરે; તેને વરસ થયાં દશ બાર વર મુ ૦
૩ વરની લટકતી ચાલરે; મુને પરણી ગયોં છે કાલરે; તેને
ટપકું કીધું ગોરગાલ; વર મુ ૦ ૪ રાજે પીતાંબર પરીધામરે
મુણે કહેતો ગયો નહીં નામરે; ત્યારે ક્યાં સરે મારું કામ

તે વરમુ ૦ ૫ ચિત્રલેહા ખોલાવાણુરે, સૈયર કેમ થઈ અજાણુરે
ખાઈ મારી ત્યાંતે જાએ કોણુ, તે વરમુ ૦ ૬ કોટ કાંગરે ચામું
ડાંયરે છપન કોડ છે ચોકી માંયરે, ચક્ર જળ હળતું છે ત્યાંયરે
મુને મારે હેલા માંય, તે વરમુ ૦ ૭

કડવું ૪૨ મું.

રાગ મારૂ-ઓખા કહે છે સુણુ સાહેલી; લાવ્ય કંથને વે-
હેલી વેહેલી; ખાઈતું છે સુખની દાતા લાવ્ય સ્વામીને થાય
સુખસાતા. ૧ ચતુરાને કહે ચિત્રલેહા, ખાઈઆણ્યાના ઉપાય
કેવા; દુર પંથ છે દ્વારામતી, કેમજવાયમારીવતી. ૨ ત્યાંજઈ
ન શકે રાય શક, રક્ષણુ કરે સુદરશનચક્ર; જાવું જોજન સહસ્ર
અગીયાર, તારો કેમ ન આવે ભરથાર. ૩ નયણે નીરની ધારા
વહે છે, કરજોડીન કન્યા કહે છે; ખાઈ તારીગતી છે ખોટી, તને
કોઈ ન કરી શકે ખોટી. ૪ સૈયરને સૈયર બહાલી, છે મેં જમણે
હાથે ખાલી; આપણુ ખેઉ જણુ સંઘાતી, તું પ્રાણુદાતા છે વિ-
ધાત્રી. ૫ માખાપ વેરી છેક મારાં, મેં તો ચરણુસેવ્યા છે તારા
વિધાત્રી તું દીન દયાળ, એમ કહીને પગેલાગીખાંજ ૬ ચિત્ર-
લેહાયે ધારણા દીધી, પછી દેહ પક્ષીણીની કીધી. ૭

કડવું ૪૩ મું.

રાગ ઢાળ-ચિત્રલેહા કહે ઓખાખાઈ, મારે દ્રારકામાં જાવું
પ્રભુના ઘરમાં ચોરી કરવી; નથી લાડવો ખાવું ૧ અગીયાર
સહસ્ર જોજન જાવું હરવાશ્રી જુગદીશ; સુદરશન જો ચક્ર
મળે તો છેદુ મારૂ શીશ ખાઈ તુજને તાણુ તો નવ પડે ન,
જેમ તેમ વહેલ થ લાવ્ય મારા કંથને તું ખોટી થાય છે

શાને ૩ જાતી વેળી ઝોખા કહે છે, મારો વર છે રૂડો; કર્મ
 મળ્યાં છે કુંવારા, માટે રખે પેહેરતાં ચુડો, ૪ ચિત્રલેહાએ ક-
 હેવા માંડ્યું, મનમાં રાખો ધીર; તુજ સ્વપ્નામાં પરણી ગયો
 મારી માડી જાયો વીર, ૫ ત્યારે ઝોખા કહેવા લાગી, જોઈ
 રહી વાટડી; મારો વર રૂડો જાણી, રખે ઓઢતી ઘાટડી. ૬ હું
 નહીં ઓઢું ઘાટડી, તું એ શી ખેલી વાત; તુજ સ્વપ્નામાં
 પરણી ગયો, મારી માડી જાયો બ્રાત. ૭ એવું કહીને ઉડી
 તે, પવન વેગે જાય; આકાશ મારગે સંચરી, પોહોયી ગોમતી
 માંચ. ૮ ગોમતીમાં મરદન કર્યું ને વિચારિયું તેઠામ; પ્રભુના
 ઘરમાં ચોરી કરવી, નહી એકલાનું કામ. ૯ પછી તેણે નારદ
 મુની સંભારયા તતક્ષણ આગ્યા ધાઈ; કહેરે મુજને કેમ સં-
 ભાર્યો ચિત્રલેહા ખાઈ. ૧૦ બાણાસુની દીકરીને, લાગ્યું છે
 સ્વપ્ન; અનિરુદ્ધ શેજે વરી ગયો, વિંહળ થયું છે મન. ૧૧
 ચોરી કરવા હું આવી, સુદર્શન આડું થાય; તે માટે તમને સં-
 ભાર્યા, કરવા માહારી સહાય. ૧૨ નારદ કહે છે ચોરે ખાઈ,
 એમાં તે શું કામ; એક તામસી વિધા એવી ભણાવું ઊંધે
 બધું ગામ. ૧૩ ચિત્રલેહા કહે સાચું કહ્યું, પાણુ છે તરવા જી-
 ગદીશ; પેહેલું સુદર્શન ચક્ર મળે તો છેદે માંડ શીશ. ૧૪ ચ-
 કરની ચિંતા ન કરશો જે માર્ગે જાસે ચોકી ફરવા; તેરે મારગે
 હું જઈશ, ખેસાડીસ વાતો કરવા ૧૫ પછી તામસી વિધા
 ભણાવી, જીલે જપતી જાય; ચોસઠ કળામાં ચામુડાંતે, ડબક
 ડાલું ખાય. ૧૬ ગામ તો ધારણ પડ્યું ને ઉંધ્યા લોક;

ચિત્તલેહા નગરમાં પેઠી; મુકી મનનો શોક, ૧૭ નારદે ક્રિયા
 રયું ચિત્તલેહા, અનિરુદ્ધને લેઈ જશે; શીવને શામળી વદશે;
 જુદા જોવા જેવું થાશે. ૧૮ ચક્ર ચોકી ફરતું આળ્યું; મા
 રગમાં નિરધાર; તેમારગે સામા મળીયા, નારદ મહાકુમાર; ૧૯
 નારદ કહેછે કહેછે ચક્રને, તું દાહાડી જાય છે ફરવા; એક વાર જો
 શને, મુજ સાથે વાતો કરવા. ૨૦ તું ને હું તો કયાં મળીશ, તું
 સાચી કહેને વાત; કોઈ દાહાડો મુજને સંભારે, દવારકાં નોનાથ
 ૨૧ ચક્ર મુજથી ખોલીયું, વળી મારું તે ધનભાગ્ય. તમારાં
 દરશનનો તો, કયાંથી પામું લાભ. ૨૨ ભોખું ચક્ર સમજ્યું નહી
 ખેડું નિરાંતવું થઈ; પેલી નારી પેઠી નથમાં, ચોરી કરવા ગઈ.
 ૨૩ જોતી જોતી જ્યાં ગઈ, કૃષ્ણ તણું રે ભોવન; ત્યાંથી આ-
 ઘેરી પરવરી. જ્યાં પહોંચ્યો મદ્યુમન. ૨૪ ત્યાંથી અઘેરી પ-
 રવરી, મહા વિષ્ટ કેરો વીર; સોડ ઘાલીને સુઝરડ્યો મહાધનુ-
 ષધારી ધીર. ૨૫ હમાણું જો હું એને જગાડું, માહારા મારી
 કરે કડકાય; માથે હીંડોળો લઈ લીધો ને ઉલટ અંગ ન માય.
 ૨૬ જુગત અંખે જે જુગત અંખે. કરંતી તે જાય, હીંડોળો લેઈ
 જતાં દીઠો નારદે ત્યાંય. ૨૭ હીંડોળો લેઈ પરવરી ને, સમયા
 વૈકુંઠરાય; પવન વેગે સંચરી, આકાશ મારગે જાય. ૨૮
 ખે ઘડીમાં આવી પોહોચી, શોણીતપુર મોઝાર; તે ઠેકાણે
 નારદ જોએ, મન કયો વિચાર. ૨૯ એ જ્યારે ગઈ ત્યારે, હું એ
 મારે જઈ; તેણે તેનું કામ કર્યું, હું ખોટી શીદને થાઉં. ૩૦
 નારદ કહેછે ચક્રને, તું નિકલ્યું ચોકી ફરવા, આવડીવાર મુર

ખકેમ બેહું મુજ સાથે વાતો કરવા, ૩૧ નારદ કહેછે ચકરને,
 ઉઠે રાખ તારૂં ગામ; કલે પછી ચોરી થશે, તું ન લેઈશ મા-
 રૂનામ. ૩૨ આકાશ મરગે પક્ષીણી, તે વેગે ચાલી જાય; ઓ
 ખાખાઈ તો વાટ જીવે છે, મંદીર માળીયામાંય. ૩૩ વાવાયને
 ખોરી હાલે, ખડખડાટખડુ થાય; ચિત્રલેહા પાપણીતે, હજીએ
 ન આવી આંય, ૩૪ ચિત્રલેહા ચાલીઆવી, મંદીર માળીયા
 માંય. ભલે લાવી ભલે લાવી, હું જગાડું ભરથારે. ૩૫

કડવું ૪૪ મું.

રાગ આશાવરી-ઉંઘ્યા પેઉં જગાડીયે, લાર નિદ્રામાંથી
 ઉઠાડિયે; મન સંગાથે એવાં બીજીએ, બ્રહ્મહત્યા તો શીદ લી
 જીએ. ૧ ભરથાર પેહેલી ભામની, જે અન્ન રાંધી ખાય; વા-
 ગોભ થઈ અવતરે, ઉંઘે મસ્તકે ટંગાય. ભરથાર પેહેલી ભા-
 મની જે, સુવે સજ્યા માંય; આંધળી ચાકેરણુ અવતરે, પડે
 મારગ માંય. ૩ ભરથારનું જે કહ્યું ન માને, આપમતી જે
 નારી તેતો નારી અવતરે બીલાડી મંગારી. ૪ ભરથારનું જે
 કહ્યું ન માને કરે તરફોડા કંથ હડકાઈ કુતરી અવતરે એણે
 માંથે પડશે જંત. ૪ ઓખા કહે છે ચિત્રલેહાને મુંતો બોલે
 આપ; પેઉ પોહોડયો હોય પારણે, કરડવા આવ્યો હોય સાપરે.

કડવું ૪૫ મું.

રાગ સાખી-સ્ત્રી ચરિત્ર અનેરડા, કેઈ તણે ન લહે ભરમ;
 સ્ત્રી શામણે ભોળવે, પણ ખોયો પોતાનો ધરમ. ૧ રાગ ઢાળ
 ઓખા કહે છે ચિત્રલેહાને હવે ન બોલીશ આડું; તું કહેતો

મારા પીઠિને પગ ચાંપી જગાડુ. ૧ ચિત્રલેહા કહે ઓખાખાઈ આવડી ઉતાવળી શું થાય; એ મોટાનો કુંવર કહાવે, કાંઈક હશે હથિયાર. ૨ ઓશીકે જઈ જોવા લાગી, તો મોટી એકગદાય; ઉંપાડીને અળગી કીધી ઓખા ચાંપે પાયરે. ૩

કડવું ૪૬ મું.

રાગ મારૂ—મહાબળીયોતે જાગીયો; તેનાબળનો નાવેપારે; હરૂડ હાક માંરી; કીધો છે હોકારે. ૧ ધમક ધમક ડગલાં, વાગે ઠારો ઠારે; આતો નહોયરે ન હોય; મારાખાપજીનું ગામરે. ૨ દ્વારીકામાં વસે સઘળા વૈષ્ણુવ જનરે; અહો રાત્રી બેઠા કરેછે; ત્યાં સહુ કીસ્તનરે. ૩ ભજનનાદ કેરા ચરડકા તે હોય અપારે. ભુત ભૈરવ જોગણી, અસુર કોઈની નારે, ૪ ડાકણી છો સાકયાણી, કોણુ છો બલાયરે; ચિત્રલેહા કહે છે વીરા ખમા ખમા ખમાયરે, ૫

કડવું ૪૭ લું.

રાગ દેવગ્રી—અનિરુદ્ધ તે જાગીનેપેખે, ભુવનથી આડનાદે ખે; કોણુ કારણુ અમને લાવીયાં હો, ચિત્રલેહા ખોલી શીરનામી. ૧ તમને લાવીછું જાણી, ઓખાને કરો પટરાણી; વર વરવાને અરથે હો, તમને લાવીયાં હો, ૨ તમે નારી છો ધન્ય; દીસાછો કુંવરી કન્યા; પરણુ તો થાય છે અન્યા; કેમ પરણુ હો અસુરનંદની હો ૩

કડવું ૪૮ મું.

રાગ ધાવળ—ખાણુસુરની નગરીમાં, ગડગડીયા નીશાનરે; એણેને શબ્દેઅનિરુદ્ધજાગીયારે. ૧ જાગ્યા જાહવરાય; જુગતી

ન દેખેરે; પેખેરે પેખે અસુરનાં માળીયાં ર આતો ન હોય અ
 મારી નગરી, ન હોય અમારૂં ગામરે. ન હોય ન હોય કનકની
 દવારિકારે. ૩ ન હોય અમારી વાડીરે, અમે રમતા દહાડીદહા
 ડીરે, ન હોય ન હોય પુષ્પ કનકનો ઢાલીયોરે. ૪ અહિયાં નાદ
 ઘણાં વાગે, રણતુર ઘણેરાં ગાજેરે, ન હોય ન હોય શંખ શબ્દ
 સોહામણોરે. ૫ મને કેઈ રંડા લાવીરે, મારીદ્વારકા છંડાવીરે;
 કેઈ ભામનીયે મુજને ભોળવ્યોરે. ૬ આતો ઉંચા ઉંચામાળ
 લોઢે જડ્યાં કમાડરે. રતનાગર સાગર શે નથી ગાજતોરે. ૭
 ચિત્રલેહા ખોલી આળરે, તમે જોઈને દેજો ગાળરે, આવ્યા છો
 આ કન્યા સુખે વરોરે; ૮ ત્યારે અનિરૂધ ખોલ્યા વાત, મુછ
 ઘાલી હાથરે; જાણી જોઈને જાતગળીમાં કેમ ખોળીયેરે. ૯ મા
 રે વરવો જુગજીવન; અમે પ્રભુ મનરાયનાતનરે, તેમાટે નહીં
 પરણું દૈતની દીકરીરે. ૧૦ ચિત્રલેહા ખેલી વાત, ઢાંકીરાખો
 તમારી જાતરે, હવડાં વાતો કાઢીસ વડઉવાંતણી. ૧૧ શનકા
 સુરને મારીરે, સોળ હજાર લાવ્યા નારીરે; તારા સમ જો તારા
 બાપે એકે નથી પરણીરે. ૧૨ એક લગ્ને વરીયાનવપુછ્યાંકુળ
 ને પરીયાંરે; જાતભાત કોઈની પુછી નહીરે. ૧૩ તારા બાપની
 જે ફેઈ, અરજીન સન્યાશીને ગઈરે મોં કાઢીને ખોલે એવું છે
 નહીરે. ૧૪ જેણે વાવો વંદ્રાવનમાં વંશ, જેણે માર્યોમામા
 કંસ, ધાવતાં મારી માસીપુતનારે. ૧૫ ધાવતાં મારી માસીરે
 કરી રાખી કંસની દાશીરે; કુમળના કુળની વાતો કહેતાં ન-
 થીરે. ૧૬ તારો વડઉવો દધી માંખણનો ચાર, ચાર્યાં વંદ્રાવ-

નમાં ઢારરે; છાશ પીનેતો ઉછરીયારે. ૧૭ સત્રાજીતનેકાજેરે
મણીલેવા ગયા મહારાજરે; ત્યાંથી પરણી જાવ્યા જાંબુવં-
તી રીંછડીરે. ૧૮ લાંબા નખ ને ટુંકા કેશ, વરવો દીસે એનો
વેશરે; ભુંડા મુખના છુંછા ઉપર શું મોહી રહ્યોરે ૧૯ કહેતો
વાત વધારી કહીએ નીકર અહિયાં છાના રહીએરે; પુછો છો
તો કન્યાનું કુળસાભળોરે. ૨૦ એનો વડઉવો જુગજીવન, એનો
વડ ઉવો લાશનો રાજનરે; ઓખાની માડિ તો ઉંમીયા સતીરે
૨૧ હિમાચળની ભાણેજરે, ગણુપ તી તેનો વીરરે; ઉમીયાના
અરધાગે ઓખા ઉપનીરે. ૨૨ તારો વડવો જુગજીવન, તેમ
એનો વડવો બળીરાજન; એક સમે બળીરાયેજ સ માંડીયોરે.
૨૩ બળીરાજ જગનનો અધીકારી, તારો વડઉવો ભીખારીરે
સાડાત્રણ ડગલાં માટે કરજોડીયારે. ૨૪ આટલી વડાઈ શાને
કરોછો; એના બાપની ભુમીમાં રહોછોરે, કર નહી શુનાકપા-
ળમાં કેઈચોઢે નહીરે; ૨૫ કહેતો વાત વધારીકહીયે, નીકર
આંહીથી છાના રહાયે; આવ્યા છો તો કન્યા સુખે વરોરે.

કડવું ૪૯ મું.

રાગ ઢાળ-અનિરુદ્ધ વગતો કેા પીચીને, ક્યાં ગઈ મારિગ-
દાય; તમારાખે જણુનાહવે, મારી કડું કટકાય. ૧ તમેજાણ્યું
અહીંયાં લાવી કર્યું ભલેરૂ કામ; તમને ખે જણુને મારી, ઉ-
ડી જઉ દ્વારીકા ગામ. ૨ ઓખા ત્યારે થરથર ધુરૂજ વેગે આ
વી આડ; મારા પેઉજીને હું મનાવું તું લાવી તે તારો પાહાડરે

કડવું ૫૦ મું.

રાગ સીધાવો-માહારા સોરઠી મુજાણ, મળ્યા મને મેલ-

સોમાં; મારા જીવના જીવન પ્રાણુ, મળ્યા મને મેલસોમાં ૧
 મારા શરીરના શણુગાર મળ્યા મને મેલસોમાં, મારા હૈડા-
 ફેરા હાર મળ્યા મને મેલસોમાં. ૨ મારી સાસુડીના જાયા,
 મળ્યા મને મેલસોમાં સ્વપ્નેશીદ્ધાદ્યોતોહાય, મળ્યા મને
 મેલસોમાં. ૩ તમને દાદાજીની આણુ, મળ્યા મને મેલસોમાં
 તમે ચાલો તો કાઢુ પ્રાણુ, મળ્યા મને મેલસોમાં. ૪ ત્યારે
 અનિરૂદ્ધ બોલ્યો વાણુ; સાંભળસુંદરી; અખળાયે નાંખ્યા
 બોલ, અમશું ઉંથલડી. ૫ મારા વડવાની વાત, કાઠીને વઢી;
 ત્યારે ઓખા બોલી વાણુ, એ છે દાસલડી, કૌભાંડની તન-
 યાય, પગની ખાસલડી; ત્યારે અનિરૂદ્ધ બોલ્યો વાણુ, હવેહું
 તને વરૂ. ૭ તરો ગાળો દીધી સાર, મારૂવેરવળીયું; ચિત્રલેહા
 બોલી વાણુ, ગાળો દીધી સહી; તમે બે થયાં છો એક, પર-
 જીવું નહી. ૮ પરજીવવાની પેર, સઘળી મેં લહી; મનેમળીયા
 નારદમુન્ય, વિદ્યાશીખવી; ત્યારે ઓખા બોલી વાણુ, હવે
 વારશાની; પરજીવ માળીયા માંચ, રાજકુંવરનાહાની. ૯

કડવું ૫૨ મું.

રાગ ઘોળ-માળીયામાં મીથ્યાઅગ્નિ પ્રગટકીધારે, માળી
 યામાં દેવતા સાક્ષી લીધારે, માળીયામાં નારદ તુંબરવાયરે,
 માળીયામાં કળસ કચેરી બંધાયરે. માળીયામાં પેહલું મંગળ
 વરતાયરે, પેહલે મંગળ શાંશાંદાન અપાયરે; ચિત્રલેહા આપે
 છે કરની મુદ્રીકાયરે, દાનલેછે કૃશ્નતણો સંતાનરે, માળીયામાં
 બીજું મંગળ વરતાયરે, બીજે મંગળ શા શાં દાન અપાયરે

ચિત્રલેહા આપે છે શોળ શણુગારે, દાન લે છે કૃષ્ણતણુસં-
તાનરે, માળિયામાં ત્રિજુ મંગળ વરતાયરે, ત્રીજે મંગળ શાં
દાન અપાયરે; ચિત્રલેહા આપે છે નંવસરહારે, દાન લે છે
કૃષ્ણતણુ કુમારે. માળિયામાં ચોથુ મંગળ વરતાયરે, ચાથે
મંગળ શાંશાંદાન અપાયરે; ચિત્રલેહા આપે છે ગાયોનાં દા-
નરે, દાન લે છે કૃષ્ણતણુ સંતાનરે માળિયામાં સમે વરતેસા-
વધાનરે, માળિયામાં આરોગ્યા કંશાર; માળિયામાં ચાર
શોભાગ્યવંતી તેડાવોરે, ઓખાબાઈને સોભાગ્યવંતી કહીબો-
લાવોરે, માળિયામાં ઓખા અનિરૂદ્ધ પરાણી ઉઠ્યાંરે, માળિ-
યામાં સોનઈયે મેરૂ તૃઠ્યારે.

કડવું પર મું.

રાગ ચોપાઈ ત્રિતાળ-બોલ્યા શુકલ પ્રમ વચન, સાંભળ
પરિક્ષત રાજન; મળિને બેઠી બેઠીં સ્થયર નારી; બોલી વચન
કૌભાંડ કુમારી. ૧ સુખ ભોગવો સ્વામીને સ્વામી, ચિત્રલેહા
કહે શિરન'મી, બાઈ તું કરજે પિડિનાં જતન, રાંકહાથે આબ્યું
રતન. ૨ વરકન્યા સુખે રહેજો, બાઈ મુજને જાવા દેજો; અન્ન
બેનું આપે દેરાય ત્રીજું માણસ કેમ સમાય, ૩ તમો નરનારી
ક્રિડા કીજે, હાવે મુજને આજ્ઞા દીજે; બોલી ઓખા વળતી
વાણી મારી સૈયર થઈ અજાણી. ૪ હવે સતી ઓખાળાવળતી
ભાખે, બાઈ કેમ જીવુંજ પાખે; આપણુ બેજેણુ દિન નિર-
ગમશું, અન્ન વંચીને જમીશું. ૫ દુઃખ થાયેતો દઈશું થાવા
પણુ નહીં તુજને જાવા; બેની હું તો રહીશ લુખી, તુજને

નહીં થવા હેઉં છું ખી ૬ હું તો આપીશ મારો ભાગ, હમણું
 નથિ જવાનો લાગ; માખાપ વેરિ છે માહારા, મેં તો ચરણુશે-
 વ્યા છે તમારા. ૭ તુજ ઘેર ન જવાય, જાણ્ય બાણુસુરને
 થાય; ચિત્રલેહા કહે સુણ વાણુ મારિસૈયર થઈ અજાણુ ૮
 પ્રધાન પુત્રિ કહેવાઉં છું માત્ર. ૯ છું બ્રહ્માણુનું ગાગ; તુજ અ-
 ર્થે લીધો અવતાર, મેળવ્યાં નારિ ભરથાર. ૯ એમ કહી કરિ
 પ્રસન્ન; ચિત્રલેહા ગઈ બ્રહ્મ સદન; ઓખાયે આંખડિ ભરિ,
 કંથે આસવાસના કરિ. ૧૦ સ્વામી આશાખાધિનારિ, પછી
 ચિત્રલેહાને વિસારિ; જે દહાડે તુજને સ્વપ્ન, તે દહાડે મુજને
 સ્વપ્ન, ૧૧ જાણે પરણ્યો છું ઓખાનારિ ઉઘાડિ મેલીતી
 ખારિ; બેને સરખિ વિજોગની પિડા; નરનારિ કરે કામ કીડા.
 ૧૨ બેની ચડતી જોબન કાયા, પ્રિતબંધને બાધી માયા; નેહ
 જણાવે છે ઓખા નારિ, રમે અનિરૂધ કુંજબિહારિ. ૧૩ જે
 જોઈયે તે ઉંપર આવે, ભક્ષ લોજન કરેમન ભાવે; પહોચ્યો ઓ-
 ખાનો અભિલાખ, પછી આવ્યો અસાડ તે માશ. ૧૪ આવ્યો
 વર્ષાકાળનો દન, મેહ ગાજે વરસે બહુ પરજન્ય; બોલે આકાશે
 વિજળિ કરિ, બોલે કોકિલા વાણુ મધુરિ, ૧૫ મહાતપસીનાં
 મન ડોલે, ત્યાં તો મોર બપૈયા બોલે; તેમ મરદન કરે છે અંગે
 કેશરચંદન અરચે રંગે. ૧૬ આંખે અંજન આભણુ શાર, કરે
 તંબોળ કેરા આહાર; તપે નિલવટ ચાંદલો તેવો, ચંદ્ર શરદ
 પુનમના જેવો. ૧૭ શિશપુલ સેંથો સીંદુર, તેણે મોહ્યો અ-
 નિરૂધ સુર; કાને ઝાલખમકંતી જોઈ, કામકુંવર રહ્યો છે મોહિ

૨૮ નાકે સોહિયે મોતીનીવાળી, તેનેરહયો અનિરૂદ્ધ નિહાળી
 મોહયો મોહયો બ્રહ્મટીને જોડે મોહયો મુખને મોડે. ૧૯ મો-
 હયો મોહયો છું ટીલાવટે મોહયો મોહયો કેસ કલ કે; મોહયો
 મોહયો ધુધરીને ધમકે, મોહયો મોહયો ઝાંઝરને ઝમકે રંદી કું
 મેડીયે સુંદર કામ, તેણે વિચાર્યું દવારીકાં ગામ; ઘણું બક્ષભો
 જન કરે આપ તેણે વિસાર્યાં માનેખાપ ૧૧ પામ્યો અધરા-
 મૃત પકવાન; તેણે વિચાર્યું હરીનું ધ્યાન; ઓખાસુખતણે
 સાગર, તેણે વિસાર્યાં રતનાગર. ૨૨ અનિરૂદ્ધની ચાલેછે ગમતી
 નારી હોડે નરનેનમતી; નારનારી મુખે ઓચરતા હોડે ઓ
 ખાની પુંઠળ કરતા. ૨૩ ઘેલો કીધો મરજાદામેલી, નવસુજે
 દીવસ કે રેણી; રાત દીન નિરગમે છે રમી, ચાર આંખે ઝરેછે
 અમી, ૨૪ સુખબુધ તો વિસરીતહી, એટલે ઓખાસુંગયુવહી
 વલણ-ઓખાસુંતો વહી ગયું, આવ્યો આસો માસરે; ક
 ન્યા ટળી નારી થપ, ઓખા પામી સુખ વિવાસર.

કડવું ૫૩ મું.

રાગ મલાર-વર્ષારિતુ વહિ ગઈરે, રમતારંગ વિલાસ; સુખ
 પામ્યા ઘણુંરે એટલે આવ્યા અશ્વીન માસ. ૧ એક સમે સૈ-
 યર આવી સરદપુનમની રાત; માણેકઠારી પુરણીમારે, ઊત્તમ
 દીસે આસો માસ. ૨ ચંદ્રમાને કીરણેરે ખેઠાં હોંડોળે નરનાર
 હાશવિનોદમારે, કરતાં વિવિધવિલાસ. ૩ રક્ષક રાયનારેતેણે
 દીઠી રાજકુમાર; કન્યા રૂપ ગયુંરે, ઓખા દીસે હવેનાર,
 ૪ ચીત્રલેહા ક્યાં ગઈરે, એકલી દીસે છે ઓખાય; રાતી રાતી

આંખડીરે; પુલ પુલો દીસે છે કાય પહિડેડીરઠાંકતિરે, થકે
 થયા છે નખપાત; અધરપે શાંમતીરે કોઈક પુરૂષ દંતનો ઘાત
 ૬ સેવક સંચયોરે એવો દેખીને દેદાર; મંત્રિ કૌભાંડનેરે,
 જઈને કહ્યા સમાચાર. ૭ પ્રધાન પરવયોરે, જ્યાં છે અસુરકે
 રો નાથ રાયજી સાંભળોરે, મંત્રિ કહે છે જોડી હાથ. ૮ લોકીક
 વરતારે, કાંઈક આપણુને લાંછન; જીભ્યાછેદીયેરે, કેમકહીયે
 વજ્જર વચન, ૯ બાળકી તમતણીરે તેતો થઈએનારિરૂપ; વા-
 રતી સાંભળિરે, આસનચિઢળિયો ભુપ. ૧૦ ધ્વજભાગિપહિરે
 એતો અમથિ અકરમાત; બાણ કોપ્યોઘણુરે મંત્રિસાંભળિ
 શાચી વાત. ૧૧ શિવે કહ્યું; તે થયુંરે તારિધ્વજ થશેપતન
 તે વારે જાણુજેરે. રિપુ કોઈક થશે ઉત્પન્નન ૧૨ જાઓ મંત્રિ
 તમારે, જુઓ પુત્રિ કેરિ પેર; તેને કોણુ જાણુ નહિરે તેમ તેડિ
 લાવો ઘેર ૧૩ પ્રધાન પરવયોરે, સાથેડાહ્યાડાહ્યાજન; ઓખાને
 માળિરે, હેઠે રહિને કહે છે વચન. ૧૪ કૌભાંડ ઓચયોરે,
 ઓખાજી દીયોને દરશન; ચિત્રલેહા ક્યાં ગઈરે, ચાલો તેડે છે
 રાજન. થરથર ધડજતિરે, પડી પેટડીઆમાં ફાળ; શું થાશે
 નાથજીરે, આવી લાગિ મહાજાળ. ૧૬ તમે રખે ખોલનારે
 નાથજી દેશોમાં દરશન; મુખ ઉટિ ગયુંરે. ઓખા નિર ભરે
 લોચન ૧૭ બાળા બહુબ્યાકુળરે; કાંઈકદળિકેળ વરાણુ; કશાણુ
 કત્યા વીનારે, કંચુકિ પેહોરિ અવળે વરાણુ. ૧૮ બારિઓ બા-
 જકીરે. ઉભી રહીને ત્યાં; આવી કૌભાંડે કુંવરિનેરે ભયંકર
 વચને ખોલાવી. ૧૯ ચીત્રલેહા ક્યાં ગઈરે, તું એકલડી દીસે

ખાળ; કન્યારૂપ ક્યાંરે, ખીજશે ખાણાસુરભુપાળ, ૨૦ શી-
રીરસંકેચનીરે, કરતી મુખડા કેરી લાજ; ઘરમાં કેાણુ છેરે,
મુજનેસાચુકહેનેઆજ, ૨૧ગાગસ્થળકળકરધરીરે,કેઈ પુરૂષ
હંતનો ઘાત; શાણુગટ તાણીરે. બેલી ઓખાભાગી વાત ૨૨
દીલ સાડ નથીરે; ચિત્રલે ખાએ કીધું સયન; તેથી હું અકળા-
ણીરે દુખથી નીર ભરયું લોચન. ૨૩ મંત્રીઓચયેરે, ઓખા
બેલીઆળપંપાળ; હેઠા ઉંતરોરે, નહીંતોચહડીનેજોડશું મા-
ળ ૨૪વજ્રણુ-માળ જોડશું તમતણે, ભાગશે તમારો ભારે;
એવું જાણીને ઉંતરો, રાય કેાપ્યા છે અપ રે.

કડવું ૫૪ મું.

રાગ સામગ્રી-કન્યાયેકરોધજણુવીયો, હોકાટયો પ્રધાન;લંપ
ટખોલંતો લાજે નહી, ઘડપણે ગઈ સાનકન્યા ૦૧ પાપીપ્રાણુ
લેવા ક્યાંથી આવિયો, બેલતો ક્ષુદ્રવચન; એવાતસાડકીધી
લઈશે, જીમજોડીછેદન.કન્યારહુંતોડાહયોદાનવતુને જાણુતી
ભારેખમરેકઉભાંડ; એવું આળ કેાને ન ચડાવીયે, ભાગીપડેરે
બ્રહ્માંડ કન્યા ૦૩ કહેવા દેને તું મારી માતને, પછી તારી વાત
હત્યા આપુ તુજને, કરજંપાપાત. કન્યા ૦ ૪ કંઉભાંડ લાગ્યો
પછી કંપવા, પુત્રી પરમ પવીત્ર; પછી કાલાવાલા માંડિયા,ન
જાણુયું સ્ત્રી ચરિત્ર કન્યા ૦ ૫ બાઈરાજએમુજનેમોકલ્યોલોકે
પાડ્યો વિરોધ; ઓખા પુછવા માટે, આવડોશોકરોધ કન્યા.
૬એવું કહેતાંસેવકમોકલ્યોખાણાસુરનીપાસ;રાજએમંત્રીને
કહાવીયું, જુઓ ચઢીને અવાસ,કન્યા ૦૭કંઉભાંડકેાપકરીને

ગાજીયો, વજડાવ્યાંનિશાન; માળીએથી બંનેઉતરો, માણુ-
 સુરની આણુ, કન્યા. ૮ દાસને, આપી આજ્ઞા, સ્થંભ કરોને
 છેદન; ઓખાએ આંસુડાં ઢાળીયાં, ચંપારેસ્વામીન કન્યા-
 દ હોકારો અસુરનો સાંભળી, ઉભો થયો અનિરૂદ્ધ; મેઘનીપેરે
 ગાજીયો, કંપીનગરીબુધકન્યા, ૧૦ મંત્રી કહે સુભટસાંભળો
 કેઈ જોધોખોલ્યો આંહી; આપણા નાદેઉઠીયો, મેઘશબ્દથી
 સહી. કન્યા. ૧૧ ઓખાએ નાથનેબાથમાં ઘાલીઓશુંજીવો
 છો વહી; મરડી જીઓજીધને, હવડાંજાડિં કહી. કન્યા. ૦ ૧૨
 આસો ઉઘમ વઢવાતણો, નથી બાપનું ધામ; દાનવનેમાનવ
 જીતે કહીં નહોયરૂતુસંત્રામ, કન્યા. ૧૩ નાથ કહેસુણુસુંદરી
 વાત સઘળે થઈ; હવે ચોરી શાની આપણે, બેશીયે બારીજઈ.
 કન્યા. ૧૪ વલણુ—જઈએઠાં નરનારી બંને, વાત વિપ્રીત
 કીધીરે; છજે ભજે કામ કુંવરી; ઓખા ઉછંગે લીધીરે.

કડવું ૫૫ મું.

રાગ રામકળી-જોડી જોવાને જોઈ મળીયા ટોળેજી, ઓખા
 બસારી અનિરૂધ ખોળેજી; કંઠમાં બાવલડી ઘાલી બાળાજી,
 દેખીને કંઠીભાંડને લાગી જવાળાજી. ૧ ઢાળ—જવાળાપ્રગટી
 ઝાળ પ્રગટી, સુભટ સૌ જોવા મળ્યા; મંત્રી કહે ભાઈ સબળ
 શોભે, જેમ હરી ઉછંગે કમળા; ૧ લઘુસ્વરૂપને લક્ષણુંવંતો
 આવી સુતાસંગ બઠો જ્યાં પ્રવેશ નહી પંખીતણો તે, માળિ
 થીમાં કેમ પેઠો. ૨ નીશંક થઈનેછજેએઠાં, નિર્ભજ નરનેનારી
 હાસ્યવિનોદ કરે ઘણો ને, લજ્યા ન આણે મારી, ૩ ઓખાએ

અપરાધ માંડ્યો, ધાઈ ધાઈ લેછે સોઈ; પ્રધાન કહે એ પુરૂષ
 મોટા કારણુ દીસે કોઈ. ૪ અંબુજ વરણીઆંખલડીને, બ્રહ્મકુટી
 રહી ખમખમી; રોમાવળી વાંકી વળી, વઢવારહયો ટમટમી
 ૫ માળ ઘેરો સુભટ સર્વે, બોલે છેઆનંદ; અહો વ્યભિચારી
 ઉતર હેઠો, એમ કહેકઊભાંડ. ૬ અદ્યપઆયુશનાધણી, જમ-
 પુરીના માર્ગ સત્ય; અસુર સરીખા રીપુ માથે, કેમ થઈ બેઠો
 સ્વસ્થ, ૭ બાણુ રાયની દીકરી, તેને ઈદરે ન થાય આળ; તે
 રાજકુંવરીની સંગે તું ચઢીને બેઠો માળ ૮ સાચુ કહે જેમ
 શીશ રહે, કોણુ નાત કુળને ગામ; યથાર્થ તું ભાખજે. કેમ
 સેંચું ઓખાનું ધામ, ૯ અનિરૂધવળતીબોલીયો, સાંભળો
 સુભટ માત્ર; ક્ષત્રીનંદન હું ઇચ્છાયે, આવ્યો બાણુનો જમાત્ર
 ૧૦ મંત્રીકહેઅદ્યાબોલ્યવિચારી, ઉંતરસેઅભિમાન, જમાત્ર
 કોનો બાળકો. કોને દીધું કન્યાદાન. ૧૧ અપરાધ પુરણુઉતર
 હેઠો, તનેબાણુરાયની આણુ; આદાનવ તારા માણુ લેસે, માર્ણુ
 આંચું જાણુ. ૧૨ વિચાર જાણુ જીવ્યાનો, જોપડયોવરાંસેચુક
 સીંહ હોંયતો હાંકે ઉઠે પાણુ દીસે છે જાંબુક ૧૩ બેઉં જણુને
 જોઈને, પાછો ચાલ્યોકૌભાંડ કૌભાંડનું વાક્યસાંબળીબોલ્યો
 બળીરાજનોતન, ૧૪ સાંભળતામાંચારલાખયોદ્ધા, મોકલ્યા
 તતકાળ; તે ઓખાએ દીઠા આવતા, પડી પેટમાં ફાળ ૧૫

કડવું ૫૬ મું.

રાગ પરજ—કામનીયે જ્યારે કટક દીધું ઓખા થઈ નિરાશ;
 અરે દૈવ આશું કીધું, મારા મનમાં હતી મોટી આશાવાલા

કેમ વઢસોરે વઢસો, મારા પાતળિયા ભરથાર; વાલા ૦ ૨ ટેક
 અરે પિયુ તમે એકલા, કરમાં નથી ધનુશ્યનેબાણુ; ઓપાપી
 પીતાકો પીયો, તે લેસે તમારા પ્રાણુ, વાલા ૦ ૧ આછી પોળી
 ઘીયેજબોળી, માંહે આંખારસઘોળી; તમે જમતાહું પીરસતી,
 ભરીકનક કચોરી. વાલા ૦ ૨ આલોટે પાલોટે અવની પરફન
 કરે અપાર; બોલાવી બોલે નહીં, નઈજી વરશે આંસુ નીધાર.
 વાલા ૦ ૩ વળી બેઠો ઉઠેને વક્ત્રી, થાય વદન વીકાસણુ વીર
 તીર બાણુ જ્યારેછુટશે, સહિસો કેમ કેમગ શરીર. વાલા ૦ ૪
 મારા માતપિતાનેપણુથયુ'નેકાટકમોકલ્યુ' પ્રાદ; પાપી બાપે
 કાંઈ નવ જાણ્યુ', બાણુસુર મહા મુઠ વાલા ૦ ૫

કડવું ૫૭ મું.

રાગ ઢાળ--ઘેલી નારી કાલાવાલા, જે કરો તે ફેક; અમો
 એવું જુદ્ધ કરીયે, તે જાણે નગરના લોક. ૧ તું જાણેપીઝિએ-
 કલાને, હાથ નહીં હથિયાર; તારા બાપે ચારલાખ મોકલ્યાતે
 મારે મન છે ચાર. ૨ તું જાણે પિઝિ એકલાને, કરનથીધનુષ્ય
 ને બાણુ; એક ગદા જ્યારે ફરસે ત્યારે, લેઈશ શરવના પ્રાણુ ૩
 ચિત્રલેહા ચતુર નારી, વિધાત્રીનો અવતાર; ઓખાયેનેધ્યાન
 ધરીયું, આવી માળિયામોમાર. ૪ એવું કહીનેજોયું સજ્યામાં
 ગદા તો નવ દીઠી, ચમકીને પુછ્યું ચિત્રલેખાને, અંગલાગી
 અંગીઠી, ૪ ચિત્રલેખા કહે મહારાજહું તોચતુર થઈ નવચુકી
 મેં જાણ્યું મને મારશે, ગદા દ્વારીકામાં મુકી. ૬ અનિરૂદ્ધ કહે
 શાંને વહું, મારે હાથનથીહથિયાર; ચિત્રલેખાયેનારદસંભાયા

માળીઆ મોઝાર. ૭ નારદ કહે મુજનેકેમ સંભાર્યો, કૌ માંડ
કેરીતન, મહારાજજીધેચઢેઅનિરૂધ. દીએ આશીર્વાદવચન.
૮ નારદે આશીર્વાદ દીધો, શોભાગ્યવ ની ઓખાખાઈ; ભક્તો
ભક્તો પુત્રપ્રદયુમનનો, ચીરણુજીનીઅનીરૂધભાઈભક્તોતુંપુત્ર
પ્રદયુમનનો, વીરધણો વીકાળ; અંતરીક્ષ ઉભો હું જોઉં છું
આણુ સરવનો કાળ. ૧૦ અલ્યાપણી વારતો ખેતી રહ્યો ને,
વાત તણું નહી કામ ખેરા માંખાકરીયો ખાંધી, તંખોહું ખા-
પનું નામ. ૧૧ અનિરૂદ્ધ કહે શાને વહુ, હથીઆર નથી કાંઈ
એક; જોદ્ધા આઝા જોર કરેછે ત્યાં શો કરવો વિવેક ૧૨ નારદ
કહેછે ઓખાખાઈને, તું આઘ જગતની માત; તારૂ સમરથ
હોય જોટલું, તે આપ સ્વામીને હાથ. ૧૩ ઓખાએ એક ભુ-
ગળ લઈને કાહાડી આપી ઘરમાંથી બાહાર; સ્વામીના કરમાં
આપી, તેમાં હજાર મણનો ભાર. ૧૪ વીર વિકાશી ભોંગળ
લીની, માળીયામાંથી ધાય; ચાર લાખ જોદ્ધા તરવરીયાં તે
સામે જીધે જાય. ૧૫ ગેડીં ગુતી ફરશી તુંબર છુટે ઝાંઝાં
બાણુ; માળીઆને ઢાંકીદીધું જેમઆભલ્યામાંભાણુ. ૧૬
આવતાં બાણુ એઠઠાંકરીને, પાછાંનાંખે બાળ; ઉંચેથીઆવી
પડે તે, આણુ સરવનો કાળ. ૧૭ ભડક લઈને ભોંગળ મારી,
અનીરૂધે જેની વાર. તે મણુકારા કરતી આવી; તેણે કયો
સંહાર. ૧૮ અનીરૂદ્ધ કેરો માર ઘણો તે, જોદ્ધાથી ન ખમાય
મારી કટક સરવે કટકા કીધું, આપે નાઠા જાય. ૧૯ રહો રહો
શા માટે નારો, કાં થાઓ છો રાંક; હું તમારા કાજઆવ્યોછું

મારો નકાંઠો વાંક. ૨૦ અંગ ધરૂંજે કાંઈ નવ સુજે, આવ્યા
 રાયની પાસ; બાણાસુર બેશી રહ્યોને કટ કરવું સૌ નાશ ૨૧
 જોદ્રા સહુ નાશ થયાને, ચેાર નાહો સાર; તમને આવ્યો
 સંભળાવયા, ઘણું કરી પોકાર. ૨૨ નાશ રાજભુંગળ આવી;
 પ્રાણ નાહો જાય; બાણાસુર પડ્યા ઘાભરા, દેવ આને શું
 કહેવાય. ૨૩ બીજા રાયે છ લાખ મોકલ્યા, જઈ ક્યેં સંગ્રામ
 મારી બાંધી લાવો કહું છું, એને તો અઠામ. ૨૪ જોદ્રા આ;
 વ્યાજોરમાં તે. કરતા મારો માર; છ લાખ આત્રી ઉભા રહ્યા,
 તેના બગ તણા નળી પાર. ૨૫ કેઈ એક ને બે જોજન, ઉંચા
 જે કહેવાય, કેને માથે શીંગડાંને, સોયન ઉઠર, માંચ, ૨૬ ખ-
 ડગ ખાડાં તું બર ફરશી, ગોળી હાથે નાગ; તો પકડય રણ મા-
 લા બરછી મુઠ્ઠગરને ભીંડી માગ. ૨૭ સાગ ગેડી ગુપ્તી ગદાને
 ઝગકતી તરવાર; બાણાસુરના યોદ્ધા તે કરતા મારો માર. ૨૮
 કાંઈક કચરવાણ થયાને; કાંઈકના કડકાય; કુંભસ્થ ગદા ત્રીગયા
 ને, પડ્યા પૃથ્વી માંચ, ૨૯ અનિરૂંધે પછી વિચારી, ગદા પડી
 છે ધરગુ, જોદ્રા આવ્યા જરમાં તે. કેમ પામશે મરગુ ૩૦
 પછી પડતું મુક્યું પૃથ્વી ડોપર. ગદા લીધી હાથ; ગોળ ચકરની
 પેરે સેજે, સૌ સંહારયા સાથ. ૩૧ કેઈ જોદ્રાને ઝીંકી નાંખ્યા
 ઝાલ્યા વગતી કેશ, કેઈને અડ બોય પુત્રીને; કેઈને પગની ઠેસ
 ડર કાંઈનાં પાઠાં ભાંગી નાખ્યા, હાથની ત્રપડાકે; કેઈને મારી
 ભુકો ડીઘો, ભુંગળને ભડાકે, ૩૩ એમ હુલસ કર્યું ને ત્રાસ પ-
 ડીયો, બુખરાણ બહુ થાય, છલાખ ચકચુર કરીને, ગયો મા-

ખિયામાંય. ૩૪નાઠા જોડા વેગે ગયા. જ્યાં છે બાણાસુરરાય
નાશ રાજ ભુંગેળ આવી, પ્રાણુ તારો જાય. ૩૫. ને હે નોહો
કોઈ નહાનો કુંવર, દીસે છે કોઈ બળિયો; ઘણીવારનો જુદા
કરે છે, કોઈનો ન જાય કળિયો, ૩૬ કૌભાંડને તેડાવી પુણ્યું
હવે શું કરવું કાજ; આટલે છોકરે નીચું જોવરાવ્યું, ધીકધીક
મારૂં રાજ. ૩૭

કડવું ૫૮ મું.

રાગ ખિમાસ—મતબાલો મહાલે માળમાં, જઈ જોડાએ
સભામાં સંભળાવ્યું; કૌભાંડને ચહીયો કાળ, મતબાલો મ-
હાલે માળમાં. ૧ જુગ જીત્યુ પાણુ કાંઈ નવ દીકું, સ્વરગ મૃત્યુ
પાતાળમાં; કહો કૌભાંડ હવે શું કરવું, મારો ભાગ્યો ભાર ભુ-
પાળમાં. મતબાલો. ૨ સહુસેન્યાનું સામ્રાજ ભાગ્યું. ખહુ બળ
દીકું છે બાળમાંરે; દશ લાખનો દાટજ વાળ્યો. હજી છે વઢવા
ની ચાલમાંરે મતબાલો. ૩ કહો પ્રધાન હવે શી વડે થાશે,
બાણુ પડ્યો જંજાળમાંરે; રાતમાં જઈનેરોડીરાખો, નાશે પ્રા-
તઃકાળમાંરે મતબાલો. ૪ વિખિયારે વગગ્યો તે નહિ થાય
અળગો, જેમ માખી મધજાળમાંરે; બાળકબકરીને શાને બા-
સરો, તેમ જોવા સીંહની ફાળમાં મતબાલો. ૫ અં બાળકને
જે બાંધીલવે, તેને વધાવું રતન ભરી થાળમાંરે. સીંહપણુ
વેરાઈ ગયું ને થયું સંગ્રામ શીળમાંરે. મતબાલો. ૬

કડવું ૫૯ મું.

રાગ શોરઠ—કૌભાંડ કહો તુ સાંભળ રાજ, કહું એક સાચો

મર્મ; અં ભુંગળે દશ લાખ માર્યા, તેણે ન રહ્યો તારો ધર્મ.
 ૧ અચરજ એક લાગે છે મુજને, પડી અસંગે વાત; એક ભોં-
 ગળે દશ લાખ માર્યા, ક ધો મહા ઉતપાત. ૨ પુસ્તે મેં તને
 પિછવ્યો, અહંકારે થયો તું અંધ; અહંકારે લંકા ગઈરાણુ રો-
 જાયો દશરકંધ. ૩ અહંકાર અંદ્ર માયે કર્યો, તેને રોહીણીશું
 સંજોગ; ઇવીશ નારી પરહરી, માટે ભોગવે ખઈરાગ. ૪ એ-
 વાં અહંકાર હું અનેક કહું, સાંભળને ભુપાળ; વાંક કેઈનો
 કહાડીયે નહીં, પણ પુટયું તારું ક રાળ. ૫ અહંકાર તુજખાપે
 કર્યો, જેણે જીત્યા દશ દીગપાળ; વામનરૂપ વીઠલે કરીને, ખ-
 ણી ચાંપ્યો પાતાળ ૬ અહંકાર કેઈનો છાજ્યો નહીં, ગર્વ ન
 કીજે રાય; ગર્વ કેઈનો રહ્યો નહીં, તમે વિચારો મન માંય.
 ૭ પેહેલી ધ્વજ ભાગી પડી, વરસ્યો રૂધીરનો વરસાદ; નક્ષત્ર
 તુટીને પડ્યું ને થવા માંડ્યો ઉતપાત. ૮ હવે તતખર થઈને
 સે.યા સંભાળો, ખેઠનું નહીં કામ; દશ દીશા તું જીતીનેઆ-
 વ્યો, છોકરે ખોળ્યું તારું નામ, દરાય પેહેલો મેં તુને પ્રિછવ્યો,
 પ્રતાપ તારો પ્રતક્ષ: આ સમે એ વીલોકતામાં, ઉદય પામ્યો
 અસ્ત. ૧૦ સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાળમાં, કહેવાયો તું એક; તરાણાવેત
 તુજને કર્યો, એ છોકરે છેક ૧૧ વચન એવું સાંભળીને, રા-
 યની ગઈ છે સુધ ને સાન; સ્થુગ અંગ દેખી રાજનું, પછી
 ખોલીયો પ્રધાન ૧૨ કૌભાડ કહે તું સાંભળ રાજ પ્રાક્રમ ત-
 હારું પ્રચંડ; શશા ઉપર સીંહ અખંડ છે, તેમ પૃથ્વી કરું શ-
 તખંડ ૧૩ કહો તો એને ખાંધી લાવું એમાં તે કેટલું કામ;

શોણીતપુરના સુભટ કેરા, અનઃટાણુ શામ. ૧૪ વાન રળી-
 યાત થયો વચન સાંભળી. આખ્યાં સહુ શણુગાર; તું મારોવડો
 બાંધવ, આ તારો સરવ ભંડાર. ૧૫ જાઓ વીત તમે વેગે જ-
 ઈને. કરી આવો શુભ કામ; વધા માણી વહલો મોકલજો. પેલા
 શત્રુનો ફેડી દામ. ૧૬ વચન શીશ ચઢાવીને ઊઠ્યો, તેણે કીધો
 સૌ શણુગાર; સેન્યા સઘળી સજ કરી, તેની શોભાનો નહીં
 પાર. ૧૭ માઠા મેટા ગજ ગીરીવર સરખાં, મદગળીત કહે-
 વાય; હીરા માણેક રત્ન જડીત અંબાડી, તેની જ્યોતે રવી
 ઢંકાય. ૧૮ સુર્ય વંશીને સોમવંશી; પાખરીયા કેકાંણુ; મોરડે
 મોતી જડીત તેને; હીરા જડીત પદ્માણુ. ૧૯ અનેક અશ્વઢો
 રીયા આગળ ગણુનાં ન આવે પાર. અનેક પાલખી રથ ઉં-
 ટાસને, તેણે સુભટ થાય અશ્વાર. ૨૦ સીંહલદીપના હસ્તી મોટા
 તેને જડ્યાં માણેક અપાર; મેંવાડમર છત્ર ધરને, તેણે મંત્રી
 થયો અશ્વાર. ૨૧ નગારાંની તો ઘોંશ વાજે, શરણુ યોના તુર;
 સેન્યા સઘળી પરવરી, જાણે સાગર આવ્યું પુર. ૨૨ નારંગેળા
 કવચ ભાયા, કરતા મારો માર; માળીયા આગળ ઉભા એટલે
 ઓખા કરે વિચાર. ૨૩ સ્વામી તમારા મનમાં આવેતો, કહું
 વિનતી આજ; ચિત્રલેહા દ્વારકાં લેઈ જાય તો, સીજે સઘળું
 કાજ. ૨૪ વચન સુણીને જાણાલાગી, ચઢી અનિરૂદ્ધને રીસ
 ચરણુ કેરી આંગળીથી, જવાળા લાગી શીષ. ૨૫ યુદ્ધ વિષે
 સનમુખ રહુ તો, ન લાજે મારો વંશ; બાણાસુરને ઓણીપેરે
 મારૂં, જેમ કૃષ્ણે માર્યાં કંશ. ૨૬ અવા માંહે જોઈ આળ્યા,

દેવા લાગ્યા ગાળ; કરે ધ ચહુડયો બહુ કામ કુંવરને, કીધી ઈ-
ચ્છા દેવા ફાળ. ૨૭ વલણુ—ફાળ દેઉ અંત લેઉ, હો કારો તવ,
કીધારે; ઓખાએ અનિરૂદ્ધ માળીયા માં, ઉંચકીદંડવ નકીધારે

કડવું ૬૦ મું.

રાગ ભુપાળ—ઓખા કહે કંથને એમ ન મીજે, બળીઆશું
વઢતાં બીજે; એ ઘણાને તમો એક જાતે. સૈન્ય મોકલ્યું મારા
તાતે. દૈત્યને વાહન તમો પાળા, એ કડણુ તમો સુંવાળા; એને
તોપેકવચનેબકતર, તમારેઅંગે પીતાં મર. દૈત્યને સાંજ્ય નેબહુ
ભાલા, પ્રભુ તમો છો ઠાલામાલા, આતોમસ્તાનબહુબળીયા
તમો સકોમળ પાતળીયા પેહેલું મસ્તક માહારૂં છેદોસ્વામી
પક્ષી અસુરને લેદો; તમારી દેહદેખીનેહું તોમોહું, નેતરે જુધ્ધ
કર ૧૨ કેમજોડે, મુવાદૈત્યકરેહો કાગ, પ્રભુપ્રમાણુ કંપેછે મારા;
ઈચ્છા અંતરમાં પેઠીદૈત્યે મ ગિયુંલીધુંલુટીવણુ કરોધીવિ-
રોધા છે બાણુ, હાકે ઈન્દ્રનુ જાયે આશન; જનસ્થંભે તાતની
હાંકે, બાળ સૈન્ય ચઢાવી છેચાંકે. જેને નામે તે મેરૂ હાલે. ચક્ર
ધારીસરખે નવ ચાલે; ક્ષત્રી સાથ રહેછે બીતો, તમે કેઈપેરેએને
જીતો. મંત્રી રહ્યોછેદંતજ કરડી, શું ધાઓએ મરડી મરડી;
કંથ કહે ન કરૂ સંગ્રામ, નાશી પેઠાનો કીયો ઠામ. હવે જીલ-
તા છુંટવું નહીં, સૈન્ય મારીયે સામા થઈ; નથીઉગારવાનોઉ-
પાય, ત્યારે બચ પામું શું થાય. નાઠેલાંછન કુળમાં, છેશામને
લાંછન મુળમાં; વહુવરવા જે મણીધર નડેલો તો અગશીયાં
તોલે ઘન ગાજેકેસરીદેફાળ, નાઉછળેતોબાણુવો શીયાળ; ક્ષત્રી

શોંઢેદખીનેદળ, નશાંઢેતોજાણુવોવિંઢળ; હાકેવાધનમાંડેકાન
તો જાણુવો નિશ્ચિયે સ્વાંન, ઘરમાં જોછાકોરહેપેશી, તો ચરણુ
વીનનો રહે ખેશી. એમ કહીને ઓખા અળગી કીધી, ભડ
ગાજ્યો ને ભોગળ લીધો; અસુર સેન્યામાં જઈને અડીયો,
છજેથી કપીના પેઠે પડિયો, જેમચંદ્ર પેશે વાદળમાં, તેમ
અનિરૂદ્ધ પેઠો દળમાં; વાદળ ચંદ્રને લે જેમ વીંટી, તેમઅ-
નિરૂદ્ધને લીધો વીંટો. અસુરકહેએ માનવીકથું, ખહુસીંહમાં
ખગલું તથું; જો મુગટ મંત્રીને ચરણુ ધરે, તો તું મત્યુ થકી
ઉગરે તેનાં એવા વાયક સાંભળી, અનિરૂધયો હોકારો કરી;
નાખે દૈત્ય ખાડાં મુગદત્ત, તેમ વિષ્ણુ નાંખે ભોગળ. વીસ
સહસ્ર અસુરસૌ તુન્યા એકીવરે ખહું શરછુટયાં; આયુદ્ધ
ધારા રહી છેવરસી, છુડે પરીવ આયુધને ફરસી થાય દાનવ
ટોળેટેળાં વરસે ભીડીમાગને જોગા; ખોલે દુદ્ધંભીના ગડગ-
ડાટ. થાય ખાંડાનાણા ખડખડાટ. હાકે હસ્તીને પાડે ચુચવાટ,
રથ ચક્ર વાજે ગડગડાટ; હોય હયના ઘણા હણહણાટ. દેખી
દોહડા નાયનો ઘાટ. થાયઓખાને ઉચાટદેમે દોહડો નાનો
ઘાટ; પછી દાનવનો વાગયો દાટ, અનિરૂદ્ધે મુકારીવ ટંકોઈ
ઝીક્યા ઝાઝી કેશે કેઈને ઉંડાડ્યા પગની ઠેશે; કેઈ હણ્યા
ભોગળને ભડાકે, કેઈનામાંભ ગ્યાંલપડાક કેઈનેભાત્રા વાગ્યા
ભય, કાનાં નાક ચાઢયાં ટય; કેઈઅધકચરા કેઈ પુરા, સારી
સેન્ય કઠ્ઠું ચકચુરા. તે રણમાં ભયાનક ભાશે, ખળદેખીઓ-
ખા ઉંઢાશે; મે તો આવડું નોહોતું જાણ્યું ચિત્તલેહાયેરનજ

આણ્યું. થાય પરશેવો અનિરૂધ્ધને દીલે, પોતાનાવજ્રમાંઓ
ખા ઝીલે; બડ ગાજ્યું ને પડ્યું ભંગાણુ, નાઠો કૈભાંડ લેઈને
પ્રાણુ. થઈ બાણાસુરને જાણુ, એક પુરૂમેવાગયોધાણુ; અસુરને
ચઢ્યો બહુ કોપ સજ્યાં કવચ આયુધ્ધને તોપ વાગી હાકને
ચઢીયો બાણુ; તે તો થઈ ઓખાને જાણુ.

વલણુ--જાણુ થયું તે તાત ચઢીયો, કેણુ જીતસે સહસ્ત્રહા-
થરે; ઓખા આંખ ભરતી રૂદન કરતી, પછી સાદકરતીનાથરે.

કડવું ૬૧ મું.

રાગ સામગ્રી--મારા સ્વામીહો ચતુરસુજાણુ, બાણુદગઆ-
વ્યુરે જાદવજી; દીસેસૈન્યા ચારે પાસે, હવે શું થાસેરેજાદવજી
એતો બગિયા સાથે બાથ, નાથ કેમ ભીઠારે જાદવજી; સામો
દૈત્ય છે કપાત્ર, માટે હરીને હીંડારે જાદવજી. ઓ દગ આવ્યું
બગવંત. દીસે રીસેરાતરે જાદવજી; એકલડા અસુરને મુખે,
રખે તમે જાતારે જાદવજી, ઓ ગજ આવે બગવંત; દંત કેમ
સેલેસોરે જાદવજી; અસુરઅરણુવધ ય. તણુાણુા જસોરેજાદ-
વજી. એતું જાણીનેઓસશઆ. નકીયે કરાધરેજાદવજીએ
કલડાને આશરો શાનોમાનો પ્રતિબોધરેજાદવજી ધીરાથા-
ઓને ધાઓ, વઢો તે ફાંસુરેજાદવજી; મહારી ફંકે છેજમણી
આંખ, વસેછે આંસુરેજાદવજી. મુને દિવસ લાગે છે આંખો
ભોગળજેથી નાંખેરેજાદવજી, હું તમનેસમજવું આ વાર, વ-
ચન માફરાખેરેજાદવજી, તમો મુજદેહલડીનાહંસ, મુકોને
જુધ્ધરેજાદવજી; પાછા વળોજી લાણુ પાય, માનોમાણુધરે

જાદવજી. ઘેલી દીશે છે ઘરૂં ગી, તારૂણી આશી ટેવરે રાણીજી;
અમો ખાણુ થકી ઓસરશું, તો કરશું શેવરે રાણીજી. આવ્યો
ખાણુસુર ભુપાળ, તેને હું મારૂં રાણીજી; એના છેદુ હાથ હ-
બર, દળસંહારૂં રાણીજી, અનિરૂધ્ધ રણુથકી ઓસરે તો, લા-
જે શ્રી ગોપાળરે રાણીજી; હવે અંત આપણો આવ્યો, હવે
નાઠો આસરે રાણીજી. વલણુ-નાઠે આવે આળ; નવ કીજીયે ઉ-
પવાદરે; કહે પ્રેમાનંદ એ ઓખાખાઈ એ, અનિરૂદ્ધને કર્યો સાદરે.

કડવું ૬૨ મું.

રાગ વેરાડી-ઓખા કરતી કંથને સાદરે, હો હઠીલા રાણુ;
એ શા સાડ ઉન્માદ, હો હઠીલા રાણુ. ૧ હું તો લાગું તમારે
પાય, હો હઠીલા રાણુ; આવી ખેસો માળીયા માંય, હો હઠી-
લા રાણુ. ૨ હું તો ખાણુને કરું પ્રમાણુ, હો હઠીલા રાણુ; છેકા
લાવાલાનું કામ, હો હઠીલા રાણુ. ૩ એતો ખળીયા સાથે ખાથ
હો હઠીલા રાણુ; તેતો જોઈને ભરીયે નાથ, હો હઠીલા રાણુ.
૪ એતો તરવું છે સાગર નીર, હો હઠીલા રાણુ; ખળે ન પા-
મીએ પેલી તીર, હો હઠીલા રાણુ; ૫ એતો ભેદે તમારું ગાત્ર
હો હઠીલા રાણુ; સામા દઈત્ય છે કુપાત્ર. હો હઠીલા રાણુ. ૬
મને થાય છે માન શુકન, હો હઠીલા રાણુ, મારૂં ફરકે છે જ-
માણું લોચન, હો હઠીલા રાણુ. ૭ મારો મોતીનો તુટ્યો હાર,
હો હઠીલા રાણુ; ડાખે નેત્ર વહે જળધાર હો હઠીલા રાણુ. ૮
દીસે ગગને આંખો ભાણુ. હો હઠીલા રાણુ; દીસે નગરી તે ઉ-
જડ રાન, હો હઠીલા રાણુ. ૯ રૂવે વાયસ ગાયને સ્વાન હો,

હઠીલા રાણા; એવા માઠા થાય શુકન, હો હઠીલા રાણા. ૧૦
હુંતો ધરજી દેખું ધરણુ, હો હઠીલા રાણા, એતો સાગરે શ્રો
ણીત વરણુ, હો હઠીલા રાણા. ૧૧ આવ્યા અગણીત અસ્વાર
હો હઠીલા રાણા; માંહે માંહે થાય છે હોહોકાર, હો હઠીલા
રાણા. ૧૨ ઓ દુદંભી વાળ્યો ધાય, હો હઠીલા રાણા; એતો
સેન્યા તમપર ધાય, હો હઠીલા રાણા. ૧૩ ઓ આવ્યું દળ વા
દળ, હો હઠીલા રાણા; ઓ ઝળકે ભાલાનાં ફળ, હો હઠીલા
રાણા, ૧૪ પાખર બકતર પેચી ટોપ, હો હઠીલા રાણા; દર્શત્ય
ભરાયા આવે કોપ, હો હઠીલા રાણા. ૧૫ ઓ વાળે ઘુઘરમાંળ
હો હઠીલા રાણા; અશ્વ દેતા આવે ફાળ હો હઠીલા રાણા ૧૬
એ તો સુરવીર મહાકાળા, હો હઠીલા રાણા; હવે થાશે કોણુ
હવાલ, હો હઠીલા રાણા. ૧૭ નાથ જીવો વિચારી ગગન, હો
હઠીલા રાણા; જીહ્વરહેવા દો રાજન, હો હઠીલા રાણા. ૧૮ જો
લોક મારી વાણુ, હો હઠીલા રાણા; તમને માતપીતાનીઆણુ
હો હઠીલા રાણા, ૧૯ આવ્યો બાણુ તે પ્રલોકાળ. હો હઠીલા
રાણા; મેઘા ડંમરછત્ર વિશાળ, હો હઠીલા રાણા.

વલાણુ-મેઘાડંમર છત્ર બિરાજે, ઊલટી નગરી બુધરે; અ-
ગણિત અસ્વાર આવીયા, તેણે વીંટી લીધો અનિરૂદ્ધરે.

કડકું ૬૩ મું.

રાગસીંધુ-આવી સેન્યા અસુરની, અનિરૂદ્ધ લીધો ઘેરી
કામકુંવરને મધ્યે લાવી, વીંટી વળ્યા ચોકેરી. અમર કહે શું
નીપજશે, ઈચ્છા પરમેશ્વરી; રીપુગજના જીબ્ધ માંહે, અનિ-

રૂઢ લઘુ કેસી, બાણુરાયને શું કરું. જો ભોંગળ ધરી ફોગટ;
 વેરી વાયસ કોટા મળ્યા, હવે કેમ જીવસે પોપટ. બાણુસુરે
 સુભટ વાર્યા. નવ કરસો કો ઘાત; વીંટો ચોદસ સહુ મળીને
 હું પુછું એને વાત. માળીયેથીઓખાબાઈયે, રૂદનમુકયુંછો-
 ડી; પીતા પાસે બેધ સરવે, હાથ રહ્યાતેજોડી. બળવંત દીસે
 અતી ઘણું, સેન્યા બિહામણી; પવન વેગે પાખરીયાતેરહ્યારે
 હણુહણી આદળ વાદળકેમસેહેસો, ઓસ્વામીસકોમળ; અરે
 દૈવ હવે શું થાસે, પ્રગટ કામનાં ફળ દૈવના કીધા દઈત્યમુવા
 તેને દયા નહી લવલેશ; કાચી વયમાં નાથજીને નથી આવ્યા
 મુછને કેશ ચાર દિવસનું ચાંદરણું, કર ચઢી ગયું વહી; આ
 જોદ્ધા પીડેને મારસે, દૈવડાજીવું નહીં. અરભકતમારેએકલો
 તેનેવીંટી વળ્યા અસુર; એવું જાણિને સાહાય કરજો, ઓસા
 મળીયા સુર કષ્ટ નિવારણુકળજી, હુથઈ તમારોવહુ; જો આંચ
 આવસે તમ પુત્રને, તો લાજસે જાદવ સહુ, પ્રજના પ્રતિપાળ
 છો, તમે પનોતા મોરારી; સંભાળસરવનીલીજીયે, નયમુકીયે
 વિસારી અમને તો પણ આશ તંમારી. અમે તમારાં છોરૂ;
 લાજ લાગસેવદ્ધને, કોઈકહસેકાળુંગોરૂ. પક્ષીપલાણુપ્રભુજી,
 પુત્રીની કરવા પક્ષ; ભગવાનને ભજતી ભામની, ભરથાર છે
 રીપુમધ્ય મુખ વક્ર નેત્ર બીહામણાં મુખ મુછો મોટી મોટી;
 તેવા અસુરઆવી મળ્યા, એક શંખને સપ્ત કોટી દળ વા-
 દળ. સેન્ય ઉલટી મધ્યે આણ્યો અનિરૂદ્ધ; વીરવાટયોવેરીએ
 જેમ મક્ષીકાયે મધ. ધનુષ્ય ચઢાવ્યાપાયસેબાણે, બહુચઢા-

વ્યાં બાણુ; ગાયે ગુણિજન ગદગદે, બહુ ગડગડે નિશાન અં-
 તર અરબક એમ વી ટીયો, તેમ સોભે છે ઈંદુ, લઘુજે મઝીલટ
 ઘણિને લલાટે સ્વેત બીંદુ લઘુકુંજરની સુંઠ સરખા, સોભે
 છે બે ભુજ; સરાન સરખી બ્રગુટી, નેત્ર બે અંબુજ. તૃણમાત્ર
 જે વઢતો નથી, બાણુનો જે રાહુ; અનિદ્ધ અસુરએવા
 સોભયે, જેમ અંદ્રમાને રાહુ. અવિ જોયું વક્રદ્રશ્ટે, મુછે મોટિ
 ચક્ષુ, વપુશોભાવે ભુજ ભલાને, કેશ રૂપનું છે વક્ષ. આ સમે
 કહોવાડાને, અથવા ભ ઓંગળને ધાર; અરોટળું રિપુસંસારનો
 ઉતાડ એનો ભાર; શંવપુ બાણુનું બજાવછે, માંહે સર્પનો સાથ
 કે પેટમાં પુરવજ વસે છે, પિંડ લેવા કાડે છે હાથ; કાષ્ટ નાકે
 નાખવા, એણે ઘડિને ચોઢયા; કર અથવા કોઈ પંખિ દિસે છે
 એણે વખેર્યાં છે પર ત્યારે હસવું આવ્યું બાણુને, એશું બોલે
 છે બાળ; કૌભાંડ કહે સાંભળો અ તમને દે છે ગાળ બળિસુત
 અંતર બળયો ને લોકમાંને બળવાન; શું કર જ લાંછનલાગે
 નીકર વીધીયે દઉં કન્યાદાન; સુભટ નિકારાય આવ્યો, બો-
 લીયો બહુ ગરવે; નફ્ટ લંપટ નથિ લાજતો, વિટયો હણુવા
 સરવે, કુળ લજામણો કોણુ છે, તરુકરની પેઠે નિરલજ; અપ-
 રાધ આગળથિ કેમ ઉંગરે, જેમ સિહ આગળથિ અજ અં-
 ગથી આવી ચડ્યો કાંઈ કારણુ સરખું બાશે; સાચુ કહે જેમ
 શીશ રહે તુજ, બાળક વિશ્વાશે, કોણુ કુળમા અવતર્યો,
 કોણુ માત તાતનું નામ; અનિદ્ધ કહે વિવાહ હવો. હવે પુ-
 છ્યાનું શું કામ; પિતૃપિતા મહ પ્રસિદ્ધ છે, જેનો દ્વારિકાંસં

સાર; છોડીછત્રપતી નીવર્યો; હવે ચતુર મન વીચાર, વૈષ્ણવ
કુળમાં અવતર્યો, મારૂ નામ તે અનીરૂઢ; જો છોડશે તો ન-
ગરીબાંધી. નાંખીશ સાગરમધ્ય. બાણાસુર સામુ જોઈને, કૌ-
ભાંડ વળતું ભાખે; ચોરી કરી કન્યા વર્યો તે, કોણુ વૈશ્રવ
પાખે. પુત્ર જાણી કૃષ્ણનો, પછી બાણુ ઘસે છે કર; નીચ વરે
કન્યા વરી, દાનવ મારૂં ખેડું ઘર રીસે ડોક ધુણાવીને, ધનુસ્થ
કરમાં લીધું; બાણાસુરે યુદ્ધ કરવાને, દળમાં દુદાંભી લીધું.

કડક ૬૪ મું.

રાગ ગોડી-અસ્વકુંવર રથ ભાથા ભરી, આવ્યો બાણાસુર
વેગે કરી; જોદ્ધાને નવ માએ સુર, ચઢી આવ્યું જેમ સાગર-
પુર. ૧ વાજે પંચશબ્દ રણતુર, મારી જોદ્ધા ક્યાં ચકચુર; બા-
ણાસુરનાં છુટે બાણુ છાઈ લીધો. આભલીયામાં ભાંણુ ર થયું
કટક દળ ભેળાભેળ; જેમ કાપે કોવાડે કેળ; આવ્યા એટલા
ધરણી ઢળયા, તેમાં કોઈ પાછા નવ વળયા. ૩ આવી ગદા તે
વાગી શીશ, નાઠો હસ્તી પાડીને ચીસ; બાણાસુર ઉપર ભોં-
ગળ પડી, ભાગ્યો રથ પડ્યો કડકડી ૪ રાયની ગઈ છે સુધને
સાન, ભાગ્યું કુડળ છેઘા કાન; પાછો લેઈ ચાલ્યો પ્રધાન; ઘેર
જતામાં આવી સાન. ૫ પછી ખોલેછે રાજન સાંભળો મારા પ્રધા-
ન હાય હમણાં ભોંગળ આવશે, જાણું છું જે જીવડો જશે ૬ પ્રધાન
કહે કાં થયા અજાણુ, ક્યાં ગયું મહાદેવનું બાણુ; મેલો તો
થાયે કલ્યાણુ; આ ફણીએ બંધારો પ્રાણુ ૭ તે લેઈ બાણાસુર
પાછો ફર્યો, તે ઉપર માળીએ સંચર્યો; અનીરૂઢ વીચારીવાત

હવે હું બે જોડું હાથ, ૮ શીવનું વ્રત તે સાચું કરું, વચન એ-
નું મસ્તક ધરું; અનીરૂઢે બે જોડયા પ્રાણુ; બાણાસુરે મેલ્યું
બાણુ. ૯ આફળીએ બંધાઈ પડ્યો; ઉપરથી પરવત ગડગડ્યો;
લાતો ગડદા પાડુ પડે, તે દેખીને ઓખા રડે. ૧૦ ત્યાંથી મન-
માં વિચારજ કર્યો, અનીરૂઢને લેઈ સંચર્યો, મારતાં કુંવરને
લેઈ જાય, ઓખા રૂવે માળિયા માંય.

કડવું ૧૫ મું.

રાગ રામકળી—મધુરે ને સાદેરે રેરેહો, ઓખારૂવે માળિયેરે
બાઈ માહારા પેડિને લઈ જાય, સખી મહારી વતી તો નવ ખ-
માય; હ માણું કેઈ કહેશેરે રેરેહો, પિયુજને મારીયારે, ૧ બાઈ
મારાં પેલા તે ભવનાં પાપ, બાઈ મારે આવડો શો સંતાપ,
સે નથી મરતો પાપી બાપ, માથેથી ઉતરતીરે રેરેહો, પડજો
સગા બાપનેરે, ૨ હારે મારા કંથની કેમળ કાય, એવા એવા
માર તે કેમ ખમાય; ઓ પેલા દુષ્ટને ના મળે દયાય, રંડાપણુ
આવ્યુંરે રેરેહો. બાળપણુ વેશમાંરે ચાલ--ચિત્રલેહા કહે
બાઈ શાને રડે છે, તારા કંથની નહી થાય હાણુ; જઈને હું સ-
મજવું છું જે, તારા પીતાના પ્રાણુ. ૧ ચિત્રલેહા આવી ઉભી
રહી, જ્યાં પોતાનો તાત; સાંભળો પીતા વીનતી; કહેશે સ-
મજવી નહી વાત. ૨ એ છે મોટાનો છોકરો તે, તમે જોઈને
છેદજો શીપ; માથા ઉપર શત્રુ થાશે, હજધર ને જુગદીશ. ૩
એને વડઉવે બળી પાતાળે ચાંપ્યો, એવાં છે એનાં કામ વગર
વીચારે મારશે તો, ખોશો ઘરને ગામ. ૪ પ્રધાને જઈને કહ્યું

જ્યાં છે બાણાસુર ભુપાળ; રાજ રખે એને મારતા, એ છે મો-
ટાનો બાળ. પપરણી કન્યા કોઈ પરણે નહિ, માથે રહેશેઆળ;
લોકમાં કહેશે જમાઈ માર્યા, એવી દેશેગાળ; માટેલાલોકારા
ગ્રહમાં હાથે ન કીજીએ ઘાત; એકલે દશ લાખ માર્યાંતે,
મોટી કીધી વાત. ૭ પછી વજ્ર કેરી કોટડીમાં, બેસાર્યાં એ
તન; સરપે એને વીંટીયારે, ક્યારે ફરતો અગન. ૮ તે પુંઠે જ-
ળની ખાઈયો ખોદી, મેલ્યા બહુ રખવાળ; સરપ કેરા ઝેરથી,
પરજળવા લાગ્યો બાળ. ૯ અનીરૂઢને બંધન કરીને, વીંટીયા
બહુ સરપ; કામ કુંવરને બાંધીયો, પછી ગાજ્યો તે નૃપ ૧૦
વલણુ--નૃપ ગાજ્યો મેઘની પેર, ઉતરાવી ઓખાયરે; અની-
રૂઢતે બંધન કરી, બાણાસુર મંદીરમાં લઈજાય. ૧૧

કડવું ૬૬ મું.

રાગ રામગ્રી-બાણે બંન્યોને બાંધીયાં. નૌતમ નરને નાર;
અનિરૂઢ રાખ્યો મુખ આગળે, ગુપ્ત રાખી કુમાર. બારણે
બંન્યોને બાંધીયાં. ૧ ચૌટામાં ચોર જણાવીયો; ઢાંક્યો વ્યભી-
ચાર, ઓખા છાની મંદીર મોકલી, રાખ્યો કુળનો તે ભારબા-
ણે રલક્ષણુવંતોહીંડેહેકતો, બેહેકતોતે અવાસ; દૈત્યનુંદળતે
પુંઠે પળે, ઘેરીહીંડેદાસ, બાણે ૦ ૩ એક પેચ છુટ્યો પાઘડી
તણો, તે આવ્યો પાઘ પ્રમાણુ; ચોરે તે મોરજ મારીયો, તેનાં
કરેલોક વખાણુ, બાણે ૦ ૪ ઓખા ફરીને વરજો પરણુસે, તો
જીલશે ભવ ભરથાર: તે સ્વામી શું સુખ પામસે લીધું એણે
અમરૂત સાર, બાણે ૦ ૫ કો કહે એમાં દૈવતદીસે ખરૂપવંતો

રસાળ; કટાક્ષમાં કામની મોહી પડે એવી માયા મોહજળ.
 બાણે ૦ ૬ તેની ભુલવણી ભકુકી તણી, ભુલી પડેતેનાર; કુંવારી
 કન્યાને કામણુ કરે, સંતાડો સર્વ કુમાર. બાણે ૦ ૭ સખીમત્યે
 સખી એચરી. દેખી અંગ ઉવેદ; બાંધ્યો જીવે છે આપણા
 ભણી, એને છે એવી ટેવ બાણે ૦ ૮ ચાર માસ આશા ખોયી
 ઘણી, લાગ્યો સ્નેહ વિવાદ, માળીયે સુખ પામ્યો ઘણું, પછી
 લાગ્યો લોકઅપવાદ. બાણે ૦ ૯ વલાણુ-લાગ્યો લોક અપવાદ
 પાણુ, પામ્યો દેવકન્યારે; પછી બાણાસુરે અનિરૂધ્ધનેરાખ્યો,
 ઓખાના ઘરમાંયરે.

કડવું ૧૭ મું.

રાગ ધવળ ધનાશ્રી-શુકદેવ કહે છે પરિક્ષતને, તમે સાંભળો.
 કહું જોડે રાયજી; કળણ કુંવરને બાંધી રાખીયો, ઓખાના ઘર
 માંયજી. ૧ નાનાવિધનાં બંધન કીધાં, કાહાડી ન શકે સ્વાસ-
 જી; એક એકનાં મુખ દેખી દામણાં, દેખી થાય ઉદાશજી. ૨
 બાણામતી બાણાસુરની રાણી, જળેભરેછેચક્ષજી; પુત્રીજમા-
 ઇને ભુખ્યાં જાણી, છાનું મોકલે ભક્ષજી. ૩ કષ્ટ દેખી નાથનુ
 ઓખા નૈણે ભરેછેનીરજી અનિરૂધ્ધ આઘ બળેકરીને, ઓખાને
 દે છે ધીરજી. ૪ આદરૂ તો અસુર કુળને, ત્રેવડુ તૃણ માત્રજી;
 સોભાશ ખવાસ્વસુરની ને, હું બંધાયોછું ગાત્રજી. ૫ આગમાં
 ઉકુ તો શીઘ ક્ષેદું, દળુદાનવજીથજી; શું કરું જો સ્વસુર પક્ષમાં
 રાખવું છે સુખજી. ૬ આકાશ અવની એક થાસે, અવો નિ-
 પજસે ધંધજી; અગ્ની ફેરીજવાળધું મમાં અસુરથાસે અંધજી.

૭ સહાય થાશે શામરામ અબળા, સઘ છુટશે બંધજી; કૃષ્ણ
ચાવી બાણાસુરનાં, છેદશે સઘળાં સ્કંધજી. ૮ મારા સમન્તે
સુંદરી તમે, બાંધુ કરો મુખચંદ્રજી; બંધનમાં દુઃખદેષે ઘણું
તારાં અસુરનાં બુંદજી. ૯ એમ આસનાવાશના કરીને રાખ્યું
ઓખાનું મનજી; ત્યાર પછી ત્યાંશું થયું, તમે સાંભળોરાજ-
નજી. ૧૦ પછી ભવાનીનું સ્મરણ કરીને, બાળકલાગ્યો પાયજી
ભગવતી ભવતારણી મારી, આવી કરજે સહાયજી. ૧૧ ચાલ-
માતું બ્રહ્માણી તું ઇંદ્રાણીકરણા; સ્થાવરજંગમતું સચરાચર,
મૃગ ઉપર તૃણા; ૧ દૈત્યને પાતાળ ચાપ્યાં, રક્ત બીજ રણ
રોળ્યા; શુભનીશુભ મહીસાસુર માર્યા, ચંડમુંઢ ઢંઢોળ્યા.
૨ ધુમ્રલોચનને હાથે હણીઓ, મધુ કૈટભતોં માર્યા; અનેકરૂપ
ધરયાં તેં અંબા, સુરીનર પાર ઉતાર્યા. ૩ ઓહીંગળાજહીં-
ગોળી માત, કોઈલાપુર તે કાભી આઘશ્વરી તું અંબા, સં-
ખલપુર બહુચર બાળી. ૪ નગરકોટની તું સીધવાઈ, ભગ-
લા મુખી લાગુ પાય; રાણી રૂડી ઉંટવાળી માત, બીરાજતી
દક્ષીણ માય. ૫ અન્નપુરણા ભૈરવી ત્રિપુરા, રેણું કાછતસંગી
રાજેસ્વરી ચામુંડા માત, દુખ હરણી માતંગી. ૬ એણી રીતે
સ્મરણ કીધું, તતક્ષણ ભવાની આવી અનિરૂદ્ધને માયે કહ્યું
બાળક તેં કેમ બોલાવી. ૭ અનિરૂદ્ધને કહે સાબળો માતા,
મારૂં દુઃખ કહ્યું નવ બય; સરવેરા ઝેરથી, મારી ઘણી બબે
છે કાય ૮ ભવની પ્રસન્ન થઈને, ઝેર કર્યું સરવે નાશ; પછી
અંતર ધ્યાન થયાં માતા, બાળકની પાહોચી આશ ૯ એવાં-

માત્યાં નારદ આઘ્યા. બ્રહ્માના કુમાર; જીવે તો કારાચરિમાં
અનિરૂદ્ધ, વરસે છેજળધાર. ૧૦ નારદ કહે અનિરૂદ્ધને માફ
સંકટકાપો; રૂડીવહુતમો પરણ્યા માટે, મુજને દક્ષણા આપો
૧૧ તમને દક્ષણાની પડોને, જાય છેમાહારાપ્રાણુ; શરીરધરૂજે
અનિ ઘણુંને; બોલી ન શકે વાણુ, ૧૨ શીદ બીહિ છે પ્રાક્રમી
તું; બોલ્ય મુજ સંગાથ; બાણુસુરનીવરયોપુત્રીતેયઈ પૃથ્વી-
માંખયાત. ૧૩ દ્વિપાઘ્યોવંસવાસુદેવનો, બંધાયેલ લાંછનશુંય
કાલે માધવને મોકલું દ્વારકામાં જઉછુંહુંય, ૧૪ ઊંઠળમાંતે
આભ ઘાલ્યો; અંતરમાં શેનપુલે; ઘોડેચડે તે પડે પૃથ્વી. બણે
તે નરભુલે. ૧૫ વલણુ-અંતરશેનપુલ જોઢા, મુકાવશેભગ-
વાનરે; અનિરૂદ્ધની આજ્ઞા લઈ; રૂપિહવા અંતરધ્યાનરે. ૧૬

કડવું ૬૮ મું.

રાગ બીહાગડો-દયા ન આવે પેલા દઈતપતીને, મહાબ-
ળિયા દુરમત્યજ બાકરી બાંધી દિવજવર સાથે, વહેરવધારયું
સત્યજ દયા ન આવે ૧ પાતળીયા પંકજમુખ પીઉજને,
નાગપાસના બંધજ; બાંધી લીધો બળે કરીને ક્રોમળ રૂપે
મદજ. દયા. ૨ જોરે ધરણીધરશ્રીવર, આપદા પામેનાથજ;
પુત્ર તમારા ઉપર પ્રહારજ, કરે છે દત્યનો નાથજ, દયા ૦ ૩
ભાંરોળ કૌભાંડે મેલ્યું; વક્રાય બળિયોવીરજ; તો એરણુથી
નવ ઓસરીઓ, સાગરનું જેમ નિરજ દયા ૦ ૪ ભેદકરીનેબાં-
ધીલીયો, નાગ પાસના બંધજ, શ્વાસ ન માયે બહુ અકળાયે
અંગ આકાસમાં સંધજ. દયાં ૦ ૫ તાપમાયનહીં સ્વામી-

નો,હું કર્કદેહનો પીતાજી;વાર લાગે લક્ષ્મીવર તમને તો થશે
 મહા ઉત્પાતજી દયા૦ ૬ કોમળ શ્રમથી સુકાયું; કન્યા
 કરે આકંઠજી; અનિરુદ્ધ સમરે શામળીયાને, કમળાવરગો-
 વિંદજી. દયા૦ ૭ ત્રાહે ત્રાહે રે ત્રીકમજી, સુતની કરજ્યો સ-
 હાયજી; વિપત વેળા વારે ચડીને, કરો ભક્તની રક્ષાયજી, દયા૦
 ૮ ગજ ગ્રહાથી મુક્ત પમાડ્યો, કીધી હરિચંદ્ર રક્ષાયજી; દા-
 નવ કુળ નિકંદન કીધાં, કીધી પ્રદહાદની સહાજી; દયા૦ ૯
 આજ આંખથી આંસુડાં ચાલે, જાસો મહારા પ્રાણુજી; સુખ
 શરીર શાતા નહીં અંગે લાગ્યો દવનિરવાણુજી. દયા૦ ૧૦ મ-
 નસા વાયાંએ વર વર્યો, અવરતે મિથ્યા જાણુજી; રૂપ અને
 ગુણુવંતો સ્વામી, સત્ય કહું છું વાણુહુ દયા૦ ૧૧ તાતકઠોર
 દયા નહી રૂઢીયે, કોમળ મહારો કંથજી; પ્રહાર કરીને બાંધી
 લીધો, શ્રી હરી વેગળે પંથજી દયા૦ ૧૨ કોણ સહોદર આવત
 અવસર, શોધ કરવાને જાયજી; તાતભરાતને જાણુ નહીં તે કોણુ
 ઊઠીને ધાયજી. દયા૦ ૧૩ કપિતા પિઉજીને વેરીરે દેખે, પરભવે
 બહુ પેરજી; નાગતાણુ પુંકારા હળાહળ, ફેરવી નાંખે લહેરજી.
 દયા૦ ૧૪ હળાહળે અંગ અગ્નીરેઉઠ્યો, કંઠે પડીયો સોષજી;
 પુર્વતાણું કર્મ આવી નડીયાં કેનેદીજે દોષજી. દયા૦ ૧૫ તાત
 મારી કાયારે પાડું, વિખ ખાણિં આ વારજી; સ્નેહ ન જાણુરે
 કોઈ મનનો, સર્વ પીડેભરથારજી. દયા૦ ૧૬ તાતતણુ મનકાંઈ
 નહીં, મુનેસખળો લાગે સ્નેહજી, છોડ પોતાનાં જાણુ દયાકીજે
 દયાળ ન દીજે છેહજી, દયા૦ ૧૭ બાણુસુર મહા પુરૂષ જ્ઞાતા

જેથી ચુક ન થાયજી; બાળક ઉપર પ્રહારશો કરવો, જઠપી
હોય, અન્યાજી. દયા ૦ ૧૮ વાહાલા થઈ નેવેરજવાળોશું નથી
આવતી લાજજી; નિચ પદાર્થ નથી કુળ નિચું, કશ્ન કુંવર
મહારાજજી. દયા ૦ ૧૯ નિચું નાક ન હોય એથી, નિર્થકસો
સંગ્રામજી; મોટા સાથે વિરોધ ન કરીયે, નહીનીરખળહાધર
શાજી દયા ૦ ૨૦ સકળ પૃથ્વી ચાકે ચઢાવી, અસુરનો ફેડ્યો
હાણુજી; વર વધારી વીઠૂલ સાથે, ક્યાં કરસો સગ્રામજી દયા ૦
૨૧ સ્વામી મહારાને શીર સમરથ, તેને ચઢશે કોપજી; ભદ્ર
ઈચ્છેછેતાતપોતાનું, વિશ્નું બીજણુંરોપ્યજી. દયા ૦ ૨૨ જીહ્વ
સમે આકાસે રહીને, જીવે છે નારદ દેવજી; ભયમાં આણીશ
અમોજશુંદ્રારામતી, જીહ્વકરશુંતતખેવજી. દયા ૦ ૨૩ નિર્ભય
જાણી વીણાધર ગયા, પરવરિયાઆકાશજી; પોહોચી દ્વારકાં
ઉતરી હેઠા. ભેટપા શ્રી અવીનાશજી દયા ન આવે ૨૪
વલ્લણુ—ભેટયા શ્રી અવિનાશને, કુશળ વારતા પુછી વળી,
કહે નારદ અનિરૂદ્ધને, રાખ્યો કારાગ્રહમાં દૈતે મળીરે.

કડવું ૧૯ મું.

રાગ ધનાશ્રી—શુકદેવ કહે છે પરિક્ષતને, બાંધ્યો ને જઠવ
જોધજી; હવે દ્વારકાંની કહુ કથા, જઠવ કરે સોધાસોધજી. ૧
હિ ડાળા સહીત કુંવર હરીયો, છોડી ગયું કોઈદોરીજી; હાહા-
કાર થયો પુરમધ્યે, અનિરૂદ્ધની થઈ પુર ચોરજી. ૨ રતિ અ-
તિઆકંદ કરે છે, મળ્યું તે વિનંતાનું વૃંદજી; રૂક્ષમણીરોહણી
દેવકી; સર્વે કરે આકંદજી. ૩ કહે છે માધવને, શું બેઠા

છો સ્વામીજી; વિચાર કરી વિલંબ ન કીજે, કુળને લાગીખા-
 મીજી. ૪ વાસુદેવ કહે રામને, શું ખેઠા છો ભુપજી; વિ-
 ચરો રખકે જળમાં બુડ્યો, ક્યાં ગયો કુંવર અનુપજી પત્રિ-
 સન કહે અચરજ મોટું, કેણે હર્યા હિંડોળોજી; દેવીદૈત્ય રા-
 ક્ષસનું કારણ. તે ખપ કરીને ખોળોજી. દસાથનેજદુનાથકહે
 છે, ભાઈ શાને કરો છો શ્રમજી; ગોત્રદેવીનુંગમતુંથાશેકુંવર
 હરાયાનું કામંજી ૭અગિયાર વરસ ગોકુળસેવ્યું, મામાજીને
 ત્રાસેજી, પ્રદ્યુમનને શંખ હરિગયો, આળ્યોસોળમેવરશેજી
 ૮તેમ અનિરુદ્ધ આવશે, સાયવશે કુળદેવજી, કૃષ્ણે કુંટુંબને
 રોતું રાખ્યું, આશા દીધી એવીજી. ૯પાંચ માસ વહી ગયાને
 જાદવ છે મહા દુખીજી; શ્રાણીતપુરથી કૃષ્ણ સભામાં, આળ્યા
 નારદરૂપિજી, ૧૦ હરી આદે જાદવ થયાઉભા, માન મુનીને દી-
 ધુંજી; આણુંદે આસન આપ્યુંને, ભાવે પુજન કીધુંજી. ૧૧
 નારદજીની પુજા કરીને, હરીયે ક્યાં પ્રણામજી; કહો મુનીવર
 ક્યાંથી પધાર્યા; અમ સરખું કાંઈ કામજી ૧૨ કરજોડીનેના-
 રદ કહેછે, સાંભળો જુગજીવનજી; પુત્રત મારાસર્વેનુંમારેક-
 રવુંછેદરશનજી. ૧૨ મારા જોતાં પુત્ર સર્વેને, સાથેથી તેડા-
 વોજી; એક લાખને એકસાઠ હજાર એંસી આગળ આવો-
 જી. ૧૪ સર્વે પુત્ર સામુ જોઈને, પુછેછે નારદ મુન્યજી, આટ-
 લામાં નથી દીસતો. પ્રદ્યુમનનો તાતજી. ૧૫ ભગવાનકહેછે
 નારદજીને, કાંઈ તમે જાણો છોભાળજી, ઘરમાંથી જતોરહયોછે
 પ્રદ્યુમનજીનોજાળજી. ૧૬ નારદકહેછેહુંશુંજાણું, તમારહોછો

સાગરખેટજી, જેને ઝાઝા દીકરા, તેને તો દૈવની વેઠજી. ૧૭
 ત્યારે ભગવાન કહે છે નારદને, પુત્ર વિના કેમ રહેવાશેજી; ત્યારે
 નારદ કહે છે પ્રશ્નમાં આવશે એવું કહેવાશેજી ૧૮ પછી આ-
 સન વાળી દીધી તાળી, ના કઝાલ્યું મનજી; વેઠાણુગણુને ના-
 રદ કહે છે, સાંભળો જીગજીવનજી. ૧૯ તમારા પુત્રનું એકતા-
 રીયે કર્યું છે હરણુજી; ત્યારે હરી કહે દવાંરોકામાં આવે, તે તો
 પામે મરણુજી. ૨૦ નારદ કહે છે તમે સુણો શામળા, સંભળાવું
 એક વાતજી; મારી એવી પ્રતિજ્ઞા છે, જીકું ન બોલું જાતજી.
 ૨૧ સરોણીતપુર એક નગર છે, તેમાં બાણુસુરનું રાજજી; પ્રસંગે
 હું ત્યાં ગયો તો, મારે કાંઈ એક કાજજી. ૨૨ રાજબાણુની પુત્રી
 ઓખા, તેને હવું સ્વપ્નજી; અનિરુદ્ધ સેહિજે વરી ગયો, તેનું
 વિભળ થયું છે મનજી. ૨૩ ચિત્રલેહાચંચળનારો વિધાત્રીનો
 અવતારજી; તે આવી દવારીકામાં પછી, મનકર્યો વીચારજી
 ૨૪ કઠણુકામ કરવું છે મારે, એકલાનું નહીં કામજી; માફતેણે
 ધ્યાન ધરીયું, હું આવ્યો તેણે ઠામજી. ૨૫ મેં તેને તામસી
 વિદ્યાભણુવી, તેણિંધ્યું બધું ગામજી, અનિરુદ્ધને લેઈ ગઈને,
 ઓખાનું થયું કાંમજી, ૨૫ કેઈ ચેરે લેઈ જાયે, એ મખોલ્યાશ્રી
 જીગદીશજી; ચક્ર માફં ઉઘે નહીં ને, છેદી નાંખે શીષજી, ૨૭
 ચક્રનો વાંક નથી ને, એ નીસર્યું તું ફરવાજી; અમસરખાસાધુ
 મળ્યા, તેણે ખેસાર્યું વાતો કરવાજી, ૨૮ ભગવાન કહે છે શા-
 બાશ નારદીયા, એવાં તારાં કામજી; માથા ઉપર ઉભો રહીને,
 ભલું મરાવ્યું ધામજી, ૨૯ નારદ કહે તેક સનને, મેં નથી કર્યો

અન્યાયજી; જોયા પછી તમે જાણુને; ઘણી પુટ્ટીછે કન્યાયજી.
 ૩૦ ભલીરેકન્યા ભલીરે વહુ, તમેભલો કર્યોવીચારજી; હવડાં
 મારા પુત્રના ત્યાં, શાછે સમાચારજી. ૩૧ મહારાજ જેણે ભો
 ગવી છે, બાણાસુરની બાળજી; દશ લાખ દૈત્યનો એકીવારે,
 પુત્રે આણ્યો કાળજી; ૩૨ શીવનો વર સાચો કરીને, ગયો અ
 સુરને હાથજી; હમણાં તમારા પુત્રની, ઘણી દુખની છે વાતજી
 ૩૩ ઉઘે મસ્તક બાંધીયો, ને તળે લગાડ્યો અગનીજી. લીલા
 વાંસનો માર પડે જેમ, ભાગ્ય હસે તો જીવશેતનજી. ૩૪ વાત
 સાંભળી વધામણીની, વગડાંવ્યાં નીશાનજી; શામળા તતબર
 થાવો હવે, જીતવો છે બાણજી. ૩૬ તે માટે તમને કહુ, વીઠ-
 લજી વેહેલા થાયોજી; જો પુત્રનો ખપ કરો તો શોણીતપુરમાં
 જાઓજી. ૩૬

કડવું ૭૦ મું.

રાગ સારંગ-કમળા તો કલ્યાંત કરે છે, હૈડે તે ઉઠી જવા
 બાળે; મારો કુંવર કારાગ્રહમાં બાંધીયારે. મારાને પાઘડીબાં
 ધતાં ન આવડેરે; મારો અનીરૂઢ નાનેરૂ બાળજો. મારો કુંવર
 ટેક. ૧ રૂઢમણીયેકુશ્ન તેડાવીયારે; તમે સાંભળો દીનાનાથજો.
 મારો બાળક અસુરઘેર બાંધાયારે, તેતો કહી નારદજીએ વા-
 તજો. સારો. ૨ મારો અનિરૂઢ બોલી નથી જાણુતોરે, તેતોશું
 જાણુ જુદા કેરીવાત જો; હીંડતાં ચાલતાં અખડાઈ પડેરે અનિ
 રૂઢ નાનેરૂ બાળજો. મારો. ૩ મારાને નીશાળે ભણુવાનથીમો
 કલ્યારે, નથી સહયો અધ્યારૂને. મારજો; પ્રભુએ અમને પુરૂષ

ન સરજડયાંરે, સૌ પહેલાં વઢવા જતજો. મારો. ૪ ત્યારે શ્રી
કૃષ્ણ ગરૂડ તેડાવીયારે, તે તો આવીયો તતકાળ જો; ભગવાન
કહે છે ગરૂડનેરે, તમા કેટલો સેહિશો ભારજો, મારો. ૫ તમોછ
પન કેટી જઠવ જેટલારે, તે તો સર્વે થાઓ અસ્વારજો; તમે
સાંભળો કૃષ્ણ કેડામણારે, મારા અંગતણા રખવાળ જો, મા
રો. ૬ મુજ ઉપર ચડે બધી દ્વારીકારે, તોએ મુજને ન આવે
આંચજો. છાશી જોજનની મારી પન્નારે. ત્રણ જોજનની મારી
ચાંચજો; મારા. ૭ પછી ગરૂડે ચડીને ગોવીંદ પરવચારે ત્યારે
ગડગડીયાં નીશાન જો; પંખના વાગી જ્યારે ગરૂડનીરે ત્યારે
નાશી ગયા સર્વે સરપજો. મા. ૮ મારો કુંવર કારાગ્રહથી છુ-
ટીયો, જ્યારે ત્યાં આવ્યા સારંગપ્રાણુ જો શ્રી કૃષ્ણ વાડીમાં
ઉતરયા, તેનાં કેણુ કરે વખાણુ. મારો. ૯

વલણુ--કૃષ્ણ વાડીમાં ઉતરયા, માગ્યું રાયનું વચનરે; ગરૂડને
આપો આજ્ઞા; મુકાવી લાવે તનરે. ૧૦

કડકું ૭૧ મું.

રાગ ઢાળ-ગરૂડ ત્યાંથી પરવચો, એક નદી આવી અષોશ
તેમાં તેણે ચાંચ ખોળી; પાણિ લીધું શોષિ. ૧ ત્યાંથી આઘેરો
પરવચો, જ્યાં ખોતરણા અંગાર; પાણી પેલું પીધું હતુ તે,
વાવરયું તે ઠાર; ૨ ત્યાંથી આઘેરો પરવચો, જ્યાં ભુતને પરેત
પાંખે મારી પાડીયાં કીધાં સર્વે અચેત. ૩ ત્યાંથી આઘેરો
ચાલીયો, કુંવરને કેટે નાગ; નાહાનાને આખા ગળ્યા, મોટાના
કરયા બે ભાગ. ૪ ભલું થજો ભગવાન તમારૂં, પુરણ પામ્યો

અહાર; કુંવરને મુકાવી લાંબો, જ્યાં છે જુગત આધાર. ૫
ઓઘવને અકરૂંડ બે હસીઆ, ભક્ષા કશણના તન; તમેરે આ
બ્યા પરણવાને, અમને ન લાંબા જાને. ૬

કડવું ૭૨ મું.

॥ રાગ ઢાળ-આણી વાતે કુંવરમારા, શરમાણા નવ થઈએ
મારી વાતો તુજને કહું; તું રાખ્ય તાહારે હઈયે. ૧ કુબજ પેલી
રાંટી, કંસદાયની દાસ મારા મનમાં તે ગમી, બેસારી રાખી
અવાસ. ૨ નરકાસુર મારીને, સોળહઝારલાંબોધરણી; તારા
સમળે એમાં મુજને, એકે નથી પરણી ૩ તારો માને જઈને
લાંબો. બાંધવને બાંધાવી જાંબુવંતીરીંછડીતેને માનાનીકહી
બોલાવી. ૪ તુંતો મારો દીકરો, ધનતારીમાનું પેટ; ખીજસર્વે
દીકરા તે, દૈવ કેરી વેઠ. ૫ આપણા કુળમાં ચાલ્યું આવ્યું, શ
રમાણા નવ થઈએ; રૂડી નારી દેખીએતો, હરણુ કરી લઈ જ-
ઈએ, ૬ ઓઘવને અકરૂંડ બે હસીયા, ખડખડમેલ્યા દાંતરૂડી
શીખામણુ છોકરાંને દોછો સુંદર સ્યામ. ૭ બે આવી શીખા
મણુ અમારા છોકરાંને દેશે વા, મુકવું પડશેદવારીકાંગામરેટ

કડવું ૭૩ મું.

॥ રાગ જોજેવંતી-શ્રી કૃષ્ણજાદવમોકલ્યો, તે સરોણીતપુ
રમાંજાય; જઈનેકહેનેખાણાસુરને, પરણાવોકન્યાય. શ્રીકૃષ્ણે ૧
હોંશ હોયતો જુદને આવો, તેમાં નથી અમારે નાય; જાદવ
ત્યાંથી સંચર્યો, આવ્યોઅસુરભાનીમાંય શ્રી, ૨ સાંભળને
રાજવીનતી, આવ્યા છેવૈકુંઠનાથ; દીકરી પરણાવી ચરણે

લાગે; નહીં તો જુદા કરે અમ સાથ, શ્રી ૩ બાણાસુરને મા-
 હા દુઃખ લાગ્યું, નેત્રે વરસે અગન; નીચ જાદવને જોઈએ મા,
 રી, કુળવંતી એ તન. શ્રી ૪ ચાલ—એ ભરવાડો એ પીંડારો,
 ગોકુળમાં ચારી ગાય, માર્યાવિનામુકું નહીં; જેથનાર હોય
 તે થાય, ૫ સેન્યા લેઈને રાજ ચાલ્યો, જોછાનો નહીં પાર; ૬
 સ્ત્રી ઘોડાને સુખપાલો, બાંધ્યા બહુહથીયાર. ૬ ખડગખાડાં
 ને તુંબરઝાર, ગોળી હાથને નાળ; ત્રિસુળ સાંગ ને મુગફર-
 સી; તોમરને ભીડી માળ, ૭ લાલ દોહમય ઝળકે ઝેરી, હાથ
 ધરી તરવાર; જોછા જોર કરતા આવ્યા, ને કરતા મારો માર,
 ૮ કો જોજન કો બે જોજન ઉંચા, કોને સમ ખાવા નહીશીષ
 વિકરાળ દંત મોટા દેખાડીને, વળી પાડે ચીસ. ૯ ખુમરાણ
 કરતા આવી પડીયા. જાદવની સેન્યા માંહ; ગીરધારીને ઘેરી
 લીધા, પડેબાણાસુરના ઘાય, ૧૦ પરીઘત્રીશુળાને પડેકોવાડા
 મુદ્દગરને વળી ફરસી; સંગ્રામ સહુ સેન્યા કરે, આયુધ્ધ ધારા
 રહી વરસી, ૧૧ જુજ દીશ જાદવ હલકાર્યા, કરધનુશ્ય બા-
 ણુને તીર; તુટે કુભસ્થળ પુટે દંતુશળ, ચાલેનીર રૂધીર. ૧૨
 બહુ ભડત્યાં પડ્યા લાગ્યા. ભુગળને ભડાકે; વાંકડી તરવાર્યો
 મારે. ખડકને ઝડાકે ૧૩ તુટે પાખરને પડે બખ્તર, કીધો ક-
 ચર ઘાણુ, સર્વ જોધધાને મારી કરીને, પાછા વળ્યા ભગવાન,
 ૧૪ વલણ—પુરાણ પુરૂષોત્તમ પાછા વળ્યા, કરી અસુરનો
 નાશરે, સેન્યામાં આવી કરીને, સુખનો કર્યો નાશરે. ૧૫

કડવું ૭૪ મું.

રાગ મારૂ—શંખશબ્દતેવિકારણુ, રીપુ દૈત્યનું વિદારણુ કર્મન
આવ્યા તે જાણુજે થયું, બાણુ મારકમતે ક્યાં ગયું. ૧ અનીરૂઢ
કહે સુણુ સુંદરી; શંખ જણાયો આવ્યા હરી; છુટ્યા બંધતે
આજ થકી; ઓ ગાજે હળધર સાત્વીક. ૨ બોલે પ્રદુમનમોટે
સ્વરે. બાણુ પાણુ છેદાશે ખરે; ગોવિંદની ગત્ય ન જાએકળાં,
જદવ સેન્યા આવી મળી. ૩ જદવસેન્યાયેચાંપ્યો દેશ, મંત્રી
કહે ઉઠા નરેશ, અનુચર આવ્યો તે લાવ્યો વાત, કહે દવાંરદીશે
ઉતપાત. ૪ મંત્રીને કરી નેત્રની સંજ્ઞા, સેન્યાને આપો આજ્ઞા
દુંદભી નાનાવીધ ગડગડે, આયુધકરીને યુધ્ધે ચઢે પત્યાં રૂપે
આં કહાડ્યા લખી, સેન્યા સજી જીવ રાખી; પાટસ્વધર બ-
ખતર પાળ, ડચકારે ઘોડા દેફાળ ૬ મોરડે માણી પુમતાં લટકે
પોતાના પડછાયા દેખી ભડકે; વાંદરેવાંદેનાચંતા; ઘુટેઘોડાને
પાણીપંથા. ૭ કાળાકાબરાને કલંકી, કુમેદલીલાતે પચરંગી
હાસાળો હય હણીઓ જોહ, કાળા કછી કાબરા તેહ. ૮ ખીળા
પાખર પોપટ સ્વેતવાયુ વેગી માકડીઆ કેત; રથમાળા અસ-
વાર અનંત, દીર્ઘસે પુખકરડે દંત, ૯ પુરની પોળે સેન્યા ન
માય હણુ જદવ કહેવા જાય ટોળાં ઉપર ટોળાં આવે; પગને
મહારે ધરતી ધુજવે. ૧૦ રીસે અંતરમાં ધરહડે, રણે રાય
બાણુસુર ચઢે; બટકારકરે બાણુસુર મદ્દ, પૃથ્વીથઈ જ્યારે ઉ-
થલ; ૧૧ ગર્જના કીધી મુખથી ભુપાળ, ખળખળ્યા ત્યારે
સાત પાતાળ; બ્રહ્મલોક સુધી પોહાવ્યો નાદ, બાણુ કર્મનેદી

ધો સાદ ૧૨ ગરૂડ આસન આવ્યો ખેપકરી. નહીં જાવા દ
કુશળ ફરી; ઉનમદજાદવ ઉછાછલા, તમે પામે સકળસં-
સાર; ૧૩ કુંવારી કન્યા કપટે કર્યો ખોલાવે શ્રાપ પાધારો;
કુડુ મરમ કીધું કુંવરે, વળી તું વઢવા આવ્યો ઉપરે, ૧૪ ત્યારે
હશીને ખોલ્યા ભગવાન, અમે લેઈ આવ્યાછુ જન; જોવિધા
તાયે કીધો સખંધ. વર કન્યાના છોડો બંધ ૧૫ ત્યારે બાણુ-
સુર ખોલ્યો તતકાળ, સખંધશાનોરે ગોવાળ; એવી આપીશ
પેહરામણી; સૌને મોકલીશ જમપુરી ભણી. ૧૬ બાણુસુર
જ્યારે ખોલ્યો વ્યંગ ત્યારે કરન કીધુ સારંગ; કડાબુડ બેકટક
થયા; ઉઘડાં આચુદ્ધ કરમાંગ્રહ્યાં ૧૭ ખાંડા ફરશીને તલવાર
કેા કહોડે માથેથી ભાર; ત્રિશુળ તોમર ગદા મુશળ, ગાજે રામ
ધરી મુશળ ૧૮ છપન્ન કરોડ જાદવ ગડગડે દાનવ ઉપરતુટી
પડે; દાનવ દળ બહુ પળાય, બાણુસુરદેખી અકળાય ૧૯

કડવું ૭૫ મું.

રાગ બુલણા છંદનો-અલ્યા જાપરો જાપરો નાદાન છો-
કરા, વઢવાને તુ મારી પાસ આવ્યો અલ્યા નિચ ગોવાળિયા
જાત કહાવ્યો મારી સાથે નહી જાય ફાવ્યો ૧ અલ્યા ગોકુળ
માંહિ તું ગાવડી ચારતો, પરનારી ફેરાં તું ચીરહરતો; હાથમાં
લાકડો ખાંધે હ ત્રી કામળી, મધુવન વિષેતું રે ફરતો અલ્યા ૨
શાંગ્ય શ્રી સુર્યતાણી તેજ ત્રિશુળ તાણું, માહરા હાથમાં તેહ
ચળકે; મારે કરોધે કરી ડોલો છે દેવતા. બાંધી ધરણી ધુજેઅને
શેષ શળકે અલ્યા ૩

કડવું ૭૬ મું.

રાગ ઢાળ-એવી વાણી સાંભળતામાં, કોપ્યા દીનદયાળ
બાણાસુરનાહાથ છેઘા, સ્વામી શ્રી ગોપાળ: ૧ કોપ કરી કર-
પાસ મેહેલ્યું, વળતું તેણીવાર; બે હાથ રહ્યાં છે બાણાસુરને,
તેનો કહું વિસ્તાર. રૂઢીર વહે છે બાણાસુરને, મન થયોની
રાશ, મહાદેવજીએ હાથ આપ્યા, માટે ગયો કઈલાશ. ડનારદ
ચાલી આવીયા; જ્યાં બાણાસુરની રાય; તારા કુંવરના હાથ
વાદયા, કહો વલે શી થાય. ૪

કડવું ૭૭ મું.

રાગ ગુજરી-શુકદેવ કહે છે વાત વેવાણુ આવીયારે, જેની
જોવા સરખી જા. વેવાણુ આવીયારે. ૧ માથે કેશ વાંસની
બાળ. વેવાણુ ૦ જેનું નેત્ર સરોવરપાર વાંદવાણુ રજેનાસુપડા
જેવાકાન, વેવાણુ ૦ જેનું મસ્તક ગીરીસ્થમાન. વેવાણુ ૦ ડએ
ની આંખ અંધારો કુપ. વેવાણુ ૦ જેનું મુખ દીસે છે કદરૂપ
વેવાણુ ૦ ૪ હળદાંડી જેવા દંત, વેવાણુ ૦ દીઠે જાએએનો અં-
ત વેવાણુ ૦ ૫ એનાંસ્તન ડુગરશાં ડોઝા, વેવાણુ ૦; કાનેઘાલ્યાં
હાથીનાં હોઝા, વેવાણુ ૦ ૬ કોટ ખજુગનાતનમનીનાં; વેવાણુ
કાને ઉડના ઓગનીયાં વેવાણુ ૦ ૭ પાસે રીંછ કહ્યાં ઝિકાળ,
વેવાણુ ૦ કેહોડેપાડાનીઘુરમાળ વેવાણુ ૦ ૮ વાંકડાસર્પ એના
હાથે વેવાણુ ૦ બાળની સઘડી મુકી માંથે, વેવાણુ ૦ ૯ કોટરા
આવી જ્યાં મોરાર, વેવાણુ ૦ કુવરેસાસુ બોળી સાર, વેવાણુ ૦
૧૦ જેની પંદ ડુગરતાડોળ, વેવાણુ ૦ એનામુરુતકમાં ફરેરો
આં, વેવાણુ, ૧૧ મુખ બોલે વચનવીકરાળ, વેવાણુ ૦ દેખીપડે

જાદવનેફાળ,વેવાણુ ૦ ૧૨ કોટરા આવી જ્યાં મોસાર, વેવાણુ
 કુંવરે સાસુ ખોળી સાર, વેવાણુ ૦ ૧૩ ચાલ--કોટરા કહે છે
 કરગરી; એનાં ખાંપને ચાંખ્યો પાતાળ; જાણુશે તો ઘણું થયું
 એછે તમારો ખાળ. ૧૪ કર્ણાસાગર કૃપાનિધી, ક્ષમા કરો
 આ વાંક; દીન જાણી દયા કરો, એછે તમારો રાંક. ૧૫ ચક્ર
 ચત્રણુજે પાછુ તેડયુ, કર્ણા કરી જગનાથ; નવશે છન્નુ કર
 છદી નાંખ્યા,રાખીયા ચાર હાથ. ૧૬ રૂધીરભર્યો આંસુગળતે
 આવીયો શીવની પાસ; એમ કહીને પાયે લાગ્યો, સાંભળો
 પતી કૈલાશ. ૧૭ એકમારી વીન તી,તમે સાંભળો જગદીશ
 સાંભળી કોપે ભરાયા, પોતે ઉમીયા ઈશ. વલ્લણુ--મનમાં
 રીશ ચઢી ઘણી. તમે સાંભળો રાજકુમારે; સદાશીવ યુધ્ધે
 ચઢ્યો, તેણે ધરુ ધરા અપારરે.

કડવું ૭૮ મું.

॥ રાગ સારંગ-એ ભરવાડો એ પિંડારો ગોકુળમાં ચારીગા
 થ માહારા આખ્યા હાથને, તેછેદીને ક્યાંજાય. ૧ બડબડતા ગ-
 જ્ઞેશ ચાલ્યા. ઉંદરડે અસવાર; ઉંદર ઉપર સ્વામી કારતીક,
 ચાલ્યા, શંકરનાકુમાર. ૨ સીંહઉપરવીરભદ્રચાલ્યા વૃષભઉ
 પરશીવરાય; સેન્યા બહુ ભેળી કરી, કહુતેહ તણો મહીમાય
 ૩ ડાકણુ સાકણુ ભુતપ્રેત, પીશાચ વંતરગાત્ર; દડુકદડુક ચાલે
 ભુતડાં, જેના હાંધાં સરખાં માથાં. ૪ હરી જઈ કૃતવરમાને ક
 હેછે, જાદવને સમજાવો; અસરનું ઉપરાણું કરી, જોગીડોવ
 હવા આવ્યો. ૫ શંકર મુખથી ખોલ્યા આવી, લાગી મનમાં

જવાળ; સનમુખ આવી ઉભા રહી; મ હે માંહે ભાંડે ગાળ.
 ૬ હે કાળા અર્જુનના સાળા, ભરયા ઉચાળા જેહ; મધ્ય રાતે
 મથુરાંથી નાઠો, ગયો વીસરી તેહ. ૭ મારી માશી પુકના ને,
 દહીનાં લીધો દાણુ; મુસાળનું છેદન કરીને થઈ બેઠો રાજન. ૮
 તું આહીરડામાં અવતર્યો, નથી વાત મારી અજાણી; ત્યારે
 શંકર પ્રત્યે કોપ કરીને બે દયા સારંગ પ્રાણી. ૯ મસાણે
 ફરતો હિંડે; રાખ ચોળે અંગ; આકભાગ્ય ધંતુરો ચાવે નફટ
 તારા ઢંગ, ૧૦ ડાકણુ સાકણુ ભુતપ્રેત જે, નીચ સાંગરો જોડો
 બળદ ઉપર ભાર મુક્યો, તાહારા ઘરમાં નમળે ઘોડો. ૧૧ રાત
 દહાડો બાવો થઈ ફરતો, તાહારા ઘરમાં રોતી નારી; ત્યારે કુશ્મ
 પ્રત્યે કોપ કરીને બોલ્યા છે ત્રીપુરાત્રી. ૧૨ અદ્યા છોકરીઓ
 માં છાશપીતો, મરદ મટી થતો મહીયારી; જગતમાં એવું કહે-
 વાયું જે, કાનડે મંચળિ પેરી. ૧૩ પરનારીશું કીડા કરતો કે-
 હેવાયો વ્યભિચારી; ત્યારે શંકર પ્રત્યે કોપ કરીને બોલ્યા દેવ
 મોરારી. ૧૪ ભગવાન કહેહું વ્યભિચારી, મુને બધીવિસ્વેજો
 યો; તું એવો સાધુ હતો ત્યારે ભીલડી શું મોહ્યો. ૧૫ વચન
 એવું સાંભળીને, કાપીયાશીવરત્ય; કહાક લઈને ત્રીસુળમારયુ
 થનાર હોય તે થાય. ૧૬ ત્યારે શ્રી કૃષ્ણે મુકયું સુદરશન આ-
 લ્યા ચપટ ઘાય; માંહો માહે યુદ્ધ કરે છે, બળ કહ્યું નવ જાય ૧૭
 ગણપતીને કુંવર પ્રદયુમન, વઢતાં બન્યો કુમાર વસુમાન ને
 બટુક ભેરવ, કરતા મારા માર. ૧૮ વિરભદ્ર બળરામ સામા
 યુદ્ધ કરે માંહો માંહે; શીવને શામળિયો વઢે, ત્યાં જોવા સર

ખું થાયે. ૧૯ કાળભૈર ૧૬ પાળભૈરવ તૈશ્વણ ભૈરવ સાર; સંહર
ભૈરવ કરોધે, દંભભૈરવનો માર. ૨૦ ઉગ્રસેનને વીરસે નમે,
બળીયા જોદ્ધા કેહેવાય; આપ આપણા ભીરુ લઈને, યુદ્ધ કરે
રણુમાંય. ૨૧ ભુત પ્રેત પીયાસવંતરડાકેણુ વળગેચુસે; અવ
ળાપગ જેનેચુડેલકહીએ, રૂધીરસનુંચુશે. ૨૨ કૃષ્ણકેરામારના
ભાલા વાગે જાય; તરવારયોની ધારાયે, કોનાં નાકવાઢ્યા કચ
૨૩ કોઈને અધસાતા કીધા, હાથ તણી લપડાકે, કોઈને માર્યા
પાટુપાની, ભોંગળને ભડાકે. ૨૪ જહવ કેરા મારથી, ખડુ ઝો-
ળીયે ઘાલ્યા જાય; કોને રણુમાં રોળીયા, તેનેથરથર ધુજેકાય.
૨૫ પરીઘત્રીસુર તુંબર ફરશી, હસ્તનીળ છુટે સરરાટ ગડ-
ગડતા ગોળા પડે, થાય ખડુ ખડખડાટ. ૨૬ હસ્તીચર્મનેમાં
સની, જે પાળ બંધન થઈ; સાગરસુ શંગમ મળ્યો, એમ શ્રો
ણીતપુરની સરીતા વહી. ૨૭ પાંડુરોગ ને હૈયાહોડી, ભગંદર
કેરી જાત; હરથ નાફને પાડુ કહીએ, કરણુતુલ્યસનેપાત. ૨૮
રોગ તણો માર ખડુ દેખી, જહવ નાશી જાય; રોગના વરસા-
દથી કોને, ઉભુ નવ રહેવાય ૨૯ રોગના વરસાદથી, ચઢી
હરીને રીસ; નાવની ટોળી બાંધીને, છેદવા માંડ્યાં શિષ. ૩૦
તાવ વાણી બોલિયા, રહેવાનો આપો ઠામ, તમે મુજને પેદા ક
રીને; ક્યાં મારો ભગવાન. ૩૧ પાપી તમે મ્રત્યુલોકના, મા-
નવીના દ્યો પ્રાણુ; તાવ કહે એ કથા સાંભળો, હરીહરકેરું
જ્ઞાન ૩૨ મહારાજ ત્યાં અમે નહી જઈએ, સાંભળો અશરણુ
શરણુ; ચતુર માસમાં સાંભળે, જે કોઈ આ ઓખાહરણુ. ૩૩

તેના સ્વપ્નાંતરમાં જોસોં તો, છેદી નાં ખીશ શીષ; તાવની
વાણી સાંભળીને, બોલ્યા શ્રી જુગદીશ. ૩૪ ઓખાહરણ જે
સાંભળે, મન ભાવ કરીને જેહ; તેને પીડે તો મારીનાં ખુએમાં
નહીં સંદેહ, ૩૫ તાવ કહે એકવાર સાંભળે તેવરસમાં ન જાવું
બે વાર જે સાંભળે; તેને દીઠેથી નાશી જાઉં. ૩૬ ત્રણવાર જે
સાંભળે, અમારૂં તમારૂં જ્ઞાન; તેને જનમ માંહે નવ પીડું
તમે સાંભળો ભગવાન, ૩૭ ઓખાહરણ જે સાંભળે. તેનું
લેઈએ નામ; કોલ લઈને સંચર્યો, ગયો કૈલાશ ધામ. શું
કહેવ કહે પરીક્ષતને, તમે સાંભળો કહું રાય; વળતી ભાથા
ભીડીયા કૈલાશ કેરે રાય. ૩૮ શાસ્ત્ર એવાં કહાડીયાં તેનો
કોઈ ન પામે પાર; ઈશને જુગદીશ વઢતાં કોઈ ન પામે હાર.
૪૦ વજરાસ્ર ત્યાં મેલીયું. પોતે શ્રી ત્રીપુરાર; ત્યારે મોહાસ્ર
મેલીયું, સામા રહી દેવ મોરાર. ૪૧ નાગાસ્ર ત્યાં મેલીયું સા
મા રહી ઉમીયા ઈશ, ગરૂડાસ્ર ત્યાં, મેલીયું પોતે શ્રી જુગદી
શ, ૪૨ પર્વતાસ્ર ત્યાં મેલીયું. સામા રહી શીવરાય; ત્યારેવા
વાસ્ર ત્યાં મેલીયું તેનું જોર કહ્યું નવ જાય, ૪૪ સુદરસન ત્યાં
કહાડીયું; કરોધ કરી જુગદીશ; ત્યારે ત્રીશુળ તે લઈ રહ્યા, પો
તે ઉમીયા ઈશ ૪૪ એકે પોઠીયોને એકે લીધો ગરૂડ; ત્રીશુ
ળને સુદરશન વળગ્યાં, તે આવ્યાં કડાઝુડ, ૪૫ તેમાંથી અગ્નિ
વરસે તે, બ્રહ્માંડ પ્રલે થાય; શેષનાગ શકળવા લાગ્યો, ભારન
ખમે ધરાય, ૪૬ બ્રહ્માણી કહે છે બ્રહ્માજીને તમે સાંભળો. મા
હારા નાથ; શીવને શામળીયો વઢે, નારદે કીધો ઉતપાત ૪૭

શઙ્ગ જઈને ચુકવો, તેમાંથી થાય કલ્યાણ; હંસે ચઢોને બ્રહ્મા
જી આવ્યા, વિચારીને જ્ઞાન. ૪૮

કડવું ૭૨ મું.

રાગ ધનાશ્રી-આખેમાં કોને નંદુને, સાંભળો શીવ રણુછો
ડજી; વિરોધને વેગળો મુકીને, પુરો જગતનાકોડજી, ૧ શંકર
કહેછે કળજીને, તમે ક્યારે આવ્યા ભગવાનજી; હરીહરખેકોટે
વળગ્યા; હીધું ઝાઝું માનજી ર શીવે કશણુને તાળીમારી, ખો
લ્યાનો વિવેકજી; વઢનારા તોકોઈકહશે પણુ, આપણાએકના
એકજી. ૩ કશણુ ચક્રને પાછું લીધું, શીવ લીલું ત્રીશુળજીબ્ર
હ્માયે આવી સમાધાન કીધું, થકું પૃથ્વીમાં શુભજી ૪ શીવે
લઈને પાસે તેડયો શોણીતપુરનો નાથજી; અલ્યા તુજને ભુજ
અલ્યા માટે, વઢવા આવ્યો મુજસાથજી, ૫ વળી હોંશ હોય
તો યુદ્ધ કરો, શામળીયાનો સાથજી; મદ મસ્તરઅહીકારથી
મેં, ખોયા હજરહાથજી. ૬ બાણાસુરકહેલવ વઢતો, છેદેમારૂ
શીષજી; બાણુવળતી ચરણે ચાલ્યો સાંભળો ઉમીયાઈશજી
વલણુ-મેં ખોયા હાથ હજરને, હવે શીશ છેદાવુ રે; જેમ
તેમ કરીને જન તેડાવો પછી કન્યાને પરણાવું રે. ૮

કડવું ૮૦ મું.

રાગ સોહીણી-હરીહર બ્રહ્મા ત્રણે મળ્યા, દુઃખ ભાગીયારે;
તયારે દાનવનું શું જોર, મળ્યા મન માનીયારે. ૧ બ્રહ્માવિશણું
ત્રણુ એક છે, દુઃખ ભાગીયારે; તેમાં તે શી વઢવાડ, મળ્યા. ૨
શિવ બાણુ નમાવિયો દુઃખ શરીરે કશણુ ફેરવ્યો હાથ, મ-
ળ્યાં ૦ ૩ કાપ્યા કરની પીડા મટી, દુઃખ જ્યારે પ્રસન થયા

જહુનાથ, મળ્યા. ૪ હવે ગરૂડને દ્વારકાં મોકલ્યા દુઃખ; તે-
ડાવો સઘળો પરિવાર, મળ્યાં ૦ ૫ શોળ સહસ્ત્ર એકસો આઠ
પટરાણીયો, દુઃખ ૦ તેડાયા પરિવાર મહ્યા ૦ ૬ ગરૂડ પ્રહોર્યો
દ્વારકાં દુઃખ ૦ તેડાવે જાડવ નાર, મહ્યા ૦ લેડી છપન્ન કો-
ટીની, દુઃખ તમો તેડો સૌ પરિવાર મહ્યા ૦ ૮ ગરૂડ ઉંપર
સૌએ ચઢ્યાં, દુખ ૦ તયારે ગરૂડની પાંખ ભરાય, મહ્યા ૦ ૯
તેડી શોણીતપુરમાં આવીયાં દુખ ૦ આવો જાદવ સૌ સર્વ નાર
મહ્યા ૦ ૧૦ જાની વાસ આપ્યા મન માનીશો; દુખ; તેમાં
ઉંતર્યા છપન્ન કરોડ; મહ્યા.

કડ઼્ઘ ૮૧ મું.

રાગ ધોળ-પારવતીને પિયરનાં નોતરડાંરે, એ સવત્તો રૂડાંલા
વળો પાથરણુંરે; તેડાવોને ઉંઢીયાચળ અટાચળને, તેડાવાવિ-
ધ્યાચળ પીનાચળરે, વરરાયને નાવણુ વેળા થાયરે, વરરાયને
પીઠી તયાં ચોળાયરે,

કડ઼્ઘ ૮૨ મું.

રાગ ગુજરી-કશ્મ કેરી ઘરૂણી નિદ્રા નવ પોઢશોરે, અનિરૂ-
દ્ધને તે લઈ સંચરો રૂક્માણી જાગવુંરે જાગમદ્ર કેરી ઘરૂણી
નીંદ્રા નવ પોઢસોરે, અનિરૂદ્ધને તે સંચરો રેલંતી જાગ-
વુંરે વાસુદેવ કેરી ઘરૂણી નીદ્રા નવ પોઢસોરે, અનિરૂદ્ધને તે
લઈ સંચરો; રતુમતી જાગવું મહાદેવા કેરી ઘરૂણીનીંદ્રા નવ
પોઢશોરે, ઓખાખાઈને તે લઈ સંચર પારવતી જાગવુંરે ગ
ણપતી કેરી ઘરૂણી નીંદ્રા નવ પોઢશોરે, ઓખાખાઈને તે લઈ

સંચરો; સુધ બુધ જગવુ બાણાસુર કેરી ઘરણી નીંદ્રા નવ
પોઢશોરે ઓખા બાઈને તે લઈ સંચરો; બાણુમતી જગવું રે
કૌભાંડ કેરી ઘરણી નિંદ્રા નવ પોઢશોરે; ઓખાબાઈને તે લઈ
સંચરો; રૂપમસ્તુ જગવું રે;

કડવું ૮૩ મું.

રાગ ઘોળ-હલહલ હાથણી શણુગારીરે, હસ્તીફરતીસોના-
ની અંબાડીરે; તેના ઉંપર બેસે વરજીની માડીરે, સોનેરી કેર
કસુંબંલ સાડીરે, માથે મોડભમરીયાળોઝગકેર, ઉશણુદકેવ-
રનેકરાવ્યું સ્નાન; નાના વીધનાં વસ્ત્ર પેહેરાવ્યાં પરીધાન
કનકબેર ખાપુંચીઓ બાણુખંધ, અનોપમ ઉપન્યો આનંદ
મુગટ માણીમય ધર્યો અનિરૂદ્ધ શીશ, લગક ઝખકઉદયજ
જેવો દીસે કરતુરીનું તીલક ક્યું છેભાલ વળતી તેને ટપકું
ક્યું છે ગાલ. હરી હળધરનો જશ બોલે બધા જનબ
દવ સહિત શોહ છે જુગજીવન સાત પાંચ સોપારી શ્રીફળ
અપાય, વરજીને તો ઘોડીની વેળા થાય.

કડવું ૮૪ મું.

રાગ દેશિ ઘોડડીનો-અનિહાં અનિરૂદ્ધનિ ઘોડલી. ટેક.
અંત્રિક્ષયિ ઘોડિ, ઉતરિ પુજીએ કુમકુમ પુલ, ચંચળ ચરણે
ચાલતિ, એનું કાઈ ન કરિશકે મુલ. અનિરૂદ્ધજીનિ ઘોડડિ.
૧ મોરડે મોતિ જડયા હિરા જડિત પલાણુ રત્ન જડિત જેના
ચેંગડા, તેના વેદકરેછે વખાણુ અનિરૂદ્ધઅં અંગજેનું અવ
નવું, ઝળકે તે ઝાકઝમાળ; ઝળકે જેમ વીજળી, તેને કંઠે

ઘુઘુર માળ. અનીરૂઢ ઉ દેવદાનવમાનવીરે; જોઈ હરખ્યા તે
 સુંદીર સ્યામ; થનક થનક ચાલતીરે, એનું પંચકલ્યાની છે
 નામ. અની૦ ૪ રૂપવંતી ઘોડી ઉં પરરે, અનીરૂઢ થયા અસ્વાર
 પાનનાં આપ્યાં ખીડલારે ઉપર શ્રીફળ ફેફળ સાર. અનીરૂ૦
 ૫ હીંડે હળવે હાથીઓરે, ઊલટ અંગન માય; સુરીનર મુન
 જન જાણે વારણેરે, આથળ ઈંદ્ર રહ્યાછડીદાર અનિસ ક સ-
 નકાદીક શિરછત્ર ધરેરે, નારદ લોણા વાય; ચંદ્ર સુરજ ખેડિ
 પેંગડરે. આગળ વેદ ભણે બ્રહ્માય. અની૦ ૭ વાળાં બત્રીસ
 વાજતારે, નગર એને પરદેશ; લોક સર્વે જોવા મળીયું, શોણી
 તપુરદેશ અની૦ ૮ રાયે નગર શોહભાવીયુંરે, શોહરાવી છે
 પાટ. ધજાપતાકા જળહરે, શોહરાવ્યાં શોણીતપુરનાં હાટ
 અની૦ ૯ દેવ સર્વે ત્યાં આવીયારે, જશ ખોલે બંદીજન; જ
 ચક કરે બહુ જાયનારે, જેને હરી ટાંગેનીરધન, અનિ૦ ૧૦ રા
 મણુદીવો કર રૂક્ષમણીરે, લુગુ ઉતારે ખેતી ધીર; ગાન કરે છે
 અપસરારે, ત્યાં તો જોવા ઈચ્છે જહુવીર, અની૦ ૧૧ એવી
 શોભાય વર આવીયારે, તોપણ ખોટી થાય વરરાય; સાળો
 છાંટે છાટણારે, મળી માનુની મંગળ ગાય. અની૦ ૧૨ ધુસળ
 મુસળ રવઈયારે, સરીયો સંપુંટ ત્રાક. ઈંડો ખીંડી ઉંતારતારે,
 વરનું તીલક કરી તાણુયું નાક. અની૦ ૧૩ નાચે અપ્સર ઈં
 દ્રનીરે, નારદ તુમુર વાય; મધુરી વાણી વાજતીરે, એના આ-
 નંદ ઓછવ થાય. અની૦ ૧૪ પુંખવા આવી પ્રેમદારે, માથે
 એલી મોડ; રામણુદીવો જળહળેરે, રૂક્ષમણી ઘાલ્યો મોડ. અ

નિં ૧૫ ગળે ઘાટ ઘાલી તાણીયારે. આઘ્યા માહેરા માંદ્ય;
આડા સંપુટદેવરાવીયારે ત્યાં વરત્યાં છે જે જે કાર, અની ૦ ૧૬
ઘોડી ગાયને સાંભળે, તેને ગંગા કેરૂ સ્નાન, વાંઝીયો પામે
પુત્રનેરે, નીરધનીયો પામે ધન. અની ૦ ૧૭

કડવું ૮૫ મું.

બાણુસુર પખારે ચરણુ, શોભા ઘણીરીરે; ત્યાં તો બાણુમ
તી નામ વરણુ, શોભાઘણીરીરે, ૧ ત્યાં તો પહેલું મંગળવરતાય
શોભા ૦ પહેલે મંગળ સોનાનાં દાન અપાય; શોભા ૦ ૨ દાન
લેછે કશણુનો સંતાન, શોભા ૦ ત્યાં તો બીજું મંગળ વરતાય
શોભા ૦ ૩ ત્રીજે મંગળ ઘેનુનાં દાન અપાય, શોભા ૦ ત્યાં તો
ત્રીજું મંગળવરતાય, શોભા ૦ ૪ મંગળ હસ્તીનાં દાન અપાય.
શોભા ૦ દાન લેછે કશણુ સંતાન, શોભા ૦ ૫ ત્યાં તો ચોથું મં-
ગળ વરતાય. શોભા ૦ ચોથો મંગળ કન્યાનાં દાન અપાય
શોભા ૦ ૬ ત્યાં તો વરત્યાં છે મંગળ ચાર; શોભા ૦ આપેગ-
રથ સહીત ભંડાર, શોભા ૦ ૭ લાવે બાણુમતી કંસાર સોભા
ત્યાં તો પીરસે છે ચાર વાર, શોભા ૦ ૭ ત્યાં તો આરોગે નર-
નાર, શોભા ૦ ત્યાં તો દુધડે સ્નાન કરાવે, શોભા ૦ ૮ ચાર
સોભાગ્યવંતી બોલાવે, શોભા ૦ ઓખા સોભાગ્યવંતી કહેવ
રાવે, શોભા ૦ ૧૦ ઓખા અનીરૂઢ પરણીને ઉઠ્યા શોભા ૦
ત્યાં તો સે. નૈયે મેરૂ ત્રુઠ્યા શોભા ૦ ૧૧

કડવું ૮૬ મું.

બાણુસુર ગોરવ નોતરે, સાકો સાથસુરે, સાથે જ મણુનીશી

રીત હગધર જાતશું રે; શ્રી કશુ કરે પ્રમાણુ હગધર જાતશું રે.
 તમે ગોરવ વેળા પધારજો સૈ કો આવજોરે, સાથે માણુસની
 શી રીત ગમે તેને લાવજોરે; વેચાણુ ઘરમાં ગઈ જ્યાં વરની
 માવડીરે, તેના કુમકુમ રે ઝા પાય જઈ પાયે પડીરે. અની-
 રૂઢની માવડી બેઠીયાં રી ૧ અમારીરે. તમારી પરકણુ જેહ
 મનાવું ગોરડીરે; બાણુમતી બેઠીયાં રી ૧ અમારીરે, ગોરવ
 મનાવીને ચાલીયાં મનશું માત્રનાંરે. હાલ હાલ કરે રસોઈ
 રાંધણુ ચાલનાંરે, જન બહુ પ્રકારની ગણુતાં કાંઈ નવિ લડુરે;
 કાંઈ વસ્તુ અનેક ગણુતાં સઉ કહુરે, જાદવ કેરી જોડી સઉકે.
 સાથસરે. આઁબ્યાશ્રી કશનખાહારાજછપન કરેડશુરે, વેચાઈની
 ખાન કાંઈ સાંભળીરે. ભોજન કરવા ઠામઠામ જુગતીએસુકીરે
 આજ્ઞા આ પી રાય સઉકે બેઠા થયારે. અંતો રનાન કરી મં-
 દીરમાં ગયાંરે સ્મરણુ કીધું નાથનું બેઠા બે પ્રણેરે; નવ જો મ-
 નવંતી નારનીકળી પીરસણેરે, ચક્રમકના તકીઅ ઘણુખારા
 ને લોટડીરે. માંહે બેસણુબહુ વીવેંકદીસે પુટડીરે બાવનપરની
 થાળી શોનાનાવાડકારે, પીરસનારી પ્રમાણ જમનારાલાડકારે
 ખાંડ પકવાનના મેચા બહુ ઘણુરે. પુરણુને દુધપાક સાકરીયા
 ચણુરે; ગોટા ગગિયા તડગુચાં આખા સાખશુરે, પિસ્તાં ને
 અખરોડ દાડમ દ્રાખશુરે, તલ સાંકળી મોળા દહિયરાં શેવ
 છુટી કળીરે બોબલડે પીરશે ખાડ મરકી બેવડીરે; ખાંખાં
 જલેખી દસમી દળીયાં મશમસેર, ઘેંબર ને મોતીચુર જમતાં
 સહુ હસેર, મગફળને મેસુર, પેંડા લાવીયારે, પકવાન બીજાં

અનેક લાખાણુશીભાવીઆરે. બાટબંધતો રાંધીયો માંહે ખાંડ
 ભેળીરે, ગવરીનાં તાવ્યાં ઘી સેવો ગળગળીરે; સારે ક્યો કં-
 સાર પોળી પાતલીરે; સાકરની મીઠાશ આણી ક્યોળે ભરીરે
 જમવા બેઠી નાર જાદવ બાપડીરે; જમતાંકહો ભણારે લવીંગ
 શોપારી એલચી પાન સમારીઆરે, બીડલે બાસઠ પાન સૌને
 આપીઆરે; સાજન હતું શ્રીકૃશ્નનું તે સરવે જમ્યુરે, પ્રમા-
 નંદના નાથ ત્યાં વહાણું થયું રે.

કડવું ૮૭ મું.

રાગ પહેરામણીનો-આપું મુકપું સર્વે પોકયું, કન્યાનેવળા
 વો; મહારા નવધા વેવાઈઓરે. રથ ઘોડાને પામરીયો, સૌ જા-
 દવને બંધાવો; બંધાવો મહારા નવધા વેવાઈઓ. જર કશિ
 જામા તમે કશણુને પેરાવો; માહારા નવલા વેવાઈઓ. પંચવ
 સ્ત્રને શણુગાર, તમે જમાત્રને આપો; મહારા. દક્ષિણનાંચિર
 રાણી રૂક્ષમણીને આંપો; મહારા. જરી મુગટને શાલ દોશાલા
 જાદવને તમે આપો; મહારા. સાણુ ઘરાચોળાં ને ઘાટ ઘણુરા
 સતિસતભામાનેઆપો; માહારા પાટણુના પટોળાં રાણિજા-
 ણુવંતિને આપો, માહારા, વલાણુ-પેરામણી પુરાણુ થઈ, હઈડે
 હરખ ન માયરે; કન્યા તેડી કોડે કરી, હવે કુળજુ દવારકાં જાયરે

કડવું ૮૮ મું.

રાગ વેત્તાડી-ઓખા ચાલી ચાલાણુહારા, સઈયરો વળાવા
 સંચરી; ઓખા ઉભી રહે મળતિજા. માને વહાલી દીકરી
 કોઈલાવ એકાવગ હાર, લાવે સોનાનાં સાંકળાં; કોઈલાવે

સોળ શણુગાર; ઓખાખાઈને પેહરવા. ઓખાને વળતાંખો-
લીઆં કહેખાઈરે, ચિત્રલેહા આવ ઓરી લાવ્ય વાહરે; આલે
સોનાનાંસાંકળાંખોલ્યાખાઈરે, શું કરે સોનાનાં ખોલ્યાખાઈરે
તારા ગુણુ ઓશીગળ થાઉ ખોલ્યાખાઈરે, નીતની ગોમતીને
રાણછોડ આવ્યા નાહીરે; ત્યાં મુજને સંભારજ્યો ખાઈરે એટલે
પોહોચ્યા મનના કેડ લાવ્યા વાહીરે.

કડવું ૮૯ મું.

રાગ ઘોળની દેશી-ઓખાખાઈતો સાસરીયે હવે જાયરે,
માનુની તો મળીને મંગળ ગાયરે; રથ અગ્ર પઈડું ત્યાં શ્રીફળે
સીંચાયરે, ઓખાખાઈને લાડ કચોળુ અપાયરે ઓખાખાઈને
શીખામણુ દે છે માયરે.

કડવું ૯૦ મું.

રાગ બીભાસ-સાસરીયાના સાથમાં, તુંડાહીથજે દીકરી
હુ તુજને શીખામણુ દેઉં, તે રખે જતી વીસરી. સાસરીયાના
સાથમાં, હળવેહળવે ચાલીયે; સાસરીયાના સાથમાં ખેળેખા
વું નવાલીયે સાસરીયાનાં સાંથમાં કંથસારૂ માલીયે. સાસ
રીયાનાસાથમાં સઈડકો આઘેતાંણીયે, સાસરીયાનાસાથમાં
સસરો ખેઠા હોયતો પિતાના ઠેકાણે જાણીયે; સાસરીયાનાસાથ
માં કુવે વાત ન કીજીયે; સાસરીયાના સાથનાં પરપુરૂષ આવ
તો હોય તો વાત કરતાં બીજીયે, સાસરીયાનાસાથમાં સાસુને
ગાળ ન દીજીયે. સાસરીયાના સાથમાં દુઠી પાણીનવલીજીયે
સાસરીયાના સાથમાં પરપુરૂષની હશી તાળી નવ લીજીયે;

પેડાજીને પરમેશ્વર જાણી, પગ ઘોઈ પીજીયે,

કડવું દર મું.

રાગ ફટાણાની ચાલ-આવ્યો દ્વારકાંનો ચોર, લાખેણીલા-
ડીલેઈ વડ્યોરે; જોણે વગડે ચાર્ય ઠેર, લખેત્રી બહાર્યો હાર્યો
બાણુસુર રાય કલ્યાણુ રાય જીતીયારે; વેગે વહિને આવ્યાછે
દ્વારકાની માંચ કેશવરાય જીતીયારે; રાણિ રૂક્ષમાણુ એવધાવી
ને લીધા, ત્રીકમરાય જીતીયારે; તેતો પુરાણે પ્રસીધ્ધ; ઢીધસ
મલ જીતીયારે. તેતો ગોત્રજ આગળ જાય, કલ્યાણુરય જીતી
યારે, બંનેનાં હાથકાંકણુ મીંઢળછોડાય, કલ્યાણુરય જીતીયારે

કડવું દર મું.

રાગ ઘેળ મંગળ-તારાં બાપનો બાપનેડાવ, છોગાળાદોર
ડો નવ છુટે તારા કશ્ન વડજીઓ તેડાવ, જબિત્રાદોરડો નવ છુટે
તારી રૂક્ષમાણી માત તેડાવ. છબિલા.; તારો પ્રદ્યુમન તાત
તેડાવ છબિલા. તારી રતુમતિ માત તેડાવ. છબિલા. શ્રમા-
નીવાળી ગાંઠ તે કેમ છુટી જાય, છબિલા. તારો બગભદ્રકાકો
તેડાવ છબિલા. તાદી રેવતી કાકી તેડાવ, છબિલા. અનીરૂધ્ધે
બાંધી ગાંઠ દોરડો ઓખા છોડાવા જાય છબિલા. બેડી ગાંઠ
કરીને તે કેમ છુટી જાય હો લાડી. તારો બાણુસુરતાત તેડાવ
હો લાડી. તારી બાણુમતી માત તેડાવ હો લાડી. તારો
શંકર તાત તેડાવ; હો લાડી. તારાં પારવતી માત તેડાવ હો
લાડી તારો ગણુપતી જાત તેડાવ હો લાડી તારી સુધ બુધ ભો
જઈ તેડાવ હો લાડી. તારી ચીત્ર લેહા ચોર તેડાવ, હો લાડી.

ઓખા છોડે દોરડો, તે જાદવ જીવંતી ગાય, છબીલર બેડીગાંઠ
તે થડ કરીને તે કેમ છુટી જાય. છબીલા દોરડો કેમ છુટે.

કડવું ૯૩ મું.

રાગ ધનાશ્રી-રીતભાતપરી પુરાણ કરીને, ઉકયાકૃષ્ણના તનજી
નવું રે મંદીર વસવાને ત્યાં આપ્યું રે ભોવનજી એકવાર શ્રી
કૃષ્ણે ઓખાને, ખોળા માંહે બેસારીજી; માંગવું હોયને માગી
લેજે, તું છે વહુવર અમારીજી. મારા બાપને એક દીકરો, તમો
આપોરે ભગવાનજી; ભગવાને આપ્યો દીકરો, તેનું ગયાસુર
નામજી બાણાસુરનો ગયાસુર, વંશવધારણ હારજી, કહી કથાને
સંદેહ ભાગ્યો પરીક્ષત લાગ્યો પાયજી શુકજી અમને પાવન
કીધા સંભળાવ્યો મહીમાયજી; આરાધુ ઈષ્ટગુરુદેવને, ગણ-
પતીને લાગુ પાયજી શ્રોતા વક્તા સમજતા કહેકવી કરજોડ-
જી; ભાવ ધરી શહુ બોલજ્યો જેજે શ્રી રણછોડજી.

ઈતી શ્રી ભાગવતેસહાપુરાણે દશમસ્કંધે શ્રી શુકદેવ પરિ-
ક્ષત સંવાદે પ્રેમાનંદ કૃત ઓખાહરણ સંપૂર્ણ.

શ્લોક.

અચ્યુતં કેશવં નામનારાયણ ॥ કૃષ્ણ દામોદરં વાસુદેવ
હરે ॥ શ્રીધરં માધવં ગોપિકા વલ્લભ ॥ જનકી વીનાયક
શમચંદ્ર ભજેત. ॥ ૧ ॥

સમાપ્ત.

બહાર ખબર.

સરખારી નિશાળનાં ગ્રેજ્યુએટ શિક્ષકના હાથથી આવી જતનુ કાષ્ઠ પણ પુસ્તક લખાઈ હોય તો તે ફક્ત આજ છે.

ધી ગાઈડ ટુ ઈંગ્લીશ ટીચર.

પેલાની મેજે ઘેર બેડા વગર માસ્તરે થોડા વખતમાં અને થોડી મહેનતમાં રિસર અંગ્રેજી શિખવું હોય તો ધી ગાઈડ ટુ ઈંગ્લીશ ટીચર જરૂર ખરીદ્યો. અક્ષર, જ્ઞાન, તાર, કાગળ અંગ્રેજી વગેરે લખાઈ, વાંચનાં શીખના સાઈ આ પુસ્તક ઘણું જ ઉમદા સંપત્તિ છે આ પુસ્તકની અંદર દરેક નિયમનાં સમજ ઘણીજ સદી અને સરળ રીતે આપવામાં આવી છે, ગમે તેવા શિખાર માણસને પણ સમજનાં જરાએ મહેનત પડતી નથી. ખીજાએની માફક આ પુસ્તકના બુદ્ધ બુદ્ધા સ.ઓ કર્યા નથી પણ એકજ પુસ્તકની અંદર જરાએ જન ઉપયોગી આવતોનો સમાવેશ ઘણીજ આગેશીયી કરવામાં આવ્યો છે વધુ તારીફ ન કરતાં એકવાર ચોપડી મંજાવી ખાતરી દરતા અમો લગભગ કરીએ છીએ કો. ૧૧ પોસ્ટેજ માફ.

મહાભારત.

(વ્યાસ દુર્ગાશંકર કૃત.)

મહાભારતની કથા કહેવામાં પંકાયેલા વ્યાસજી દુર્ગાશંકરની રસિક વાણીથી કાષ્ઠ પણ ભાગ્યેજ અનુપયુ હશે. તેમજુ રચેલું મહાભારત અતિ રસિક અને ભોવદાયક છે. વૃદ્ધ નેમજી યાજ્ઞક આ ઉત્તમ ગ્રંથનો સહેલાઈથી લાભ લઈ શકે એ હેતુથી મોટા ટાઇપનાં જાપરામાં આવ્યું છે. હુકું પાકું સેનેરી, સુંદર ગત્રો અને લગભગ ૫૦૦ પાના હોવા છતાં કીંમત રૂ. ૧૧૧ પોસ્ટેજ સાથે છે.

લક્ષ્મીમાળા.

આ સંસાની માયામા જેઓ ફક્ત મગ્ન રહે છે, તેઓએ આ પુસ્તક ખ. ૧ કરીને વાંચવું એક એ દશવર્ગીય એ ૮ પરમ સુખનું પગલીયું છે. મધ્યસ્થિતો લીધે મન નાશ થાય છે. અને આ જગતની ખેડી મર્યાદાથી મુક્ત કરીને ખરા સુખના ધામ લાગી લઈ જવા છે. આ પુસ્તકની અંદર ૧૯૭૭ પંચત્ર લક્ષ્મીની નીચેની લક્ષ્મી ચૈતિહ સંક્રમણે દ્વારા પ્રતિષ્ઠા કરેલી છે. આ પુસ્તક વાંચના દરેક માણસ પંચોક્તમાં પામ સુખ પામે છે, પાના ૨૮૮ પાકું સેનેરી કાંટનું પુકું હોવા છતાં રૂ. ૧ (પોસ્ટેજ ૪ આના વધુ)

ખીજા કાષ્ઠ જાતની ચોપડી જેમની હોય તે. અક્ષર આનાની ડી.ટી. બી.ટી. અમારે મોકલું સુચીત્ર મંગાવો.

બુકસેકર સાકરલાલ બુલાખીદાસ,

રીચીરોડ—અમદાવાદ.

જાહેર ખબર.

પુસ્તકોના નામ

નામ	કિંમત	નામ	કિંમત
કાવ્યદોહન મોડું ભાગ ૧ થી ૫	૦-૧૮-૦	શીવચાર સંગ્રહ.	૦-૭-૧
દયારામકૃત ન્હાનું.	૦-૧-૦	અંમદવિદી.	૦-૨-૧
છાંદ-કૃત કીર્તનમાળા	૦-૪-૦	બોજગમ અને કૃતી કાળીદામ.	૦-૪-૦
નીત્ય ગિયમનાં કીર્તન (વરસ ઓછર) ૧-૪-૦		અકબર અને બીરબચની વાર્તાઓના	
લાલબાવાનાં પદ સંગ્રહ	૦-૧૦-૦	ભાગ ૧ થી ૧૨ સુધી	૦-૧૨-૦
ધોળ તથા પદ સંગ્રહ પુષ્ટિ માર્ગનાં.	૦-૪-૦	સડાબોરોતેન્ની વારતા (૭૨)	૧-૦-૦
ઉપરેશચિંતામણી.	૦-૪-૦	બનરીશ પુતળીની વારતા (૧૦૦)	૧-૪-૦
ગુનઉપરેશ (કાંપીર વગેરેનાં પદ)	૦-૨-૦	મડાપચીશીની વારતા	૦-૨-૦
પાંડવશ્રમેષ પ્રકૃતમાં (દહા યોગદર્) ૧-૦-૦		બગચકુનુરીની વારતા.	૦-૪-૦
મહાભારત મોડું (વલ્લભ કૃત)	૩-૦-૦	મેન પે પટની વારતા.	૦-૨-૦
મહાભારત (દુર્ગાશંકર કૃત)	૧-૪-૦	પંચદંડની વારતા.	૦-૧-૦
એકાદશી કથા (૨૬ રેવાશંકરકૃત)	૦-૧૨-૦	કાટના ઘોડાની વારતા.	૦-૧-૦
નળાખ્યાન (પ્રેમાનંદ કૃત)	૦-૨-૦	શ્રી ચરિત્રની વારતા	૦-૨-૦
પ્રસખ્યાન.	૦-૩-૦	ભદ્રાની વારતા.	૦-૨-૦
ઓખાહળ્ય મોડું (પ્રેમાનંદ કૃત)	૦-૪-૦	વીક્રમ ચરોત્રની વારતા.	૦-૨-૦
ચકાવો મોટો (વલ્લભ કૃત)	૦-૪-૦	ભાભારામની વારતા.	૦-૨-૦
ચકાવો નાનો.	૦-૩-૦	અખોલા રાણીની વારતા.	૦-૧-૦
ગીરધંકત રામાયણ મોડું.	૨-૦-૦	નંદગીરીની વારતા	૦-૧-૦
ગીરધંકત રામાયણ વચ્ચા ટાઇપનું.	૧-૦-૦	ગજરામાત્રની વારતા	૦-૧-૦
ગીરધંકત નાનું.	૦-૮-૦	ગુજબાવળીની વારતા.	૦-૨-૦
રામાશ્રમંત્ર (ગજપતગમકૃત)	૧-૦-૦	સદેવંત સાવળીમાની વારતા.	૦-૨-૦
ગીરધંકત કૃષ્ણચરિત્ર (ગોવિંદ લીલા)		સુંદર કામદારની વારતા	૦-૨-૦
મથુનાં લીલા ૬ રકા લીલા દસ્તરકંદ) ૧-૪-૦			

ઉપ: લખેલા પુસ્તકો ઉપગ્રંથ અમારી પ્રસ્તુતકાવચમાં મુજબ વીએરે બીજાં પણ પ્રસિદ્ધ શહેરોમાં છપાયેલાં પુસ્તકો વેચાય છે માટે વધારે માહિતી મેળવવા ફક્ત એક જ પત્રાનું કાર્ડ લખી અમારે ત્યાં મળતા દરેક ખર્ચનાં પુસ્તકોનું મોડું સુચોપત્ર મંગાવો સામદા ખરીદ કરનારને સારું કર્નશન આપવામાં આવશે.

જુકસેલર સાકારલાલ જુલાખીદાસ.

ઠે. રોચીરોડ--અમદાવાદ.

